

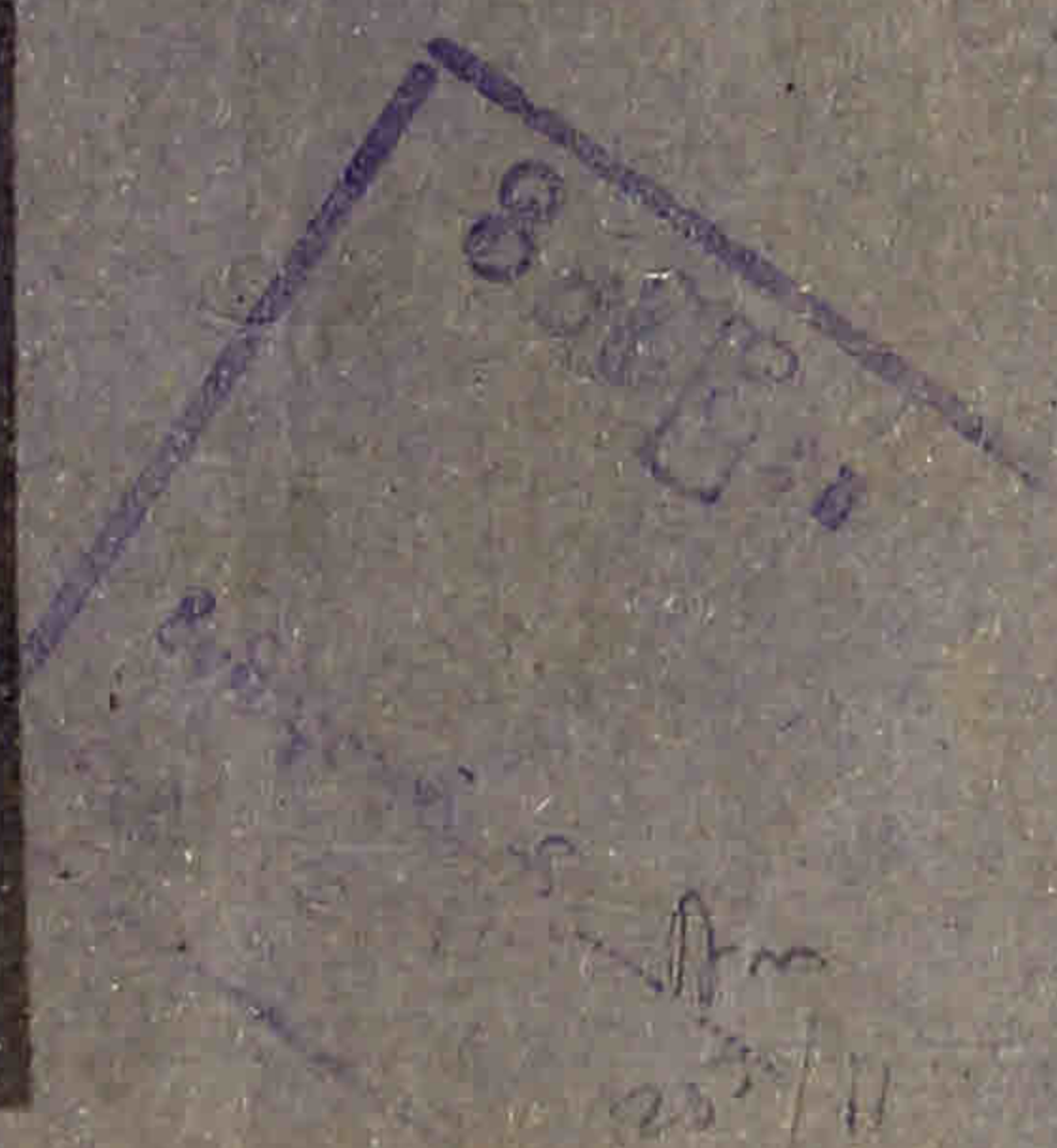
၁/ ၁၁၅၅

နှုတ်ငုံဆောင်

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဂုဏ်တော်ဖွင့်

၁၁၃
လ

ဝိသုဒ္ဓါရုံစည်ရှင်ဆရာတော်

ကျေးဇူးတင်

ရွှေကျင်နိကာယ ဓမ္မသေနာပတိ

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံသရာတော်ဗရားကြီး၏

အလိုတော်ကျ

ဝိသုဒ္ဓါရုံစုတ်တော်ပွင့်

ယဉ်ကျေးမှု ကျင့်ဝတ်များ

ဓမ္မစကြာ ပါဠိတော်

အနတ္တလက္ခဏာ ပါဠိတော်

ကတိယစာကြိမ် ရိုက်နှိပ် ပြင်ဆင်။

ပုံနှိပ်-(၀၁၀၂)

ထုတ်-(၀၄၀၃)

၁၃၂၄-ခုနှစ် တပေါင်းလ

အဝစာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၄, ၁၂၆လမ်း ရန်ကုန်မြို့။

နိဒါန်း။

ဇယတူာယံ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟူသည် ရတနာ သုံးဖြာ 'ဗိက္ခုဏာသယာဉ်' သုံးပါး ဤတရားကို သရုပ်သင်္ချာအားဖြင့်၎င်း အနက်သဘောအားဖြင့်၎င်း ပိုင်းခြားသိမြင် ဆင်ခြင်ပွားများနိုင်ပါမှ အန္တက္ကသညာ မှန်ကန်သော အမည် ဖြစ်နိုင်ရာသည်။

အများအားဖြင့်—

ဗရားဂုဏ်တော် ကိုးပါး (တနည်း)ဆယ်ပါး၊
တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါး၊
သံဃာ့ဂုဏ်တော် ကိုးပါး .. တို့ကို ဆိုသောပါဠိကို အရပ်အဆိုင်း အမြတ်အပိုင်း မရှိ တောက်လျှောက် ရွတ်ဆိုနိုင်၏ ဆိုရသော်လည်း သရုပ်သင်္ချာ စေ့ငှစွာ ရေတွက်တတ်သူ ရှားပါး လှချေ၏။ ၎င်းဂုဏ်တော်များ၏ အနက်သဘောကို သိမှတ်၍ ကြည်ညိုတတ်သူကား ဆိုဖွယ်မရှိပေ။ သာ၍ ရှားလေ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်.... ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင်သာသနာပိုင်ဖြစ်တော်မူသော မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဗရားကြီး ရေးသားတော်မူအပ်သော “ပရမတ္ထ သရူပ အေဓနိကျမ်း”ကြီးမှ ထုတ်နှုတ်လျက် အနက်လင်္ကာ ကာရန်အစပ် ချောမွတ်ကောင်းမွန်စွာ စီစဉ်ရေးသားအပ်သော ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဂုဏ်တော်ဖွင့်နှင့် ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဝိပဿနာရူက္ခယ်များကို နှုတ်တက်ရှုရှု ကျက်မှတ်ကြ၍ နိစ္စပွားများ ကြိုးစားအားသစ် ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်စစ် ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဧည့်ရှင်ဆရာတော်

ဥးကောသလ္လာဘိဝံသ

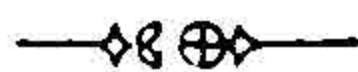

အမှတ်။

ပဉ္စမသမ္ဘူတိယနာ သေလက္ခရမ္မအရ ပါဠိဝရ
ဒပ္ပဏကျမ်းတွင် ညွှန်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဤစာအုပ်ကို
လည်း တံခွန်မဲ့(င)ဆင့်နှင့် (ည)ဆင့် (၄)သံလင်း
ချိပ်.....စသည်တို့ကို အသုံးပြု ပုံနှိပ်စေအပ်သည် ဖြစ်
ရာ ဝိစာရဏဉာဏ် ပညာရှင်တို့ ခုံမင်နှစ်သက် သတိ
စွက်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဗာရာဏသီဆရာတော်။

ဝိသုဒ္ဓါရုံဂုဏ်တော်ဖွင့်

မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂ ပါး

မ`ရာ : ပ င် ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓဿ။

မဟာဝမ္မ မဟာဗ္ဗိတ၊
မဟာလက္ခ မဟာယုတော၊
မဟာဇန မဟတ္ထာယ၊
မဟာသကျ မဟာသုတော၊
အာဂန္တော ပေ ပတိဋ္ဌာတု၊
သိရပ္ပိသော သသာဝကော။

ဧကန္တိတ္တ
ပဉ္စုပ္ပာသဂါထာ

မဟာဓမ္မမဟာဗ္ဗိတမဟာလက္ခ မဟာယုတော-ပစ္စေက
ဓုဒ္ဓါ မဟာသာဝက သာဝကတို့ နှိုင်းမျှမမှီ ထူးလည်
ကဲလွန် ယောက်ျားမာန်ဖြင့် လေးတန်အသင်္ချေ တုသိန်း
နေလုံး ဆည်းစုရုံးသည့် ရွှေဘုန်းသမ္ဘာ မင်္ဂလာကြောင့်
ကြေငြာသံဟည်း လက်ဖျစ်တည်း၍ အံ့ချီးမကုန် ဤလူ
ဘုံ၌ မကြုံစဖူး ကြုံလာထူးဘိ ပျံ့ပျူးထိန်တောက် ဖြစ်
ပေါ်ပေါက်သည့် ...

- ၁။ မမောက်မခွက် မှတ်မှတ်ညက်သား မြေထက်ဖဝါး
နင်းချသွားသော် ပိပြားညီတိ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒ
လက္ခဏာတော်၊
- ၂။ အကန့်တထောင် ရုပ်ရောင်ပြီသ တရားရှစ်ကွက်
ပြည့်စုံလျက်လျှင် စက်ဝန်းထင်သည့် စက္ကနိတ
ပါဒ လက္ခဏာတော်၊
- ၃။ ခြေ၏လေးပုံ တပုံမျှဝယ် ရှည်သွယ်ဖြူးဖြောင့် ဖ
နောင့်တော်ဟူသော ဒီဃပဏှိ လက္ခဏာတော်၊
- ၄။ ရှုချင့်စဖွယ် ရှည်သွယ်ပြော့ပျောင်း လက်ချောင်း
ခြေချောင်းဟူသော ဒီဃဋ္ဌုလိ လက္ခဏာတော်၊
- ၅။ ရွှေတုရိဏ်တိုင် ရွှေတံခွန်တိုင်ကြီးကဲ့သို့ မယိုင်မညွတ်
ဖြောင့်မတ်မြင့်မား ပြဟွာလားတူ သပ္ပာယ်တော်မူ
သော ပြဟ္မုဇုဂတ္ထ လက္ခဏာတော်၊
- ၆။ လက် ခြေ ပခုံး လည်လုံးတော်အား ခုနစ်ပါးမှာ
ဖွဲ့ထွားဆွဲဖြူးတုန်းတန်ခိုးဟူသော သတ္တုဿဒ လက္ခ
ဏာတော်၊
- ၇။ ဝါဂ္ဂမ်းဆိုင်အနေ လက်ခြေတဝါး နှစ်ပါးပြောင်း
အံ နူးညံ့ခြင်းရှိသော မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒာ လက္ခဏ
တော်၊
- ၈။ အဆစ်အဖျား နှစ်ပါးညီလျက် ကွန်ယက်ရှက်သို့
နှစ်သက်စတောင်း လက်ချောင်း ခြေချောင်းဟူ
သော ဇာလဋ္ဌုလိ လက္ခဏာတော်၊
- ၉။ တဖက်တချက် ခြေဖမျက်၏ အထက်မြင့်ကြ ပေါ်
ပေါက်ရသော ဥဿဒ္ဓပါဒ လက္ခဏာတော်၊

- ၁၀။ အထက်ထောင်လျက် ကော့တက်သော အမွှေး
တော်ဟူသော ဥဒဂ္ဂလောမလက္ခဏာတော်၊
- ၁၁။ ဇဏီသလုံး စပါးဖုံးသို့ ဖြောင့်လုံးဆင်းတက် ချော
ပြေညက်သည့် နှစ်ဘက်သော ခြေသလုံးတော်ဟူ
သော ဇဏီဇဏ္ဍ လက္ခဏာတော်၊
- ၁၂။ ဝက်ခြံမဲ့ညှင်း ညစ်ကြေးကင်း၍ သန့်ရှင်းချောမွေ့
အထွေကောင်းငြား အရေအသားတော် ဟူသော
သုခမစ္ဆဝိ လက္ခဏာတော်၊
- ၁၃။ ရွှေစင်သိင်္ဂီ နာရဏီအနေ ဝါရွှေမှည့်ဝင်းသော အ
ဆင်းတော်ဟူသော သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ လက္ခဏာတော်၊
- ၁၄။ ဆဒ္ဒန်ဆင်တူ မထွက်ပြုသည့် ယောက်ျားကိုယ်ဟူ
သော ကောသောဟိတ ဝတ္ထုဂုယ လက္ခဏာတော်၊
- ၁၅။ ပညောင်တရထည် အလံရှည်လောက် ထက်အောက်
ကိုယ်ရှည် မျှညီဝိုင်ဝန်းသော နိဂြောဓ ပရိမဏ္ဍလ
လက္ခဏာတော်၊
- ၁၆။ တည်လျက်မတ်ရပ် မကိုင်းညှစ်ပဲ ခူးယာဝဲကို ကိုင်
ဆွဲနိုင်ငြား ရှည်လျားသော လက်ရုံး လက်မောင်း
တော်ဟူသော ဌိတဇာနုပရာမသ လက္ခဏာတော်၊
- ၁၇။ ကေသရရာဇာ ပုဗ္ဗဒ္ဓါသို့ ကာယာရေ့ပိုင်း ခန့်ကျိုင်း
ကြီးထွား ရေသားပြည့်ဖြိုးတော်သော သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓ
ကာယ လက္ခဏာတော်၊
- ၁၈။ ကျောရိုးလက်ပြင် မပေါ်ထင်ဘဲ ဘပြင်တသား ဖွဲ့
ထွား ပြည့်ဖြိုးတော်မူသော စိတန္တရံသ လက္ခဏာ
တော်၊

- ၁၉။ ရွှေမျှိုးစည် ထောင်ထားသည်သို့ ဖြိုးညီ ရေးတော်
သုံးဆင့်ပေါ်သည့် လည်ပင်းတော်ဟူသော သမ
ဝဋ္ဋကုန္ဒ လက္ခဏာတော်၊
- ၂၀။ လည်မျိုးစုနှောင် ရသာဆောင်သည့် ခုနစ်ထောင်
သော ရသဟရဏီ အကြောတော်ဟူသော ရသဂ္ဂ
သဂ္ဂိလက္ခဏာတော်၊
- ၂၁။ မင်္ဂပိတုန်းတောင် မျက်စဉ်းရောင်သို့ ထိန်ပြောင်
ထွန်းလက် မျက်နှက်ဝန်းဟူသော အဘိနီလက
နေတ္ထ လက္ခဏာတော်၊
- ၂၂။ ဖွားသစ်စဝယ် နွားသွင်၏ ထင့်တယ်ကြည်ရှင်
မျက်မှေးပင်သို့ ရှုချင်စဖွယ် သေးသွယ်ကော့ကွေး
မျက်မှေးတော်ဟူသော ဂေါပနုမ လက္ခဏာတော်၊
- ၂၃။ နာရဏီစစ် ရွှေဥးသစ်တူ နဖူးသင်းကျစ်ပြားဟူ
သော ဥဏ္ဍိသသီသ လက္ခဏာတော်၊
- ၂၄။ မွေးတွင်းတစ်မှာ စင်ကြယ်စွာဖြင့် လက်ယာရစ်
လည် တပင်စီသာပေါက်သော အမွေးတော်ဟူ
သော ဧကေကလောမ လက္ခဏာတော်၊
- ၂၅။ မျက်ခုံးမွေးကြား မျက်မှောင်ကြား၌ ငွေသားနန်း
ကြိုး ပုလဲကြိုးဟူ ဆန့်ယူဆွဲဆောင် နှစ်တောင်မျှ
ရှေ့ ပင်ကိုယ်နေမှာ ငွေကြယ်ပွင့်ဟန် စိန်ရောင်
လျှံတောက်သည်ပုံ ဥဏ္ဍလုံမွေးရှင်တော်ဟူသော
ဥဏ္ဍာလောမ လက္ခဏာတော်၊
- ၆။ ထက်အောက်မျှညီ နှစ်ဆယ်စီသောလေးဆယ်စော

သွားတော်ဟူသော စက္ကာလီသ သမဒန္တ လက္ခဏာ
တော်၊

၂၇။ နဖူးပြင်လုံး လွမ်းဖုံးနိုင်ဖွယ် ပြန့်ကျယ်ရှည်လျား
ပါးလှစ်သော လျှာတော်ဟူသော ပ ဟု တ ဇီ ဝှါ
လက္ခဏာတော်၊

၂၈။ သန့်ရှင်းချိုသာ သိလွယ်စွာနှင့် နားမှာနာဖွယ် ဤ
ဝယ်ထိုယိမ်း မရွေ့တိမ်းဘဲ စည်ဟိန်း-နဲနက်
တခဲနက်ဟု ပျံ့တက်ရှစ်ဖေ၊ အသံတော်ဟူသော
ဗြဟ္မသ္မရ လက္ခဏာတော်၊

၂၉။ ခြင်္သေ့မေးလား ကြီးမားစွာဘိ တိတိဝန်းဝန်း မေး
စွန်းညီညာသော သီဟ ဟနု လက္ခဏာတော်၊

၃၀။ စိန်သွားတရထည် စီရီရီနှင့် တိညီသေသပ် ကောင်း
မြတ်သော သွားတော်ဟူသော သမဒန္တလက္ခဏာ
တော်၊

၃၁။ အကြီးအငယ် ပုလဲသွယ်သို့ တင့်တယ်စေ့စပ်
ကြားမလပ်ဘဲ မကျဲသော သွားတော်ဟူသော အ
ဝီရဠ ခန္တ လက္ခဏာတော်၊

၃၂။ သောက်ရှူးကြယ်တူ ဖွေးဖွေးဖြူလျက် နှစ်သက်စ
ဖွယ် သွားစွယ်တော်ဟူသော သုသုက္ကဒါဌာ လက္ခ
ဏာတော်အားဖြင့်သုံးဆွဲနှစ်ဖြာ မဟာဘွဲ့တပ် ယောက်ျား
မြတ်တို့ ရအပ်အင်ကြန် လက္ခဏ်ဖြင့် မှမ်းမံခြယ်လှယ်
သပ္ပာယ်လှပ ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ နာထော်- လူနတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအလုံး ညွတ်ရုံးအားထား လေးစားမှီခိုရာ
မြတ်စွာဗုဒ္ဓရားသည်၊ မဟာဇန မဟာတ္ထာယ- ဥါးမည်ဥါးဖြူ

နတ်,လူ,ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအများတို့၏ ဝပ်တူးညှတ်လျှိုး ရှိ
 ခိုးကော်ခရော် ပူဇော်သောအား မြင့်မြတ်သောအကျိုးတ
 ရားအလို့ငှာ၊ မဟာသကျ မဟာသုတော- ဥက္ကာမုခ မင်း
 မှစ၍ အသမ္ဘိန္ဒ ခတ္တိယဇာတ် နေနတ်နွယ်စဉ် ဇမ္ဗူခွင်၌
 ဗရင်ခေါင်ပိတ် ဂုဏ်ဟိတ်လွှမ်းမိုး သာကီမျိုးနှိုက် တန်
 ခိုးကြောင်းဟိတ် တိတ်နိမိတ်နှင့် တိသိတ်ထင်ပေါ် ဖွား
 မြင်တော်မူပြီး၍ ဘုန်းမီးတန်ဆောင် မဂ်ဉာနိရောင်ဖြင့်
 ရွှေတောင်,ငွေတောင် စိန်တောင်ကြီးအလား မားမားစွင့်
 စွင့် ပေါ်ပွင့်ဖြစ်ထွန်းတော်မူပါပေသတည်း၊ သော-ထိုဆို
 အပ်ပြီးသော ဘုန်းဂုဏ်အဖြာဖြာ ကြက်သရေမင်္ဂလာနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဗုရားသည်၊ သဿာဝကော-
 တပည့်သံဃာ အရိယာတို့ ဝဲ,ယာနောက်ပါး ခစားခြံရံ
 တော်မူလျက်၊ အာဂန္တော- ရွှေစက်နှစ်လီ ကြွချီတော်မူလာ
 ပြီး၍၊ မေ- ရတနာသုံးရပ် ထွင်အမြတ်ကို ဆည်းကပ်ပူ
 ဇော် တပည့်တော်၏၊ သိရမှီ- ညှတ်လျှိုးပန်ဆင် ဥးထိပ်
 ပြင်၌၊ ပတိဌာတု- ငါ၏ရင်ဘွား တပည့်များကို ကြီးမား
 ပင်လယ် ဒုက္ခနယ်မှ ငါကယ်တင်မည် ထုတ်ဆယ်မည်ဟု
 ကြံစည်တန်ရပ် ကိန်းဝပ်ဇမ္ဗယ်တော်မူလှည့်ပါဗုရား။

ဗုရားပင့် တနည်း။

သဂ္ဂ တဂ္ဂ မဂ္ဂေါ ယာသိ၊ မဏ္ဍေတွာ ဓမ္မ မဏ္ဍနံ၊
 ဘဂ္ဂ မဂ္ဂ ဓက္ကော သာမိ၊ သန္တေတွာသန္တမံဇယံ။

သာမိ-မင်းမင်းဥက္ကဌ် သမ္မုနတ်နှင့် နတ်နတ်တကာ

မိုးဗြဟ္မာအလုံး ပန်းဝတ်သုံးသည့် ပျားပိတုန်းတရထည်တ
 ရားရည်စုဗိသောက် ပဒုံအောက်၌ ဝင်ရောက်ခိုလှုံ ဥးတိုက်
 ကုန်သည့် သုံးဘုံသနင်း တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်
 စွာဗရား၊ ဘဂ္ဂစက္ကော- အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာပုံတောင်း အ
 ပေါင်းသုံးတန့် အကန့်သဋ္ဌါရာ ဇရာမရဏ အကွပ်ပြသား
 အာသဝ,ဝင်ရိုး လျှိုထိုးစပ်ယှဉ် သုံးအင်ဘဝ လောကသုံး
 ပါး ဝင်ရထား၌ ရှည်လျားပတ်ပတ် လှည့်လည်တတ်သည့်
 ရဟတ်သံသာ ယာဉ်စကြာ၏ ပုညာဒိက သဋ္ဌါရကို ဝီရိယ
 ခြေ သီလမြေထက် သဒ္ဓါလက်ဖြင့် ကမ္မက္ခယိန် ဉာဏ်ပဆိန်
 ကို ရှယ်ချိန်မိုးလျက် ပြုန်းပြုန်းယှက်အောင် ခုတ်ဖျက်သုခ
 သင် အောင်ပွဲယင်တော်မူပြီးထသော၊ မဂ္ဂစက္ကော- ရှစ်ဗြာ
 အကျော် မဂ္ဂင်ခေါ်သည့် ယာဉ်တော်တက်စီး ယာဉ်မင်း
 ကြီးတဆူ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဘဝံ-ကျေးဇူးတော်ရင် ရှင်
 တော်မြတ်ဗရားကြီးသည်၊ ဓမ္မ မဏ္ဍနံ-အလှဆုံးအယဉ်ဆုံး
 ထီးနန်းသုံးနှင့် မန္တနံအပ် မယှဉ်သာ ရတနာစိန်
 ကျောက် ထိန်ထိန်တောက်၍ ပန်းပြောက်ပန်းညွန့် တွန့်ရ
 ရှုနှင့် အလွန့်အလွန့် ထူးချွန်သိုက်မြိုက် စိန်ကျော်ငိုသရဖူ
 တပြေးတူသည့် ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မရတနာ တရားတော်
 တည်းသောအောင်တန်းဆာကို၊ မဏ္ဍေတော- ဝဲ,ယာရွှေ
 နောက် ထက်အောက်ဝန်းကျင် ဖူးမြင်သမျှ မဝနိုင်ဖွယ်
 ခြယ်လှယ်မွန်းတင် ဆင်ယင်တော်မူပြီး၍၊ သဂ္ဂတောအဂ္ဂံ-
 ဗြဟ္မာ့ရိပ်ငြိမ် နတ်စည်းစိမ်ထက် အကြိမ် သိန်းသောင်း
 ခေါင်ထိပ်ဆောင်းသည့် အကောင်းတုလွတ် တမ္မတ်ဥ
 သျှောင် နန်းသောင်ကျန်းငူ ပြည်နိဗ္ဗာသို့၊ ဝါသုအဂ္ဂအဂ္ဂံ-

ဘယ်သင်းဘယ်ဟာဘယ်အရာမှပမာမသင့် အမြင့်ခေါင်ဆုံး
 အသာဆုံး၊ အလွန်ဆုံး၊ အထူးဆုံး၊ အချွန်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်
 သော နိဗ္ဗာန်မြို့တော်ကြီးသို့။ အဂ္ဂ အဂ္ဂေါ-အဥးအစ ပ
 ထမပန်းဆွတ် အကြီးမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူ၍၊ ယာသိ-
 နောက်လိုက် ဝဲ၊ ယာ အရိယာတို့ များစွာရံဝန်း ကြွယွန်း
 ဆိုက်ရောက်တော်မူလေပြီ။ ဘဝံ-အောင်မြေကြွင်းနိဗ္ဗာန်
 နန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးပိုင် ခရိုင်ထွင်ထီး ရှင်တော်မြတ်ဗုဒ္ဓ
 ကြီးသည်။ တံ အာသံ-မည်သို့ရုတ်အံ မည်သို့ကြံဟု ဝေဘန်
 ပိုင်းခြားရှင်တော်ဖျား၏ စိတ်ထားအာဘော် အလိုတော်
 မြတ်ကို၊ အံဇယံ-အံဇယန္တော-ငါ၏သားတော်သွီးတော်တို့
 အဟော်-အောင်နန်း အောင်ကြွင်းကို သိမ်းမြန်းကြစေ
 အောင်ကြစေဟု ရည်ချွေ့ညွှာ ကရုဏာဖြင့် သံသာကျူး
 ညိမ့် ဟောမိန့်ဖော်ပြတော်မူလျက်၊ အာသန္တံ- ဘေးရန်
 ဟူသမျှ ပဏာသ၊ ရသည့် ဧးမြန်သန် နိဗ္ဗာန်အောင်မြေ
 အောင်ချက်ဗေဒသို့ အောင်ဇေယတု အောင်မောင်းထု၍
 အောင်ဆုပန်ဆင် စံဝင်ရသည်တိုင်အောင်၊ မံ ဇယံ- ရှင်
 တော်မြတ်ဖျား တပည့်များ၏ ကြီးပွားတင့်ဆန်း တက်သစ်
 စန်းသို့ ထိန်လျှမ်းဝေဖြာ အောင်မင်္ဂလာနှင့် အောင်ရာ
 အောင်ကြောင်း အောင်ဆုပေါင်းကို၊ သန္တတု- ငါ၏ရင်
 ဖွား တပည့်များကို ကြီးမားပင်လယ် ခုက္ခနယ်မှ ငါကယ်
 တင်မည် ထုတ်ဆယ်မည်ဟု ကြံစည်ထောက်ပံ့ ချီးမြှင့်ပေး
 သနားတော်မူပါ။ အောင်နန်းသိမ်းယင်နဲ့ အောင်ပွဲကြီးသ
 ခင် ကျေးဇူးရှင် မြတ်စွာဗုဒ္ဓ။

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဩကာသ။

ဩကာသ၊ ဩကာသ ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်းပူဇော်ခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့၏ တည်ရာ-ဩကာသ ဖြစ်တော်မူပေသော အရှင်မြတ်ဗုဒ္ဓ...တည်ရာ-ဩကာသ ဖြစ်တော်မူပေသောအရှင်မြတ်ဗုဒ္ဓ...အကျွန်ုပ် သန္တာန်တိုင် ကမ္မဒွါရသုံးပါး၊ ဝိထိဒ္ဓါရခြောက်ပါး*အသံဝရဒ္ဓါရရှစ်ပါးတို့နှိုက် ဖြစ်ခဲ့ဘူး၍ ထင်ရှားရှိနေသော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဆယ်ပါးသော ဒုက္ခရိတ်တရားတို့ကို ပယ်ရှားဖျောက်လွှင့် ပါရခြင်းအကျိုးငှာ သဒ္ဓါကြည်ညို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏ဗုဒ္ဓ...။

ဤသို့ သဒ္ဓါကြည်ညို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါရသော မဂ္ဂသစ္စာ ပါရမီကုသိုလ်ကြောင့် အိုရခြင်း၊ နာရခြင်း၊ သေရခြင်း အစရှိသော ဘေးအနန္တ ဆင်းရဲအပ္ပမေဃတို့၏ တည်နေခိုအောင်းရာ ဒုက္ခသစ္စာ စင်စစ်မှန်သော ဤခန္ဓာအိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ဘဝအပြန်ပြန် စီမံဖန်ဆင်းတတ်သော တဏှာလောဘ သမုဒယသစ္စာကို တဒဏ္ဍ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုဒ္ဓေဒ ပတိပ္ပဿဒ္ဓိ၊ နိဿရဏ-ဟူသော ပဟာန်ငါးပါးတို့ဖြင့် တစ

* ကွေ၊ သောတ၊ နာန၊ ဗိဝ္ဗာ၊ (ပဿာဒ) ကာယ၊ (စောဇန) ကာယ၊ ဝစီ၊ မနောဒွါရ၊ အသံဝရဒ္ဓါရ(၈)ပါး

တစ အကြွင်းအကျန်မထား ပယ်ရှားစွန့်ပစ်လျက် မကြာမ
တင်ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရ၍ သမုဒယသစ္စာ တဏှာ
လောဘအကြီးအမှူး အဥးရွှေသွားရှိသော တထောင့်ငါး
ရာ ကိလေသာ အဖေဝီသဟဲကို မရသဖြင့် ဘဝ အဆက်
ဆက်က ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေး
ခွင့်ကိုမရ အစွမ်းသတ္တိဗလ ကုန်ခမ်းသည်ဖြစ်၍ ရဟန္တာခု
တိ၏ အခြားမဲ့၌ တဖန် ပဋိသန္ဓေ အသစ်မဖြစ်ရာ၊ မအိုရာ၊
မနာရာ၊ မသေရာ ခန္ဓာဝန်လက်စသိမ်း၍ ဘဝဇာတ်ငြိမ်း
ရာဆင်းရဲဒုက္ခ အမြက်မျှမရှိ ချမ်းဒေးခြင်းဟူသမျှတို့၏အထွင်
အထိပ်ဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာ အသဋ္ဌတခတ် မြတ်လှစွာ
သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လျင်မြန်စွာ ရပါသို့ရောက်ပါလို
၏ အရှင်ဗရား။

အများနှင့်ရော၍ ကန်တော့သည်အခါ “ကန်တော့ပေါ်၏ဗရား”
တွင်ရွှေ့ဆို၊ သို့မှအများ ဦးစွာ ဩကသေ့နှင့် အချဉ်မည်။ သီဟိုဠ်၊
ယိုးဒယားများတွင် မျက်နှာအလေ့ အလင် ရှေးရိုးရာအားဖြင့် ဩ
ကသေ့ဟူသည့် အခွင့်တောင်းသော စကားဖြစ်၏။

သီလတောင်း။

သီတလာ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီတလာ ဝန္တ ဝန္တနာ၊
သီတလံ သီဝ ပါပေန္တံ၊ သီလံ နောဒေတု ကျေမာ။

သီတလာ-အဇ္ဈတ္တဘေး ပြင်ပဘေးတို့ ကင်းဝေးသန့်
စင် ကြည်လင် ဧေးမြတော်မူပေထသော၊ သီလ သမ္ပန္နာ-
ဘဝသံသရာ ဖြစ်များစွာက ညီညာပေါင်းဆုံ လောကုတ္တရာ
သီလနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပေထသော၊ ဘန္တေ-ဘုန်းတော်
နေမီး ထိန်ထိန်ညီးမျှ ထန်သီးတေဇော် အာနုဘော်သခင်
အရှင်မြတ်ဗရား။ စက္ခုမာ-ဗုဒ္ဓ ဥာန၊ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗ၊ ဓမ္မာ
ငါးဖြာစက္ခု ပေါင်းစုကြည်လင် အရှင်မြတ်ဗရားသည်၊ သီ
တလံ- ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်း ဧေးမြရာဖြစ်သော၊ သီဝံ-
သန္တိအောင်မြေ အမြဲတေသို့၊ ပါပေန္တံ-ကောင်းစွာမသွေ
ရောက်စေတတ်သော၊ ဝန္တဝန္တနာ-ဥဒည်တောင်ယံ နန်းယု
ဂန်မှ ထွက်စံအိရုန်း ငွေလဝန်းသို့ ထုံ့မှန်းကြိုင်စွာ စန္ဒကူး
နံ့သာတို့ထက်၊ သီတလံ-ကိုယ်စိတ်ချမ်းမြေ့ သာလွန်၍ ဧေး
မြလှပေသော၊ သီလံ-ဖျက်တတ်ညစ်ပေ ရန်ကိလေကို များ
ထွေပေါလှ ကုသလ၏ ဌာနတည်ရာ (ရှစ်ဖြာ)ငါးဖြာသီလ
ကျင့်ဓမ္မကို၊ နော-ဗုဒ္ဓ၊ ပဌာန နိဗ္ဗာန်ဖြင့် အမတအောင်နန်း
စိတ်ရည်မှန်း၍ ကြိုးပန်းအားထုတ် အကျွန်ုပ်အား၊ ဒေတု-
ကရုဏာရှေ့ထား မေတ္တာအားဖြင့် သနားချီး မြှောက်
တော်မူပေ! မြတ်စွာဗရား။

ဂရုဓံ နိစ္စ ငါးပါးသီလတောင်း။

အဟံဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ
တတိယမ္ပိ

အာမဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဒုတိယမ္ပိ
တတိယမ္ပိ

အာမဘန္တေ။

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ
၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ.....
၃။ မုသာဝါဒါ
၅။ သုရာ၊မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ ...

အာမဘန္တေ။

—❖❖—

ကောမာရ ဗြဟ္မစရိယ ငါးပါးသီလတောင်း။

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စ ကောမာရ ဗြဟ္မ
စရိယသီလံ ဓမ္မယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ

ဘန္တေ။ ဒုတိယမ္ပိ။ တတိယမ္ပိ။ အာမဘန္တေ။

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ၊

၂။ အဒိန္နာဒါနာ

၃။ အဗြဟ္မစရိယာ

၄။ မုသာဝါဒါ

၅။ သုရာ၊မေရယ မဇ္ဇေပ္ပမာဒဌာနာ

အာမဘန္တေ။

အာဇီဝဌမက သီလတောင်း။

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အာဇီဝဌမက သီလ
ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတုာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ။ တတိယမ္ပိ။ အာမဘန္တေ။

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ

၄။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ

၄။ မုသာဝါဒါ

၅။ ပိသုဏာယ ဝါစာယ

၆။ ဖရုသာယ ဝါစာယ

၇။ သမ္ပပ္ပလာပါ

၈။ မိစ္ဆာဇီဝါ

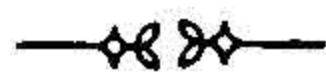
အာမဘန္တေ။

အမှာ။ အရိယကန္တ ငါးပါးသီလ ထက်ဝန်းကျင်လုံလျှင် အာဇီ
ဝဌမကသီလ ကိစ္စံ ပြီးတော့သည့်သာ။

အဋ္ဌဂ္ဂုပေါသထ-ရှစ်ပါးသီလတောင်း။

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌဂ္ဂ သမန္နာဂတံ
ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတှာ သီလံ
ဒေထ မေ ဘန္တေ။ ဒုတိယမ္ပိ။ တတိယမ္ပိ။ အာမဘန္တေ။

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနာ
- ၃။ အဗြဟ္မစရိယာ
- ၄။ မုသာဝါဒါ
- ၅။ သုရာ,မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ
- ၆။ ဝိကာလဘောဇနာ
- ၇။ နစ္စ,ဂီတ,ဝါဒိတ, ဝိသုကဒဿန,မာလာ,ဂန္ဓ,ဝိလေပ
န,ဓာရဏ,မဏ္ဍန,ဝိဘူသဏဌာနာ
- ၈။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ

နဝဂ္ဂုပေါသထ-ကိုးပါးသီလတောင်း။

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ နဝဂ္ဂ သမန္နာ ဂတံ
ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတှာ သီလံဒေထ
မေ ဘန္တေ။ ဒုတိယမ္ပိ။ တတိယမ္ပိ။ အာမဘန္တေ။

အမှာ။ အဋ္ဌဂ္ဂသီ ပတွင် ဖြိုဖွဲ့သောရလေးပါးထည်းမှ မိမိထိန်းလို
ရာ တပါးပါးကို ထည့်သွင်း ထိန်းသေစေရမည်။ သီလ
မဟုတ်သော သမာဓိကိုပင် ပုဂ္ဂိုလ်အကြိုက်သို့ လိုက်
လျော သီလလုပ် ဟောတော်မူသည်။ ကောင်းမှုဟူသမျှ
သီလလုပ်၍ဆောက်တည်ကောင်းသည်ကိုပြတော်မူသည်။

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
 ၂။ အဒိန္နာဒါနာ
 ၃။ အဗြဟ္မစရိယာ
 ၄။ မုသာဝါဒါ
 ၅။ သုရာ,မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ.....
 ၆။ ဝိကာလဘောဇနာ
 ၇။ နစ္စ,ဝိဘ,ဝါဒိတ, ဝိသုကဒဿန,မာလာ,ဂန္ဓ,ဝိလေပ
 န,ဓာရဏ,မဏ္ဍန,ဝိဘူသနဌာနာ
 ၈။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ
 ၉။ မေတ္တာ သဟဂတေန စေတသာ သဗ္ဗပါဏဘူတေသု
 ဖရိတွာ ဝိဟရဏံ သမာဒိယာမိ။

ဂဟဌ ဒသဂ္ဂ ဆယ်ပါးသီလတောင်း။

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ဒသ ဂဟဌသီလံ
 ခန္ဓိ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဧဝ မေ ဘန္တေ။
 ဒုတိယမ္ပိ။ တတိယမ္ပိ။ အာမဘန္တေ။

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
 ၂။ အဒိန္နာဒါနာ
 ၃။ အဗြဟ္မစရိယာ ...
 ၄။ မုသာဝါဒါ
 ၅။ သုရာ,မေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ ...
 ၆။ ဝိကာလဘောဇနာ ...

အမှာ။ ရသေ့,သီလရှင် ဖြစ်လျှင်“ဒ သပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇသီလံ”ဆို။

- ၇။ နန္ဒ၊ ဝိတ၊ ဝါဒိတ၊ ဝိသုကဒဿနာ
 ၈။ မာလာ၊ ဝန္ဓ၊ ဝိလေပန၊ ဓာရဏ၊ မဏ္ဍန၊ ဝိဘူ သနဋ္ဌာနာ
 ၉။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ
 ၁၀။ ဇာတရူပ ရဇတ ပွတိဂ္ဂဟဏာ

အာမတန္တေ။

အမှတ်။ အချို့ရပ်ရွာ အလေ့အလာအားဖြင့် သီလဆောက်တည် သည့်အခါ “ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ” စသည်တွင် ရွှေ့မျှ ဆိုတတ်ကြသည်။ ပါဠိတော်၌ ‘သမာဒိယာမိ’ ထိ တိုက် ရိုက်ရှိသည့်ပြင် “ဝေရမဏိ” တွင် ရွှေ့ဆိုက သီလသရုပ်ကိုဖော် ထုတ်ပြရုံသာ နောက်၍ သီလဆောက်တည်သည် မမည်ပေ။

“သမာဒိယာမိ” အစား ပါဏာတိပါတာ ဝိရမာမိ သော် ၎င်း၊ ပါဏာတိပါတံ ဇဟာမိသော်၎င်း၊ ပါဏံ(နဟနာမိ) န အတိပါတေမိသော်၎င်း၊ ပါဏာတိပါတံ (ပရိဝဇ္ဇေမိ) န ကရောမိသော်၎င်း..... စသည်ဖြင့်ဆိုမှုကား တနည်းအား ဖြင့် ပါဠိတော်စကားများပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၁) နိဂဏ္ဌ၊ (၂) ဂေါပါလ၊ (၃) အရိယ ဥပုသ်သုံးပါး၊ (၁) နိဗ္ဗဒ္ဓ၊ (၂) ပါတိဟာရိယ၊ (၁) ပတိဇာဂရအရိယဥပုသ် သုံးပါး။ (၁) မြိဟ္ဓ၊ (၂) ဓမ္မ၊ (၃) သံဃ၊ (၄) သီလ (၅) ဒေဝဟာ၊ (၆) အဋ္ဌဂ္ဂ-ဟု အရိယဥပုသ် ခြောက်ပါး တို့ကို နားလည်စေသင့်၏။ အထူးအားဖြင့် အကြို၊ အပိုနှင့် တကွ တလလျှင် ၂၀ သို့မဟုတ် ၁၉ ဥပုသ်ရှိသော ပတိ ဇာဂရ ဥပုသ်ကို သိအောင်ပြု၍ စောင့်သုံးသင့်သည်။

ဗ ရာ : ဂု ဏ်တော် ကိုး ပါး ။

(တနည်း ဆယ်ပါး ။)

- ၁။ သောဘဂဝါဣတိပိ အရဟံ၊
- ၂။ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ၊
- ၃။ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော၊
- ၄။ ... သုဂတော၊
- ၅။ လောကဝိဒ္ဓ၊
- ၆။ xအနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရဏိ၊
- ၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊
- ၈။ ဗုဒ္ဓေါ၊
- ၉။ သောဘဂဝါဣတိပိ ဘဂဝါ

ဝေ နဝဟိ ဂုဏေဟိ၊ လောကမ္ဘိ ကိတ္တိဗျာပိ တံ၊
 အတုလံ ဓမ္မရာဇာနံ၊ ဝန္ဒာမိ တိဟိ အာဒရံ။

အပရိမေယေသု-ဤရွေ့ဤမျှ ဂဏန်းချ၍ နှိုင်းဆခြင်းငှာ မတတ်ရာကုန်သော၊ အပရိမေယေသု-ဤရွေ့ဤမျှ ဂဏန်းချ၍ နှိုင်းဆခြင်းပေါင်း မတတ်ကောင်းကုန်သော၊ အပရိမေယေသု-ဤရွေ့ဤမျှ ဂဏန်းချ၍ နှိုင်းဆပိုင်ပိုင် မတတ်နိုင်ကုန်သော၊ အပရိမေယေသု -ဤရွေ့ဤမျှ ဂဏန်းချ၍ နှိုင်းဆပိုင်းခြား မတတ်အားကုန်သော၊ အတ္တဘာဝေသု-ကိုယ်တော်မြတ် အဖြစ်တော်တို့၌၊ သမတ္ထိံ သပါရမိယော-

xအနုတ္တရော တပါး၊ ပုရိသဒမ္မသာရဏိ တပါး ၂ပါးခွဲယူလျှင် ပရားဂုဏ်တော် ၁၀ ပါးဖြစ်၏။

ပဏ္ဍိတ်တို့ ကိုယ်စိတ်ညွတ်လျော သဒ္ဓါစော၍ နေ့ရောညပါ အခါမလတ် မစွန့်အပ်တောင်း ဤအကြောင်းကြောင့် လည်း၊ အ,ရဟံ-အ,ရဟံမည်တော်မူ၏။

(ဃ) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိ ဣမိနာစကာရဏေန-မြရိပ်ဝေဝေ ဗုဒ္ဓဟေဟု အောင်မြေသာချက် ပလ္လင် ထက်က ကမ္မက္ခယန် မင်္ဂလေးတန်ဖြင့် သ,သမ္ဘာရတ် ကမ္မ ဝဂ်ကို ပယ်ဖြတ်ဖျက်ဆီး အောင်မြင်ပြီး၍ သီးသီးဘုံဌာန် သွားလာပြန်ခြင်း အလျင်းကင်းပြတ် ဤသကတ်ကြောင့် လည်း၊ အရ,ဟံ-အရ,ဟံမည်တော်မူ၏။

(င) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိ ဣမိနာစကာရဏေန-လောဘ,ဒေါသမောဟ,ကဋ္ဌါ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဟိရိက နောတ္တပ္ပ နှင့်ထိန,မာန ဥဒ္ဓစ္စဟု ဒသကိလေ ရန်ညစ်တော်ကို လေးထွေ မင်္ဂပေါင်း လက်နက်ကောင်းဖြင့် ထောင်းထောင်း ဖျက် ဖြုန်း သတ်ဖြတ်မှုန်း၍ ပတ်ကိုးရန်သူ မပြုဝန်ရှောင်း ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရ,ဟံ-အရ,ဟံမည်တော်မူ၏။

(စ) ဘောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိ ဣမိနာစကာရဏေန-အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာပုံတောင်း အပေါင်းသုံးတန် အကန့် သဒ္ဓါရာ ဇရာ,မရဏ အကွပ်ပြသား အာသဝဝင်ရိုး လျှိုထို စပ်ယှဉ် သုံးအင်ဘဝ လောကသုံးပါး ဝဂ်ရထားနှိုက် ရှည် လျားပတ်ပတ် လှည့်လည်တတ်သည့် ရဟတ်သံသာ ယဉ်

(ဃ) န ဟရတိ ဂစ္ဆတိတိ အ,ရတံ။

(င) အရာယော ဟနတိတိ အရ,ထံ။

(စ) အရာယော ဟနတိတိ အရ,တံ။

စကြာ၏ ပုညာဒိက သဒ္ဓါရကို ဝီရိယခြေ သီလမြေထက် သဒ္ဓါလက်ဖြင့် ကမ္မက္ခယိန် ဉာဏ်ပုဆိန်ကို ရှယ်ချိန်မိုးလျက် ပြုန်းပြုန်းပျက်အောင် ခုတ်ဖျက်တတ်ရှောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အရဟံမည်တော်မူ၏။

(ဆ) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန- ပုံတောင်းဝိဇ္ဇာ ဇရာမရဏံ အကွပ်ရံ၍ ဆယ်တန်မဇ္ဈ အကန့် ပြသား အလွှားလေးလွှာ ခုန့်သုံးဖြာနှင့် ခြင်းရာနှစ်ဆယ် သုံးသွယ်အစပ် သမုပ္ပါဒ်-ဟု ရဟပ်စက်ကန့် လယ်ဆယ် တန်ကို ချိုးဟန့်မြစ်တား ဖျက်ငြားတတ်ရှောင်း ဤအ ကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အရဟံမည်တော်မူ၏။

(ဇ) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန- မဟေသက္ခ လူနတ်သသည့် ဝိသိဋ္ဌပူဇာ ကြီးကျယ်စွာကို သူ ငါမတန် ခံအလှူထူး ပုဂ္ဂိုလ်မှူးဖြစ်၍ ဆုတ်ခူးသိမ်းပိုက်ခံ ယူထိုက်ရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အ ရဟံ မည်တော်မူ၏။

(ဇု) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန- သူဟပါးထက် ထူးခြားကဲလွန် ဟုတ်မှန်ထင်ပေါ် ကျေးဇူး တော်ဖြင့် ကော်ရော်ကြွေးရိုက် ချီးမွမ်းထိုက်ရှောင်း ဤအ ကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အရဟံမည်တော်မူ၏။

(ဆ) အရာယော ဟနတိတိ အရဟံ။

(ဇ) ပူဇာဝိသေသံ အဟရတိတိ အရဟံ။

(ဇု) ပသံသံ အဟရတိတိ အရဟံ။

ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်
••• ကြည့်တိုက်
ကမ္ဘာဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်

(ည) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-
န-သဝါသနာ ကိလေသာမှ လေးဖြာမြှိုက်မဂ် စိန်သန့်၊
လျက်ဖြင့် ချိုးဖျက်မလူ ဝေးတော်မူတတ် ဤသကတ်
ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အရဟံမည်တော်မူ၏။

(၃) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-
ကိလေပြောထူ ဉာနိနဲသုတို့မှ အတူပုတ်ဝန်း သက်န်းစွန်း၌
ကိုင့်၍ လိုက်သော်လည်း သောင်းထိုက်စက္ကဝါ ပမာမပြား
ဝေးခြားတော်မူတတ် ဤသကတ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-
အရဟံမည်တော်မူ၏။

(၄) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-
ဟုတ်မှန်သဖြင့် အကြံသင့်၍ အကျင့်ပြောထူ ဉာနိရုံသုတို့
နှင့် မတူဘရာ ယူဇနာဝယ် ကာကွယ်ဝေးရပ် နီးမစပ်သော်
လည်း ချဉ်းကပ် နီးနား တော်မူတတ် ဤသကတ်ကြောင့်
လည်း၊ အရဟံ-အရဟံမည်တော်မူ၏။

(ည) ကိလေသေဟိ အာရကဝတိ အရဟံ။

(၃) မန္တဗုဒ္ဓိဟိ အာရကဝတိ အရဟံ။

(၄) ဝိဇာနန္တေဟိ အာရကဝတိ အရဟံ။

ပဉ္စ,စီး,သေ,မြ လော,အ,ပုံ,မ သူ,သ'ကိ,ဟုတ်

(၁၂)ပုဒ် ကျဉ်းချုပ်အရဟံ။

က ခ ဂ ဃ....၄ ပုဒ် အ,ရဟံ
င စ ဆ၃ ပုဒ် အရ,ဟံ
ဇ ဈ ည င ဌ ၅ပုဒ် အရဟံ } ဟု ဘာသ်။

၂ (က) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-အဘိညေယျာ ပရိညာနှင့် ပဟာတဗ္ဗ သန္တိကဟု မဂ္ဂတာဝနာ လေးသစ္စာကို ဆရာမဆို အလိုလိုလျှင် ဟိတ်ဖိုလ်နှိုင်းထောက် မဖောက်မပြန် မှန်စွာသိရှောင်း၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။

(ခ) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန-ဆအဇ္ဈတ္တ ဆဗာဟာယတနံ ဝိညာနံဖဿ္ဘ ဝေဒနာတည်း၊ သညာ၊ စေတနာ တဏှာဝိတက္က ဝိစာရနှင့် ခန္ဓ၊ ကသိ နုဿတိအသုဘ ကောဋ္ဌာသအာ ဓာတ်ဘဝါကိုး လေးမျိုးစွာ နာ ပမညာ၊ အရူပ ပရိစ္စ-ဟု ဧကေကပုဒ် ထုတ်၍ဝေဖန် လေးသစ္စာကို မကျန် ကိုယ်တိုင် သိနိုင်ပေတတ် ဤ သကတ်ကြောင်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။

၃ သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန-သုံးပါးဝိဇ္ဇာ ပုဒိအာနှင့် ဝိဇ္ဇာအဋ္ဌ ဝိ၊ မစေ၊ ဒိ ပု၊ ဒိ၊ ဣဒိ၊ အာ

၂(ခ)၌- ဆအဇ္ဈတ္တာအရ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆ ပါး၊ ဆဗာဟာယတနံ အရ .. ဗာဟိယာယတန ၆ ပါး၊ ခန္ဓ-ခန္ဓာ ၅ ပါး၊ ကသိ-ကသိုဏ်း ၁၀ ပါး၊ နုဿတိ-အနုဿတိ ၁၀ ပါး၊ အသုဘ ၁၀ ပါး၊ သုံးဆဲ့နှစ်ကောဋ္ဌာသ၊ အာ-အာယတန ၁၂ ပါး၊ ဓာတ် ၁၀ ပါး၊ ဘဝကြီး ၉ ပါး၊ ဈာန် ၄ ပါး၊ အပ္ပမညာ ၄ ပါး၊ အရူပ ၄ ပါး၊ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ကို နားလည်ရန် လျာဏပုထုဇဉ်လုပ်နည်းကို ကြည့်ပါ။

၃၌ ပု- ပုဗ္ဗေနိဝါသ၊ ဒိ- ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာ-အာသဝက္ခယ၊ ဝိဇ္ဇာ

ရောင်ဝါတေဇိန် သီ၊ဣန်၊ဘော၊ဇာ သဒ္ဓမ္မာခွန် ရူပဈာန်ဟု
ငါးတန်စွန်းကယ် ဆယ်စရဏ မြတ်ဓမ္မနှင့် တကွညွှန် ပြည့်
စုံတတ်ရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော- ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။

၄ (က) သောဘဂဝါ.... သို့၊ ဣတိပိဣမိနာစကာရဏေ
န-ဒီပဏ္ဍရာ ထွင်ချာသေဌ်နင်း၊ ခြေတော်ရင်းမှ မှန်ကင်း
သီရိဗောဓိမဏ္ဍိုင် ခန်းဝါပိုင်အောင် ဆယ်ခိုင်ပါရမီ စုံပြည့်
ညီလျက်သုံးလီဘဝများသတ္တ၏ သုခစီးပွား ကျင့်သောအား
ဖြင့် မိုက်မှားအယုတ် သဿတုစ္ဆေဒ ကာမသုခတ္တ ကိလ
မထဟူ မိစ္ဆာယူကို ဆံမြူတစ် မကပ်ငြိပဲသတိသမ္ပဇဉ် မပြတ်
ယှဉ်လျက်သဗ္ဗညုဉာဏ်တော် ရကြောင်းရော်၍ လာတော်မူ
ရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော-သုဂတ
မည်တော်မူ၏။

၃ ပါး၊ ဝိ-ဝိကုဗ္ဗန၊ မ-မနောမဿ၊ စေ-စေတောပရိယ၊
ဒိ-ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဣဒိ-ဣဒ္ဓိဒိခ၊ အာ-အာသဝက္ခယဝိဇ္ဇာ ဂပါး။

သီ-သီလသံဝရာ၊ ဣနိ-ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ဘော-ဘောဇနေ
မတ္တညုတဝ၊ ဇာ-ဇာဂရိယနုယောဂ၊ သဒ္ဓါ၊ဟိရီ၊ဩက္ကပ္ပ၊
တုတ္ထဇ္ဇ၊ဗီရိယ၊သတိ၊ပညာ သူတော်ဥစ္စာ ၇ ပါး။

သူတော်ဥစ္စာ ၇ ပါးကား ဤ၌ ဝီရိယ၊သတိတို့ကိုနှုတ်
၍ သီလ၊ဘာဂတို့ကို ထည့်၍ ဖြစ်၏။

တေုက္ကနည်း ရူပါဝစရဈာန် ၄ ပါး ပေါင်း စရဏ ၁၅ ပါး။

၄(က)၌ သဿတုစ္ဆေဒ=သဿတ + ဥစ္ဆေဒ၊ ကာမသုခတ္တ ကိလ
မထ=ကာမသုခလွှဲကနုယောဂ + အတ္တကိလမထနုယောဂ။

သုဉ္ဇ၊ အာစ္ဆတီတိ သုဂတော။

(ခ) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန-
ဧးမြငြိမ်းချမ်း ဘေးကျမ်းမစပ် နိဗ္ဗာန်ရုပ်သို့ငြိကပ်မတူယံ
တင့်တယ်သာညှင်း အရိမဂ်ဟူသော သွားခြင်းရှိလတ် ဤ
သကတကြောင့်လည်း သုဂတော-သုဂတ မည်တော်မူ၏။

(ဂ) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-
ထိုထိုမဂ်ဖြင့် ပယ်ဖျက်တုန်းလျှန် ကိလေရန်ကို မပြန်စေပဲ
ခိုင်မြဲကောင်းမွန် လွဲသွန်ရှောင်ရှားကြသွားတော်မူတတ်ဤ
သကတကြောင့်လည်း၊ သုဂတော- သုဂတမည်တော်မူ၏။

(ဃ) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန-
မကောင်းဒုက္ခ သဠါရကင်း ကောင်းခြင်းအစွန် စင်စစ်မှန်
သောနိဗ္ဗာန်ရုပ်မြေ အောင်ချက်ဗေဒသို့ မသွေမဖောက်
ကုန်းမထောက်ပဲ ကြံရောက် တတ်ရှောင်း ဤအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော-သုဂတမည်တော်မူ၏။

(င) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-
စကားခြောက်ခွန်း လှည့်ထွန်းဘိ ကျိုးရှိဟုတ်မှန် သူနာခံလို
မနာလိုအား နှစ်စကားကို ကြောင်းအားညီလျှော် မိန့်ဆို

- (ခ) ဂမနံ ဂတံ၊ သောဘနံ ဂတံ တေဿာတိ သုဂတော။
- (ဂ) သမ္မာ ဂစ္ဆတိတိ သုဂတော။
- (ဃ) သုံန္တရံ နိဗ္ဗာနံ ဂစ္ဆတိတိ သုဂတော။
- (င) သမ္မာ ဂဒထိတိ သုဂတော။
- (၁) မဟုတ်-ကျိုးမဲ့ (၂) ဟုတ်-ကျိုးမဲ့နှင့် (၃) မမဲဟုတ်
ငြား ဤသုံးပါး မြှောက်ပွားကြိုက်၊မကြိုက်။
ဒီ၊ဧေး၊ထို၊မ စကားဆ သုဂတအံ့။

တော်မူတတ် ဤသကတ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော-သုဂတ
မည်တော်မူ၏။

(၅) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစကာရဏေန-
သတ္တောကာသ သဠါရဟု လောကသုံးဘုံ အလုံးစုံကို အာ
ရုံထင်စွာ ပိုင်းခြားကာလျှင် အာသယာနုသယ စရိတဓိမုတ်
မြတ်၊ ယုတ်နှစ်ခု မုဒု၊ တိက္ခ စသည်ထွေထွေ လေ၊ ရေ မြေထူ
မေရုစက္ကဝါ သီဒါပတ်ခြံ တောင်ရံခုနှစ် လှည့်ရစ်နေ၊ လ၊ ဗီ
ပလေးတန် ခြောက်တန်နတ်ရွာ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ် သွယ်သွယ်
များလှဝေဘန်ပြလျက် လက္ခဏ၊ ရသ ကိစ္စစေ့ငူ ပစ္စုပ္ပန်
ပဒဋ္ဌာန်နှင့် ရုပ်နာမ်ဝေခြား ခပ်သိမ်းအားဖြင့် ထွေပြား
ကုန်စင် သိမြင်တတ်ရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
လောကဝိဇ္ဇ - လောကဝိဇ္ဇ မည်တော်မူ၏။

(၆) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစကာရဏေန
သညာဧကေတိ နာနတ်ထွေငှာ အဖြာဖြာလျှင် သတ္တဝါသ ဘုံ

၅၌ အာသယ၊ အနုသယ၊ စရိယာ၊ အဓိမုတ္တိ၊ ဟိန၊ ပဏိတ၊ မုဒု၊
တိက္ခဝေခွဲ၍ သိပုံကား သတ္တလောကကို လေ ရေ မြေ
ထူ မြင်းမိုရ် စကြာဝဠာ သီဒါ ခုနစ်တန် တောင်ငြိ ခုနစ်
ထပ် နေ၊ လက္ခဏ်းကြီး ၄ ပါး နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် ဗြဟ္မာ
နှစ်ဆယ် .. သြကာသလောကကို လက္ခဏ ရသ ကိစ္စ
ပစ္စုပ္ပန် ပဒဋ္ဌာန် ရုပ် နာမ်နှစ်ပါးစုံ သဠါရလောကကို
သိပုံတည်း။

၆၌ သတ္တဝါသ ဘုံကိုးဝဟူသည့်ကား-
သညာ+ကာလနှစ်ပါးကို ကေတ္တ+နာနတ္တနှင့် ယောဂ်
၁။ ကေတ္တကာယ နာနတ္တသည် ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံ။

ကိုးဝ၌ သီလခေါင်ထိ သမာဓိနှင့် ဘူရိမေဓာ ပညာဝိမုတ်
ဝိမုတ္တိဒဿန ကြီးစွာများဟုန် ကျေးဇူးဂုဏ်ကြောင့် စံပုံနှိုင်း
ထောက် တယောက်မမျှ အ,သမဟု မြတ်လှတင့်ဖျား ဤ
ကြောင်းလျားကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရော- အနုတ္တရမည်
တော်မူ၏။

(၇) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-
ဆုံးမခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်စွာသည့် အပလာလ ဓမ္မသိခေါ
စူဠာဒရ မဟာဒရိအဂ္ဂိသိခ အရဝါဠ သစ္စက က အဗ္ဗုဒ္ဓတွင်
လုလင်မာဏဝ ပေါက္ခရနှင့် သောဏဒဏ္ဍ ကုရဒဏ္ဍာ အာ
ဠာဝက ခရလောမိ သုစိလောမာ ဗြဟ္မာဗက ဤသို့စသည်
ရိုင်းပြခက်မာ သတ္တဝါကို သုံးဖြာသရဏဂုဏ် ငါးစုံသီလာ
တည်စေကာလျှင် ဖြူစွာတရား တည်သူအားလည်း ထက်
ဖျားစွာန်မဂ် ဖိုလ်သို့တက်အောင် အချက်ကျကျ နည်းစုံပြ
လျက် ဆုံးမတတ်စွာ ဤကြောင်းခြာကြောင့်လည်း၊ ပုရိသ
ဒဗ္ဗသာရထိ-ပုရိသဒဗ္ဗသာရထိမည်တော်မူ၏။

၂။ နာနတ္ထကာယ ဧကတ္တံသညီ ပထဈေးသုံးဘုံ၊ အပါယ်
၄ဘုံ၊ (ဇီကာဆရာတို့ပြိတ္တာကို ၄ ၌ သွင်းကြ၏။)

၃။ ဧကတ္ထကာယဧကတ္တံသညီ-တတိယဈေးသုံးဘုံ၊ စတုတ္ထဈေးသုံးဘုံ

၄။ နာနတ္ထကာယ နာနတ္တံသညီ ကာမသုဂတိ ၇ ဘုံ၊

၅ နှင့် ၇။ အရူပ အောက်သုံးဘုံ (ဝိညာနဋ္ဌိတိ ၇ ဘုံ)၊

၈။ အသညသတ်၊

၉။ နေဝသညာ နာသညာ ပေါင်း ...ဘုံကိုးဝ။

ဘဝကြီးကိုးပါးကား သီးခြားတည်း။

(၆)သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစကာရဏေန-
တထကံဝယ်ဖြင့် ရှစ်သွယ်အရပ် သမာပတ်သို့ ငြိကပ်မရှိ
ပြေးစွမ်းဘိအောင် ကြဉ်းဆောင်နည်းပြ ဆုံးမတော်မူ အ
တူမဲ့ကင်း ဤကြောင်းခြင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပု
ရိသ ဒမ္မသာရထိ- အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်
မူ၏။

ဂ (က) သောဘဂဝါ....သို့၊ဣတိပိ ဣမိနာစကာရ
ဏေန-သတ္တဝါဟော် ယာဉ်မှူးကျော်လျှင် ဖေါလျော်ငယ်
သား နောက်ပါများကို ရေရှားဘေးခ ကန္တာရမှခေမမြေငူ
ထုတ်ကယ်ယူသို့ ထို့လူတစ် ခဲရင်းဘိသည့် ဇာတိ၊ဇရာ မရ
ဏာ-ဟု ကန္တာရကြမ်း ခရီးလမ်းမှ ရွှေနန်းမြေငူ ပြည်နိဗ္ဗာ
သို့ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါကို ဆောင်ကာယူတတ် ဤသ
ကတ်ကြောင့်လည်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ- ဥဒ္ဓမည်းဥဒ္ဓဖြူ နတ်
နှင့်လူတို့၏၊ သတ္တာ- ဆရာဖြစ်တော်မူ၏ ဝါသတ္တာဒေဝမ
နုဿာနံ- သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။

(ခ) သောဘဂဝါ...ည်၊ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကာရဏေန-
မျက်မှောက်တမလွန် နိဗ္ဗာန်ဟူထ ပရမတ္ထအကျိုး ဤသုံးမျိုး
ဖြင့်အကျိုးအမြှိုက် ရယူထိုက်သည့် အလိုက်ညီစွာ သတ္တဝါ
ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ-သတ္တာဒေဝ မနုဿာ
နံ မည်တော်မူ၏။

၆၅ “ရှစ်သွယ်အရပ် သမာပတ်”ဟူသည် ရူပါဝစရဈာန် ၄ ပါး
အရူပါဝစရဈာန် ၄ ပါး ပေါင်းသမာပတ် ၈ ပါးတည်း။

၉/၈ (က) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဝိမောက္ခန္တိက ဉာနိတေဇဖြင့် ဥပယုငါးဖြာ မဟာသမုဒ္ဒ ကြွင်းရမထင် ထဲလင်းစင်အောင် သိမြင်တတ်ရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။

(ခ) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိဣမိနာစကာရဏေန-သစ္စာ လေးဆိုင် မြတ်ပန်းခိုင်ကို ကိုယ်တိုင်သိပေ များဝေနေကို သိစေတတ်ရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။

၁၁/၉ (က) သောဘဂဝါ....သျှ၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန-ဣဿရိယ သိရီ၊ ကာမ ဓမ္မယသ ပယတ္တဟု ခြောက်ဝဘုန်းဂုဏ် အလုံးစုံနှင့် ကုံလုံပြည့်ဝ၊ (ခ)မဂ် ဖိုလ်စသည့် ဓမ္မရတနာ အရိယာကို ထင်စွာပိုင်းခြား အဖို့အားဖြင့် ဟောထားဝေဖန်၊ (ဂ)တထန်ထပ်လောင်း ရှက်ဟောင်းကျခံကြ ရှက်သစ်ဝေသည့် အောင်မြေရုံ တောရိပ်မြို့ကို နိတုံအမြဲ မှီဝဲတတ်ပေ၊ (ဃ)မရေတွက်နိုင် ဖြိုင်ဖြိုင်သွင်သွင် မြစ်ရေလျှင်သို့ လေးအင်ပစ္စယ ဖို့ဘာဂရှင်၊ (င)ထို့ပြင်အတ္ထ ရသစသည့် ထူးလည်သောင်းသောင်း တရားပေါင်းကို နည်းကောင်းပြည့်န့် ခဲ့ဝေဖန်တတ် (စ)မြဲ ဆည်းကပ်လျက်၊ (ဆ) လေးမြတ်ဗိုလ်လူ ကျောက်တီးတူ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ဣမိနာ သဠေပတော ဝိတ္တာရတောစ သတ္ထု စတုဿ္ဘစ္စာဘိသမ္ဗောဓော ဝုတ္တော၊ ဗုဒ္ဓေါတိ ပန ဣမိနာ တဒညဿာပိ ဥပယုဿ္ဘာဝဗောဓော၊ ပုရိမေန ဝါ သတ္ထု ပတိ ဝေဓညာနာနုဘာဝေါ ပစ္ဆိမေန ဒေသနာညာနာနုဘာဝေါ။

သည့်၊ (ဇ) နှစ်ဆူသံသာ ပစ္စုပ္ပန်မှလည်း ချမ်းသာကြီး
 ကြောင်ကောင်းမှုပါရမီ ပြည့်စုံညီ၍၊ (ဈ) ထူးလှည့်ကွဲပြား
 နည်းအများဖြင့် ပိုင်းခြားထပ်ထပ် ပွားစေအပ်ဘိ သဘော
 ရှိထ၊ (ည) ဘဝဆုံးကမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ စွဲလမ်းအာရုံ
 ရောက်ပြီးတုံသား ဤကြောင်းလျားကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ-
 ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

(၄) သောဘဂဝါ....သို့၊ ဣတိပိ ဣမိနာစကာရဏေန-
 လောဘ၊ဒေါသ မောဟ၊ ဝိပရီ အဟိရီက နောတပ္ပနှင့်
 ကောဓ၊ဥပနာ မက္ခာ၊ပဇ္ဇာသ ဣဿာစသည် ရေဆတွက်
 ကိန်း အသိန်းမက များလှတုံစွာ ကိလေသာကို လေးဖြာ
 မြှိုက်မင် စိတ်သန်လျက်ဖြင့် ချိုးဖျက်ပြီးထ၊ (၅) ဒိဗ္ဗဗြဟ္မာ
 အရိယာဟု ဝိဟာသုံးထွေ သုံးဝိဝေက ဝိမောက္ခကြံ ဥတ္တ
 ရိမနုဿ ဓမ္မ-ဟူအပ် တရားမြတ်ကို ဆည်းကပ်အားထား၊
 (၆) ဘုံသုံးပါး၌ စီးသွားသွင်သွင် တဏှာလျှင်ကို မင်
 စဉ်ခံတွင်း ဖြင့်မချင်းပဲ ဆေးကျင်းထွေးအန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့
 ဖြောင့်မှန်သွားတတ် ဤသကတ်ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ-

ဘဂိ ဘဗိ ဘဘဂိ ဝိဘက္ခဝါ ဣတိ၊
 အကာယိ ဘဂ္ဂန္တိ ဂရုတိ ဘာဂျဝါ၊
 ဗဟူဟိ ဣဿဟိ သုဘာဂိ တတ္ထနော၊
 ဘဝန္တဂေါ သော ဘဂဝါ တိ ဝုဒ္ဓဘိ၊
 ဘာဂျဝါ ဘဂ္ဂဝါ ယုတ္တော၊ ဘဂေဘိဝိဘက္ခဝါ၊
 ဘက္ခဝါ ဝန္တဂမနော၊ ဘဝေသုဘဂဝါ ကတော။
 ဘာဂဝါ ဘတဝါ ဘာဂေ၊ ဘာဂေစ ဝနိ ဘက္ခဝါ၊
 ဘဂေ ဝမိ တထာဘာဂေ၊ ဝမိတိ ဘဂဝါ ဇိနော။

ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

(၁) သောဘဂဝါ... သို့၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန-
တပါးသုန္ဒရံ မတုထူးချွန် ကဲလွန်သီလ ဉာနု၊ သမာဓိ ဝိမုတ္တိ
နှင့် ဝိမုတ္တိဒဿ် ဟိရောတ္တပ္ပါ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ သတိစသည် ရေ
ဆချင့်နှိုင်း အတိုင်းမသိ ဆုံးမရှိသည့် နိရတိသယ ဂုဏဘာ
ဝါ ကြေငြိာထင်ပေါ် ကျေးဇူးတော်နှင့် အဟော်ယှဉ်ထ၊
(ဏ) နိယတဗျာ ခံယူခါမှ စ၍အထူး စုဆည်းပူးအပ် ဆယ်
ရပ်ပါရမီ ငါးလီစာဂ သဂ္ဂဟာတ္ထ၊ လေးခုအဓိဋ္ဌာ သုံးဖြာ
စရိယ စသည်အပြား ဗုဒ္ဓဗျူဟာတော်ကြောင်း တရားကောင်းတို့
စုပေါင်းညီလတ်၊ (တ) မပြတ်နေရေ ဝင်စားပေသည့် ကုဋေ
ဂဏန်း နှစ်သန်းလေးသိန်း တွက်ကိန်းများမြတ် သမာပတ်
အစု၊ (ထ) စက္ခုစင်္စာ ဇရာ၊ မရဏ အဆုံးကျလေ ပရိနဉာ
ယျာ ပဟာတဗ္ဗ သစ္စိကနှင့် မဂ္ဂဘာဝနာ လေးဖြာအဘို့
နှစ်မြို့မပြတ် မှီဝဲတတ်-ဟု၊ (ဒ) ဘယ်သို့ပြုက ပိနေယျဉ္စ ဓမ္မ
များစွာ တည်ပါမည်နည်း သနားသည်း၍ ထံနည်းစားတ
ပည့်များ၏ စည်ကားဖွံ့ဖြိုး မြတ်ကောင်းကျိုးကို မြော်ကိုးမ
ပြတ် သောင့်တု တတ်ရှောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
ဘဂဝါ-ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။

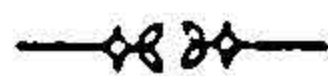
အမှာ။ ပရိစ္ဆသဓုပ္ပာဒ် အဋ္ဌာ ၁၂ ပါးကို အနုလုံ၊ ပတိလုံ အဆန်
အစုန် ဆင်ခြင်တော်မူသည့်အခါ တပါးတပါးတို့၏ ရှေ့၌
ဖလသမာပတ္တိဝိထိပေါင်း ကုဋေတသိန်းစီ ဝင်စားသဖြင့် ကု
ဋေ တသန်းလေးသိန်း ဖြစ်သည်။ ဤလည်း နိယတသမာပတ်
သာတည်း။ အနိယမအားဖြင့် ဗုဒ္ဓကိစ္စငါးပါးမှ အားလပ်
ခွင့်ရတိုင်း မရေမတွက်နိုင် ဝင်စားသည်။

ဧဝံ နဝဟိဂုဏေဟိ- ဤသို့ဖော်ပြ အရဟတာ အလော သည့်ကိုးဖြာသော ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ လောကမ္ဘိ- ဘဝဂ်ဆုံးဆောင် ဘုံသုံးဆောင်၌၊ ကိတ္တိဗျာပိတံ- သိမ့်သိမ့် တုန်ခတ် ပဲ့တင်ထပ်မျှ နှံ့စပ်ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထ သော၊ အတုလံ-အသာဓာရဏ သီလစသည် အနန္တဟူ သ တင်းဖြူ၍ ပြိုင်တူသူ ရှိတော်မူထသော၊ ဓမ္မရာဇာနံ-တ ရားသဖြင့် ထွတ်ဖျားစင်စစ် မင်းဆုံးဖြစ်တော်မူသော မြတ် စွာဗရားကို၊ တိဟိ- ကာယညွတ်ချီ ဝစီ၊ မန သုံးဒွါတို့ဖြင့်၊ အာဒရံ-ရိ သေစွာ၊ ဝန္တာမိ- ဘယ၊ လာဘ ကုလကြဉ်ဝေး သံသာဘေးမှ လွတ်ရေးရည်မြော် ကျေးဇူးတော်ကို ချီငေါ် မြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဗရား။

ဗရားဂုဏ်တော်ပွားကျိုး။

(၁)ကိလေမနောင့် (၂)စိတ်စင်းဖြောင့်၏ (၃)ဘုန်း ခေါင့်ရိုးသ (၄)သဒ္ဓါစွေ၍ (၅)နှစ်ထွေပီတိ (၆)သည်း ခံချီ၏ (၇)စေတိပုံလား (၈)ဗရားနှင့်နေ (၉) ထင်ပေ ဟိရောက် (၁၀)စိတ်ညွတ်ချစ်ရှင် (၁၁)မဂ်စဉ်မပွား နတ် ရွာလားသည် ဗရားဂုဏ်တော်ပွားကျိုးတည်း။

ဗရားဂုဏ်တော် ၉ ပါးအကျဉ်းချုပ်။

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ-လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့ ဝတ်စင်းကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဗရား မြတ်စွာဗရား။

၂။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မဖေါက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဗရား

၃။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာ ၃ ပါး ဝိဇ္ဇာ ၈ ပါး စရဏ ၁၅ ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဗရား မြတ်စွာဗရား။

၄။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော- ရှေးဗရားတို့အတူ ကောင်းစွာ ကြွလာတော်မူ၍ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကောင်းစွာရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဗရားမြတ်စွာဗရား။

၅။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓု-သတ္တ၊ ဩကာသသဋ္ဌါ ရဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဗရား။

၆။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ-မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် အတုမရှိ ဆုံးမတော်မူသော မြတ်စွာဗရား မြတ်စွာဗရား။

၇။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ- နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဗရား မြတ်စွာဗရား။

၈။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ-ဥေယျခံတရားငါးပါးကို ပိုင်းခြားသိပေ သိစေတော်မူသော မြတ်စွာဗရား။

၉။ သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော် ခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဗရား မြတ်စွာဗရား။

တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါး။

- ၁။ သုက္ခာတော အဂဝတာ ဓမ္မော၊
- ၂။ သန္တိဒ္ဓိကော ဓမ္မော၊
- ၃။ အကာလိကော ဓမ္မော၊
- ၄။ ဟိပဿိကော ဓမ္မော၊
- ၅။ သြပနေယျိကော ဓမ္မော၊
- ၆။ ပဒ္ဒတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိ ဓမ္မော။

ဣစ္စေဝံ ဆဟိ ဂုဏေဟိ၊ ပါကဋံ ဇိနပူဇိတံ၊
သမ္ပတ္တိံ ဒါယကံ ဓမ္မံ၊ နမာမိ တိဟိ အာဒရံ။

အပရိမေယေသု-ဤရွေ့ဤမျှ ဂဏန်းချ၍ နှိုင်းဆခြင်း
ငှာ မတတ်ရာ နုန့်သော -လ- ယောဘဂဝါ-အကြွင်သဗ္ဗညု။
မြတ်စွာဗုဒ္ဓတော်သည်၊ အတ္ထိ ဝိဇ္ဇတိ-ထင်ရှားရှိတော်မူ၏၊ တေ
န အဂဝတာ-ဣဿရိယ စသည်ခြောက်ဖော် ရွှေဘုန်းတော်
သခင် ထိုဗုဒ္ဓတော်ရှင်သည်....

(၁) ဓမ္မော- ပရိယတ်နှင့်တကွ ဆယ်ပါးသောတရား
တော်ကို၊ သုက္ခာတော-စ, လယ်, ဆုံးအား သုံးပါးကောင်းလုံ
ပြည့်စုံပျော်နက် လောင်းစွက်ပယ်ဘွယ် ခိပ္ပာယ်နက်ကင်း သန့်
ရှင်းပြည့်ဖြိုး ကြောင်းကျိုးဖြောင့်မှန် နိဗ္ဗာန်ပတိပဇ္ဇာ စပ်

ဟပ်သင့်ရှောင်း တည့်မစောင်းပေ မဇ္ဈေပတိပဒ် ပဿဒ်ကိ
လေသာ သဿတာမတ ဟုတ်မှန်လှ၍ ရွေးမျှသေ့လှန် မ
ဖေါက်ပြန်ပဲ ကောင်းမွန်စွာ ဟောတော်မူအပ်၏။

(၂) ဓမ္မော-လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်၊ သန္တိဌိ
ကော- ရာဂါဒိကာ ကိလေသာကို ပယ်ခွါတုန်းလှန် မဂ္ဂဌိ
နှင့် ရှစ်တန်အရိယာ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် သဒ္ဓါယုံမှတ် ရှုမြင်
အပ်၏ ရှေ့ရပ်သံပုဒ် ပသတ်ထုတ်၍ သမ္မယုတ္တ ကာရဏနှင့်
ဝိသယဝါ ဉာနိပညာဖြင့် ကိလေသာမာရ် ကိုယ်တုင်းရန်ကို
တုန်းလှန်နှိမ်နင်း ပယ်ခင်းအောင်မြင် ရှုမြင်မှသာ ဝဂ်နှစ်ရာ
၍ ဘာဝနာသစ္စိက ဘိသမယ-ဟု ဉာနိနှစ်ခုဖြင့် ရှုခြင်းငှါ
ထိုက်ပေ၏။

(၃) ဓမ္မော-မဂ်လေးပ'းတရားသည်၊ အကာလိကော-
ငါးရက်ခုနစ်ရက် စသည်တက်၍ ငုံ့လျက်ရှည်ဝေး ကျိုးပေး
မငဲ့အခြားမဲ့လျှင်းယှဉ်စပ်ချဉ်း၍ အကျိုးပေးခြင်းကာလရှိ၏။

(၄) ဓမ္မော- လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်၊ ဧဟိ
ပဿိကော- ဝေဟာ တက်ထွန်း ယုဂန် စွန်းနှိုက် လဝန်းအ
လား ပတ္တမြားသဖွယ်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်ထင်ရှား ဤတရားကို
လားလားရှုလိုက် စီရင်ခြင်းကို ထိုက်ပေ၏။

(၅) ဓမ္မော- လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးသည်၊ ဩပ
နေယျိကော- ပုဆိုးဥသျှောင် မီးလောင်ရဲရဲ မသတ်ပဲလည်း
စိတ်ထဲဆောင်လင့် ဖြစ်စေသင့်၏ စိတ်ဖြင့်ဆောင်ထိုက်သိမ်း
ပိုက်ထိုက်သူ များဗိုလ်လူကို နိဗ္ဗူဆောင်တတ် သစ္စိကတ်သို့

ဆောင်အပ်ဆောင်သင့်ပေ၏။

(၆) ဓမ္မော-ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တရားကို၊ ဝါ
ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားသည်၊ ဝိညာဏ်-ဥဒ္ဓါတင်
ဝိပဉ်၊ နေယျ လေးသစ္စကို ကျ၊ နမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊
ပစ္စတ္တိ-အသီးအသီး မိမိစိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- သိအပ်ရှုအပ်
ခံစားအပ်၏၊ ဝါ-ခံစားအပ်သော တရားပေတည်း။

ဣစ္စေဝံ-ဤသို့၊ ဆဟိဂုဏေဟိ-သုက္ခတတာအစလာသည်
ခြောက်ဖြာသောဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပါကဏံ-နေလ
အလား လူသုံးပါး၌ ထင်ရှားပေါ်လွင်ထသော၊ ဇိနပူဇိဟံ-
ပဉ္စမာရဇိနံ ငါးမာရ်နှိမ်သည့် မုနိန်သကျာစောမြတ်စွာသည်
သေဝနာမြဲ နည်းနှစ်ကွဲဖြင့် မှီဝဲပူဇော်အပ်ထသော၊ သမ္မတ္တိ
ဒါယကံ- လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်ကြီးမား စည်းစိမ်အားကို
မြှောက်စားလက်ရ ပေးတတ်ထသော၊ ဓမ္မ-မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
ဓမ္မက္ခန်အား ဆယ်တရားကို၊ တီဟိ- ကာယညွတ်ချီ ဝုစီမန
သုံးဦးရတို့ဖြင့်။ အာဒရံ-ရိုသေစွာ၊ နမာမိ-တယလာဘ ကု
လကြည်ဝေးသံသာဘေးမှ လွတ်ရေးရည်မြှော် ကျေးဇူးတော်
ကို ချီငေါ်မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဗရား။

သံဃာဂုဏ်တော် ၉ ငါး။

- ၁။ သုပ္ပတိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
 - ၂။ ဥဇုပ္ပတိပန္နော
 - ၃။ ဥာယပ္ပတိပန္နော
 - ၄။ သာမိဗိပ္ပတိပန္နော
- ယဒိဗ္ဗံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ
ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော

- ၅။ အာဟုနေယျော
- ၆။ ပါဟုနေယျော
- ၇။ ဒက္ခိဇေယျော
- ၈။ အဗ္ဘလိကရဏီယော
- ၉။ အနုတ္တရံ ပုညဘေဏ္ဍိ လောကဿ။

ဧဝံ နဝဟိ ဂုဏေဟိ၊ လောကမ္ပိ ဝိဿုတံ ဂဏံ၊
အနေက ဂုဏ သမ္ပန္နံ၊ ဝဋ္ဋာမိ တိဟိ အာဒရံ။

အပရိမေယေသု-ဤရွေ့ဤမျှ ဂဏန်းချ၍ နှိုင်းဆခြင်း
ငှာ မတတ်ရာကုန်သော-လ-ယောဘဂဝါ- အကြင်သဗ္ဗညု။
မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ အတ္ထိ ဝိဇ္ဇတိ-ထင်ရှားရှိတော်မူ၏၊ တဿ
ဘဂဝတော- ဣဿရိယ စသည်ခြောက်ဖော် ရွှေဘုန်းတော်
သခင် ထိုဗုဒ္ဓရှင်၏

(၁) သာဝကသံဃော- ဆုံးမသံကို ကျိုးနွံတုပ်ဝပ် နာ ခံတတ်စွာ အရိယာ ရှစ်ယောက်တို့၏ အပေါင်းသည်၊ သုပ္ပတိပဇ္ဇော- မဖောက်မပြန် ဆုတ်လွန်မနစ် လျော်စွာဖြစ် သော စင်စစ်လျောက်ပတ် ဗျုပ္ပတ်အလာ သကတ္ထာကြောင့် သမ္မာသုဋ္ဌ၊ ဥဇုဉာယ သာမိစိဖြစ်သင့် မဂ်အကျင့်ကို ကောင်း စွာ ကျင့်တော်မူတတ်ပေ၏။

(၂) ဥဇုပ္ပတိပဇ္ဇော- မာယာ သာဠေယျ စသည့်အ ကောက် ပယ်ဖြတ်တောက်၍ မကောက်ဖြောင့်မတ် ကျင့် တော်မူတတ်ပေ၏။

(၃) ဉာယပ္ပတိပဇ္ဇော- ပဆန့်သင့်တန် မြိုက်နိဗ္ဗာန်နှင့် လျော်ကန်စွာ ကျင့်တော်မူတတ်ပေ၏။

(၄) သာမိစိပ္ပတိပဇ္ဇော- လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်တော် မူတတ်ပေ၏။ (နောက်သုံးပုဒ်သည် သုပ္ပတိပဇ္ဇာအဖွင့်)

(တနည်း)

(၁) သုပ္ပတိပဇ္ဇော-ဆုံးမတိုင်းသာ ကောင်းစွာမချွတ် ကျင့်တော်မူတတ်ပေ၏။

(၂) ဥဇုပ္ပတိပဇ္ဇော- အန္တဒ္ဓဟ ပါပကသို့ မကျမကပ် ကောက်သုံးရပ်နှင့် မစပ်မတူယံ အလယ်အလတ် ဖြောင့် မတ်စွာ ကျင့်တော်မူတတ်ပေ၏။

(၃) ဉာယပ္ပတိပဇ္ဇော- ပဆိုးဥသျှောင် မီးလောင်ရဲရဲ မသတ်ပဲလည်း ခဲထိုက်ကေနံ ငြိမ်းရာမှန်သော နိဗ္ဗာန်အလို့

၄၁ ကျင့်တော်မူတတ်ပေ၏။

(၄) သာမိ စိပွတိ ပဇ္ဇော- ချီးမွမ်းသမှု သူတို့ပြုသည့် ပစ္စုပ္ပန် စသည်ပြားတိ သာမိစိကံ လျော်ထိုက်တန်အောင် ကျင့်ဆောင်တော်မူတတ်ပေ၏။

စက္ကာရိ-လေးပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယာနိဣမာနိပုရိသ ယုဂါနိ-အကြင်ယောက်ျားမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်၊ အဋ္ဌ- ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယေဣမေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ-အကြင် အသီးသီးသော ယောက်ျားမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော-ဣဿရိယ စသည့်ခြောက်ဖော် ရွှေဘုန်းတော်သခင် ဗရားရှင်၏။ သေသော သာဝကသံ ယော- ဤအစုံအားဖြင့် လေးပါး အသီးအားဖြင့် ရှစ်ပါး သော တံပည့်သား သံဃာတော်မြတ်သည်....

(၅) အာဟုနေယျော- အဝေးမှယူ ဆောင်၍မူလည်း ကြည်ဖြူလေးမြတ် ပူဇော်အပ်သော ပစ္စည်းလေးရပ်ကို ခံတော်မူထိုက်ပေ၏။

(၆) ပါဟု နေယျော- ငေးရပ်ဒိသာ ဆိုရောက်လာ သည့် ဥာတကာ၊ ဗန္ဓု၊ အာဂန္တု၊ အား ရည်၍ထားသော ထူးပြားကောင်းမြတ် ဒါနဝတ်ကို ပယ်လတ်ထိုသူ ပေးလှူသင့် ပေခံသင့်ပေ၏။

(၇) ဒက္ခိနေယျော- သတ္တဝါတို့ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းစွာကြည်ဖြူ ကပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပေ၏။

(၈) အဉ္စလီကရဏီယော-ကောင်းကျိုးလိုလျက် လက်နှစ်ဖက်ကို တိပ်ထက်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်း၏ တည်ရာပေတည်း။

(၉) လောကဿ-ဗြဟ္မာနတ်လူ သုံးဘုံသူ၏၊ အနုတ္တရံ-အတုမရှိ မြတ်ခေါင်ထိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ-ကောင်းမှုမျိုး၏ စိုက်ပျိုးပေါက်ပွား ဖွံ့ထွားစည်ပင်ရာ လယ်ယာမြေ ကောင်းအတူ ဖြစ်တော်မူ၏။

ဧဝံ-ဤသို့၊ နဝဟိဂုဏေဟိ-သုပ္ပတိပန္န စသည်အပြား ဂုဏ်ကိုးပါးတို့ဖြင့်၊ လောကမ္ပိ-ဘဝဂ်ဆုံးအောင် ဘုံသုံးဆောင်၌၊ ဝိဿုတံ-ကြေငြာထင်ရှားထသော၊ အနေကဂုဏသမ္ပန္နံ-လေးရပ်သမ္ဘိ ခြောက်လည်အဘိညာ ရှစ်ဖြာသမာပတ်စသော များမြတ်သော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဂဏံ-ရှစ်ပါးအရိယာ သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းကို၊ တိဟိ-ကာယညွတ်ချီ ဝစီမန သုံးဒွါရတို့ဖြင့်၊ အာဒရံ-ရိုသေစွာ၊ ဝန္တာမိ-ဘယလာဘ ကုလကြည်ဝေး သံသာဘေးမှ လွတ်ရေးရည်မြော် ကျေးဇူးတော်ကို ချီငေါ်မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဗရား ...။

သဒ္ဓါရေမုမှန်

သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာတော်ကြီး

သမ္ဗုဒ္ဓ အဋ္ဌဝိသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ၊
ပဉ္စသ္မတ သဟဿာနိ၊ နမာမိ သိရသာ မဟံ။
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာ မဟံ၊
နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ဟတာ သဗ္ဗေဥပဒ္ဒဝါ၊
အနကေ အန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တ အသေသတော။

အဋ္ဌဝိသံစ-နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ၎င်းဖြစ်သော၊ ဒွါဒသသဟဿ
ကေစ-တသောင်းနှစ်ထောင်၎င်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတံ
သဟဿာနိ-ငါးသိန်း၎င်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓ-မြတ်
စွာဗရားတို့ကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ သိရသာ-ဥးဖြင့်၊ နမာမိ-
ဂုဏ်တော်ကို ရိုကျိုး၍ ညွတ်လျှိုးဥးတင်ပါ၏၊ တေသံ-
ထို(၅၁၂၀၂၀)ဆူသော မြတ်စွာဗရားတို့၏၊ ဓမ္မဉ္စ-တရား
တော်ကို၎င်း၊ သံဃဉ္စ- သံဃာတော်မြတ်ကို၎င်း၊ အာဒ
ရေန-ရိုသေသဖြင့်၊ အဟံ-ငါသည်၊ နမာမိ-ရိုခိုးပါ၏။

နမက္ကာရာနုဘာဝေန- ပဏာမစေတနာ၏ အာနုဘော်
သည်၊ ဟတာ-ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်
သော၊ ဥပဒ္ဒဝါ-ဘေးဥပါဒ်တို့သည်၎င်း၊ အနကေ- များ
စွာကုန်သော၊ အန္တရာယာပိ-အန္တရာတို့သည်၎င်း၊ အသေ
သတော- အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ ဝိနဿန္တ- ပျောက်လွင့်ကုန်
သေတည်း။

အဋ္ဌဝိသံစ, ဒွါဒသံစ, ဓမ္မံစ, သံဃံစဟု သေးသေးတင် နိဂ္ဂဟိတ်သံ
နှင့် ရွတ်ဖတ်ပါ။ သို့မှ ပို၍ သိဒ္ဓိမြောက် အကျိုးရောက်နိုင်ပေမည်။

ကလျာဏပုထုဇဉ်လုပ်နည်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓဿ။

၁။ ဒုဝေ ပုထုဇ္ဇနာ ဝုတ္တာ၊
ဗုဒ္ဓေနာဒိစ္စ ဗန္ဓုနာ၊
အန္ဓော ပုထုဇ္ဇနော ဧကော၊
ကလျာဏေကော ပုထုဇ္ဇနော၊

၂။ မယာ တုမှ ကာရညေန၊
ဩဝါဒံ သမ္မာ ဒဿိတံ၊
သာဓဝေါတံ သမာဒါယ
ကလျာဏာ ဟောန္တု သာသနေ။

(၁) အန္ဓော-သားငှက်တိရိစ္ဆာန် သာမန်သေးမွှား အညံ့စားသတ္တဝါတို့ပင်ဖြစ်သော်လဲ သိမြင်စွမ်းနိုင် လက်ကိုင်ရရှိနေကြတဲ့ ဝမ်းတွင်းပါ မျက်စိ ကိုယ်စီကိုယ်င ရှိကြပါသော်လဲ ခန္ဓာစသည် နားမလည်က မသိကွယ်ပ အကာဏ်းဟူ၍ ဆိုရသော၊ ဧကောပုထုဇ္ဇနော-အရိယာသခင် သူတော်စင် သူတော်မြတ်ကြီးတို့မှ တသီးတခြား ကဲ့ပြားရှောင်သွေ များ ကိလေကိုတထွေထွေတသွင်သွင် မြစ်အယဉ်ရေစီးအကဲ့သို့ တဒီးဒီးသာ ဘယ်ခါမလတ် ဖြစ်စေတတ်သော အန္ဓပုထုဇဉ် မျက်မမြင်တမျိုး၎င်း၊

ကလျာဏော- မျက်လုံးနှစ်ဖက် ချိုးပျက်ကွယ်ပ ဝမ်း
 တွင်းကာဏ်းပင် ဖြစ်ရသော်လဲ ခန္ဓာစသည် သိနားလည်
 က မသိမမှီ ဉာဏ်ရောင်စုံတောက်ပ မျက်လုံးကောင်းဆိုရ
 သော၊ ကောပုထုဇာ- အရိယာသခင် သူတော်စင် သူ
 တော်မြတ်ကြီးတို့မှ တသီးတခြား ကွဲပြားရှောင်သွေ များကိ
 လေကို တထွေထွေတသွင်သွင် မြစ်အယဉ်ရေစီးသကဲ့သို့ တ
 ဒီးဒီးသာ ဘယ်ခါမလပ် ဖြစ်စေတတ်သော်လဲ အရိယာသ
 ခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘဝ မကြာမီရောက်ရ၍ မဂ္ဂဉာဏ်ရောင်
 ထိန်ထိန်ပြောင်ထွန်းတောက်မည့် ကလျာဏပုထုဇဉ်မျက်စိ
 မြင်တယောက်၎င်း၊

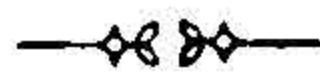
ဣတိ- ဤသို့သီးသီး ပြဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း၊ ဒုဝေ-
 နှစ်မျိုးနှစ်စား ခြားနားကွဲပြားကုန်သော၊ ပုထုဇာ- ပုထုဇဉ်
 တို့ကို၊ အာဒိစ္စပန္နုနာ- ရောင်ခြည်တထောင် ဂုဏ်အရောင်
 ဖြင့် လူ့ဘောင်ဆွန်းဝင်း နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူထ
 သော၊ ဗုဒ္ဓေန- သုံးလောကမျက်ဖျော် ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်
 မြတ်သည်၊ ဝုတ္တော- သတ်မှတ်ပိုင်းခြား ဟောထားတော်မူ
 အပ်ကုန်သတည်း။

(၂) သာဓဝေါ- ဆုံးမစကား နားပန်ထားသည့် တ
 ရားလိုဟောင်း အို့ တပည့်သူတော်ကောင်းတို့၊ တုမ္ဘာကံ-
 သင်တို့အား၊ ကာရုဓညန- သနားဇွဲညွှာ မေတ္တာကရုဏာ
 တရားဖြင့်၊ မယာ- ငါသည်၊ သမ္မာဒဿိတံ- ကောင်းမွန်ကျ
 န ဖော်ပြအပ်သော၊ တံသြဝါဒံ- ကဗျာလင်္ကာ ဒေသနာ
 နှင့် ဂါထာဗန္ဓ ထိုထိုသြဝါဒကို၊ သမာဒါယ- လေးမြတ်

ကြည်ဖြူ နတ်ပန်းတူသို့ သင်ယူကျက်မှတ် မပြတ်သိမ်းပိုက်
 ကြကုန်လျက်၊ သာသနာ- တွေ့ခဲ့လှစွာ ဗုဒ္ဓသမာဓိနာ
 တော်၌၊ ကလျာဏော-ခန္ဓာစသည် သိနားလည်၍ ဂုဏ်
 ရည်တောက်ပ အရိယဂိုဏ်းဝင် ကလျာဏပုထုဇဉ် သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တု- နေ့ညအတွင်း ခုချက်ခြင်းပင်
 မယွင်းမှန်စွာ ဖြစ်ကြပါကုန်စေသတည်း။

ဝမ်းတွင်းပါ မျက်စိရှိသော်လည်း ပရမတ်မျက်စိ မရှိ၍
 ခန္ဓာစသည်ကို မသိ၊မတတ်က အကောင်းဟူ၍သာ ဆိုအပ်
 သောကြောင့် အန္တပုထုဇဉ်အဖြစ်မှ ကလျာဏပုထုဇဉ်မျက်
 စိမြင်အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် လုပ်နည်းကို အကျဉ်းအား
 ဖြင့် ရေးသားဖော်ပြ ဆုံးမပေအံ့။ ရှုတ်ရကျက်၍ ညနံနက်
 ရှုတ်အံ့စဉ်းစား ဗုဒ္ဓသမာဓိတော်၊ သွီးတော်စစ်ကလျာဏပုထု
 ဇဉ်အရိယဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်ကြပါစေသော်။

အချိုးနိဒါန်း ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓါရုံနိဿယည်း

ကလျာဏပုထုဇဉ်လုပ်နည်း

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ထေရံဝန္တေ၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံ ပမာပကံ၊
ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဥာနိယေန၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဝုတဂမံ၊

ခန္ဓာခွဲ ခဏ်း။

“ခန္ဓာအပြား တယ်နှစ်ပါး ဗရားဟောပါသနည်း”

- (၁) ရူပက္ခန္ဓာ
- (၂) ဝေဒနက္ခန္ဓာ၊
- (၃) သညက္ခန္ဓာ၊
- (၄) သဠါရက္ခန္ဓာ၊
- (၅) ဝိညာနက္ခန္ဓာ-အားဖြင့် ငါးပါးဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ သညာ၊ သဠါရ ဝိညာန ဟောပြောငါးခန္ဓာ။
လောကီရုပ်၊ နာမ် ပဉ္စက္ခန္ဓံ ငါးတန်ဥပါဒါ။

“ရူပက္ခန္ဓာ ခေါ်ဆိုရာ သညာတယ်သို့နည်း”

- (၁)ပထဝီ (၂)အာပေါ (၃) တေဇော (၄) ဝါယော
- ဟူသော မဟာဘူတတရား ဓာတ်ကြီးလေးပါး၊
- (၁) စက္ခု (၂) သောတ (၃) ဃာန (၄) ဇိဌာ (၅) ကာ
- ယ-ဟူသော အတွင်းအဇ္ဈတ္တိက ပသာဒရုပ်ငါးပါး၊
- (၁)ရူပ (၂)သဒ္ဓ (၃)ဂန္ဓ (၄)ရသ (၅-၆-၇)ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ

ဟူသော အပြင် ဗာဟိယ ဂေါစရရုပ် ခုနစ်ပါး။

(၁) ဣတ္ထိဘော၊

(၂) ပုဗ္ဗော ဟူသော ဘာဝရုပ် နှစ်ပါး။

ဟဒယရုပ် တပါး၊

ဇီဝိတရုပ် တပါး၊

အာဟာရရုပ်တပါးအားဖြင့် ပေါင်းနိပ္ပန္နရုပ် ၁၀ ပါး

(၁) ကာယဝိညတ်၊

(၂) ဝစီဝိညတ်-ဟူသော ဝိညတ်ရုပ် နှစ်ပါး။

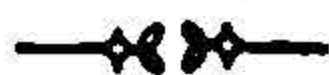
(၃) လဟုတာ၊ (၄) မုဒုတာ၊ (၅) ကမ္မညတာ-ဟူသော ဝိကာရရုပ် ၁၂ ပါး။

(၁) ဥပစယ၊ (၂) သန္တတိ၊ (၃) ဇရတာ၊ (၄) အနိစ္စတာ ဟူသော လက္ခဏရုပ်လေးပါးအားဖြင့် အနိပ္ပန္နရုပ် ၁၀ ပါး။

အာလုံးပေါင်း ရုပ်တရား နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကို ဖေါက်ပြန်တတ်မှု အပေါင်းအစုဖြစ်သောကြောင့် ...ရူပက္ခန္ဓာဟု ခေါ်ပါသည်။

ဖေါက်ဖြိုတတ်မှု ရုပ်အစုံ မှတ်ရူပက္ခန္ဓာ။

ရေမြုပ်အလား နှစ်မဲ့ငြား ရှစ်စားကြိမ်ဖန်ဖန်။

“ဝေဒနက္ခန္ဓာ ခေါ်ဆိုရာ သညာဘယ်သို့နည်း”

သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ-ဟူသော ဝေဒနာစေတသိက်ကို ခံစားတတ်မှု အပေါင်းအစုဖြစ်သောကြောင့်....ဝေဒနက္ခန္ဓာ-ဟု ခေါ်ပါသည်။

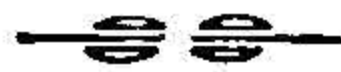
ခံစားတတ်မှု ဝေဒနာစု မှတ်ရှုဝေဒနာက္ခန္ဓာ။
ရေပွက်အလား ဖြစ်ပျက်ငြား ရှုစားကြိမ်ဖန်ဖန်။

“သညက္ခန္ဓာ ခေါ်ဆိုရာ သညာဘယ်သို့နည်း”

သညာစေတသိက်ကို အမှတ်ပြုမှု အပေါင်းအစုဖြစ်သော
ကြောင့် သညက္ခန္ဓာ-ဟု ခေါ်ပါသည်။

မှတ်သားတတ်မှု သညာစု မှတ်ရှုသညက္ခန္ဓာ။
တံလျှပ်အလား လှည့်ပတ်ငြား ရှုစားကြိမ်ဖန်ဖန်။

“သဋ္ဌါရက္ခန္ဓာ ခေါ်ဆိုရာ သညာဘယ်သို့နည်း”

- ၁။ တွေ့ထိခြင်း- ဖဿ၊
- ၂။ ခံစားခြင်း- ဝေဒနာ၊
- ၃။ မှတ်သားခြင်း- သညာ၊
- ၄။ စေ့ဆော်ခြင်း- စေတနာ၊
- ၅။ တည်ကြည်ခြင်း- ကေဂ္ဂတာ၊
- ၆။ စောင့်ရှောက်ခြင်း- ဇီဝိတိန္ဒြေ၊
- ၇။ နှလုံးသွင်းခြင်း- မနသိကာရအားဖြင့် သဗ္ဗစိတ္တ
သာဓာရဏ စေတသိက် ၇ ပါး။

- ၁။ ကြံစည်ခြင်း- ဝိတက်၊
- ၂။ သုံးသတ်ခြင်း- ဝိစာရ၊
- ၃။ ဆုံးဖြတ်ခြင်း- အဓိမောက္ခ၊
- ၄။ အားထုတ်ခြင်း- ဝီရိယ၊
- ၅။ နှစ်သက်ခြင်း- ပီတိ၊

၆။ ပြုလို့ခြင်း-ဆန္ဒ ... အားဖြင့်ပကိဏ်းစေတသိက်
၆ပါး။ နှစ်ရပ်ပေါင်းသော် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃ ပါး

၁။ မသိခြင်း-မောဟ၊

၂။ မရှက်ခြင်း-အဟိရိက၊

၃။ မကြောက်ခြင်း-အနောတ္တပ္ပ၊

၄။ ဗျုံ့လွင့်ခြင်း-ဥဒ္ဓစ္စ အားဖြင့် သဗ္ဗာ·ကုသလ သာ
ဓာရဏ မောစတုက် လေးပါး။

၁။ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း-လောဘ၊

၂။ အမြင်မှားခြင်း-ဒိဋ္ဌိ၊

၃။ ထောင်လွှားခြင်း-မာန အားဖြင့် လောဘမူ၌
သာ ယှဉ်သော လောတိက် သုံးပါး။

၁။ ကြမ်းတန်းပစ်မှားခြင်း-ဒေါသ၊

၂။ မနာလိုခြင်း-ဣဿ၊

၃။ ဝန်တိုလျှိုဝှက်ခြင်း-မစ္ဆရိယ၊

၄။ နောင်တပူပန်ခြင်း-ကုက္ကစ္စအားဖြင့် ဒေါသမူ၌
သာ ယှဉ်သော ဒေါစတုက် လေးပါး။

၁။ စိတ်လေးထိုင်းခြင်း-ထိန၊

၂။ စေတသိက်လေးထိုင်းခြင်း-မိဒ္ဓအားဖြင့် ထိဒုက်
နှစ်ပါး။

၁။ ယုံမှားခြင်း-ဝိစိကိစ္ဆာ တပါးအားဖြင့် အကု
သိုလ်စေတသိက် ၁၄ ပါး။

၁။ ယုံကြည်ခြင်း-သဒ္ဓါ၊

၂။ အောက်မေ့ခြင်း-သတိ၊

- ၃။ ရှက်ခြင်း-ဟိရီ၊
- ၄။ ကြောက်ခြင်း-ဩတ္တပ္ပ၊
- ၅။ မလိုချင် မတပ်မက်ခြင်း-အလောဘ၊
- ၆။ မကြမ်းတနိုး မပြစ်မှားခြင်း-အဒေါသ၊
- ၇။ လျစ်လျူရှုခြင်း-တတြမဇ္ဈတ္တာ၊
- ၈။ စေတသိက်တို့၏ ငြိမ်းနေးခြင်း-ကာယပဿဒ္ဓိ၊
- ၉။ စိတ်တို့၏ ငြိမ်းနေးခြင်း-စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊
- ၁၀။ စေတသိက်တို့၏ ပေါ့ပါးခြင်း-ကာယလဟုတာ၊
- ၁၁။ စိတ်တို့၏ ပေါ့ပါးခြင်း-စိတ္တလဟုတာ၊
- ၁၂။ စေတသိက်တို့၏ နူးညံ့ခြင်း-ကာယမုဒုတာ၊
- ၁၃။ စိတ်တို့၏ နူးညံ့ခြင်း-စိတ္တမုဒုတာ၊
- ၁၄။ စေတသိက်တို့၏ အမှု၌ ခံ့ကြမ်းခြင်း-

ကာယကမ္မညတာ၊

- ၁၅။ စိတ်တို့၏ အမှု၌ ခံ့ကြမ်းခြင်း-စိတ္တကမ္မညတာ၊

- ၁၆။ စေတသိက်တို့၏ လေ့လာစွမ်းနိုင်ခြင်း-

ကာယပါဂုညတာ၊

- ၁၇။ စိတ်တို့၏ လေ့လာစွမ်းနိုင်ခြင်း-စိတ္တပါဂုညတာ

- ၁၈။ စေတသိက်တို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း-

ကာယုဇုကတာ၊

- ၁၉။ စိတ်တို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း-စိတ္တုဇုကတာ အား

ဖြင့် သောဘနာသာဓာရဏ စေတသိက် ၁၉ ပါး။

- ၁။ ဝစီဒုစ္စရိတ် ၄ ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း-

သမ္မာဝါစာ၊

၂။ ကာယဒုစ္စရိတ် ၃ ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း

၃။ အသက်မွေးမှုဖြင့် ပြုအပ်သော ဒုစ္စရိတ် ၇ ပါးတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သမ္မာကမ္မန္တ၊
သမ္မာအာဇီဝ
အားဖြင့် ဝိရတီစေတသိက် ၃ ပါး။

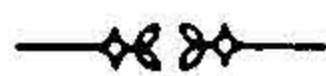
၁။ သနားခြင်း- ကရုဏာ၊

၂။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း- မုဒိတာ အားဖြင့် အပ္ပမညာ စေတသိက် ၂ ပါး။

၁။ သိခြင်း- ပညာ ဟူသော ပညိန္ဒြေစေတသိက် အားဖြင့် သောဘနစေတသိက် ၂၅ ပါး။

အညသမာန်း+သောဘန+အကုသလရာသိ- အားလုံး ညှိသောအားဖြင့် ၅၂ ပါးသော စေတသိက်တို့တွင် ဝေဒနာ၊ သညာမှတစ်ပါး စေတသိက်တရား ၅၀ ကို ခြယ်လှယ်ပြုပြင် စီရင်စေ့ဆော်သမှု အပေါင်းအစုဖြစ်သောကြောင့်....သဒ္ဓါ ရက္ခန္ဓာ-ဟု ခေါ်ပါသည်။

စေ့ဆော်တတ်မှု စေတသိက်စု မှတ်ရှုသဒ္ဓါရက္ခန္ဓာ။
ငှက်ပျောထုံးသွင် နှစ်မဲ့အင် ရှုမြင်ကြိမ်ဖန်ဖန်။

“ဝိညာနက္ခန္ဓာ ခေါ်ဆိုရာ သညာဘယ်သို့နည်း”

၁။ သောမနဿ သဟဂုတ် ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်
အသဒ္ဓါရိကစိတ်တခု၊
၂။ သသဒ္ဓါရိကစိတ်တခု၊

- ၃။ သောမနဿ သဟဂုတ် ဌိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်
အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
၄။ သသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
၅။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် ဌိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်
အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
၆။ သသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
၇။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် ဌိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်
အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
၈။ သသဋ္ဌါရိက စိတ်တခု
အားဖြင့် လောဘမူစိတ် ရှစ်ပါး။

- ၁။ ဒေါမနဿ သဟဂုတ် ပတိဿသမ္ပယုတ်
အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
၂။ သသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
အားဖြင့် ဒေါသမူစိတ် နှစ်ပါး။

- ၁။ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်ဝိစိကိစ္ဆာသမ္ပယုတ်စိတ်တခု၊
၂။ ဥဒ္ဓစ္စသမ္ပယုတ်စိတ်တခု၊
အားဖြင့် မောဟမူစိတ် နှစ်ပါး။

ပေါင်း အကုသိုလ်စိတ် တဆုံနှစ်ပါး။

- ၁။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် စက္ခုဝိညာနိစိတ်တခု၊
၂။ ဓသာတဝိညာနိစိတ်တခု၊
၃။ ဃာနဝိညာနိစိတ်တခု၊
၄။ ... ဇိတ္တာဝိညာနိစိတ်တခု၊
၅။ ဒုက္ခ သဟဂုတ် ကာယဝိညာနိစိတ်တခု၊

၆။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် သမ္ပဒိစ္ဆန်းစိတ်တခု၊
 ၇။ သန္တရဏစိတ်တခု အားဖြင့်
 အကုသလဝိပါက် ၇ ပါး။

၁။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် စက္ခုဝိညာန်စိတ်တခု၊
 ၂။ သောတဝိညာန်စိတ်တခု၊
 ၃။ သာနဝိညာန်စိတ်တခု၊
 ၄။ ဇိဝှာဝိညာန်စိတ်တခု၊
 ၅။ သုခသဟဂုတ် ကာယဝိညာန်စိတ်တခု၊
 ၆။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် သမ္ပဒိစ္ဆန်းစိတ်တခု၊
 ၇။ သောမနဿ သဟဂုတ် သန္တရဏစိတ်တခု၊
 ၈။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် သန္တရဏစိတ်တခု အား
 ဖြင့် အဟိတ် ကုသလဝိပါက် ၈ ပါး။

၁။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်တခု၊
 ၂။ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်တခု၊
 ၃။ သောမနဿ သဟဂုတ် ဟသိတုပ္ပာဒ်စိတ်တခု
 အားဖြင့် အဟိတ်ကြိယာစိတ် ၃ ပါး။

ပေါင်း အဟိတ်စိတ် ၁၈ ပါး။

အကုသိုလ်နှင့် အဟိတ်ကို ပေါင်း၍ အသောဘနစိတ်
 သုံးဆယ်။

၁။ သောမနဿ သဟဂုတ် ဉာနသမ္ပယုတ်
 အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
 ၂။ သသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊

- ၃။ သောမနဿ သဟဂုတ် ဥာနဝိပ္ပယုတ်
အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
- ၄။ သသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
- ၅။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် ဥာနသမ္ပယုတ်
အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
- ၆။ သသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
- ၇။ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ် ဥာနဝိပ္ပယုတ်
အသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု၊
- ၈။ သသဋ္ဌါရိကစိတ်တခု

အားဖြင့် မဟာကုသိုလ်စိတ် ရှစ်ပါး၊ မဟာဝိပါက်စိတ် ရှစ်
ပါး၊ မဟာကြိယာစိတ် ရှစ်ပါး။

ပေါင်း ကာမသောဘနစိတ် နှစ်ဆုံလေးပါး။

အသောဘနနှင့် ကာမသောဘန ပေါင်း၍ ကာမစိတ်
ငါးဆုံလေးပါး။

- ၁။ ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိ သုခ ဧကဂ္ဂတာ- ဟူသော
ဈာန်အင်္ဂါ ငါးပါးရှိသော ပထမဈာန်စိတ်တခု၊
- ၂။ ဝိစာရ ပီတိ သုခ ဧကဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ
လေးပါးရှိသော ဒုတိယဈာန်စိတ်တခု၊
- ၃။ ပီတိ သုခ ဧကဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ သုံးပါး
ရှိသော တတိယဈာန်စိတ်တခု၊
- ၄။ သုခ ဧကဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါနှစ်ပါးရှိသော
စတုတ္ထဈာန်စိတ်တခု၊
- ၅။ ဥပေက္ခာ ဧကဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါနှစ်ပါးရှိ

သော ပဉ္စမဈာန်စိတ်တခု... အားဖြင့် ရူပကုသိုလ်
စိတ် ငါးပါး၊ ရူပဝိပါက်စိတ် ငါးပါး၊ ရူပကြိယာစိတ်ငါးပါး
ပေါင်း ရူပါဝစရစိတ် ၁၅ ပါး။

၁။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်စိတ်တခု၊
၂။ ဝိညာနဉ္စာယတန ဈာန်စိတ်တခု၊
၃။ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်စိတ်တခု၊
၄။ နေဝသညာ နာသညာယတန ဈာန်စိတ်တခုအား
ဖြင့် -အရူပကုသိုလ်စိတ် လေးပါး၊ အရူပဝိပါက်စိတ် လေး
ပါး၊ အရူပကြိယာစိတ် လေးပါး။
ပေါင်း အရူပါဝစရစိတ် ၁၂ ပါး။

ရူပါဝစရ+အရူပါဝစရ နှစ်ပါးပေါင်း၍ မဟဂ္ဂုတ်စိတ်
နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါး။

ကာမ+မဟဂ္ဂုတ် ပေါင်း၍ လောကီစိတ် ရှစ်ဆဲ့တစ်။

၁။ သောတာပတ္တိ မဂ်စိတ်တခု၊
၂။ သကဒါဂါမိ မဂ်စိတ်တခု၊
၃။ အနာဂါမိ မဂ်စိတ်တခု၊
၄။ အရဟတ္တ မဂ်စိတ်တခုအားဖြင့် မဂ်စိတ် ၄ ပါး။
၁။ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်စိတ်တခု၊
၂။ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်စိတ်တခု၊
၃။ အနာဂါမိ ဖိုလ်စိတ်တခု၊
၄။ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်တခုအားဖြင့် ဖိုလ်စိတ် ၄ ပါး။
ပေါင်း လောကုတ္တရာစိတ် အကျဉ်း ၈ ပါး။

လောကီနှင့်လောကုတ္တရာပေါင်း၍ စိတ်အကျဉ်း ၈၉ ပါး။

- ၁။ ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိ သုခ ကေဂ္ဂတာ- ဟူသော
ဈာန်အင်္ဂါ ငါးပါးရှိသော ပထမဈာန်စိတ်တခု၊
- ၂။ ဝိစာရ ပီတိ သုခ ကေဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ
လေးပါးရှိသော ဒုတိယဈာန်စိတ်တခု၊
- ၃။ ပီတိ သုခ ကေဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ သုံးပါး
ရှိသော တတိယဈာန်စိတ်တခု၊
- ၄။ သုခ ကေဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ နှစ်ပါးရှိသော
စတုတ္ထဈာန်စိတ်တခု၊
- ၅။ ဥပေက္ခာ ကေဂ္ဂတာ-ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ နှစ်ပါးရှိ
သော ပဉ္စမဈာန်စိတ်တခုအားဖြင့် သောတာပတ္တိမဂ်
စိတ် ၅ ပါး+သကဒါဂ်မိ မဂ်စိတ် ၅ ပါး+အနာဂါမိမဂ်
စိတ် ၅ပါး+အရဟတ္တမဂ်စိတ် ၅ပါး ပေါင်း မဂ်စိတ် ၂၀။
၎င်းနည်းတူ ဖိုလ်စိတ် ၂၀။

ပေါင်း လောကုတ္တရာစိတ်အကျယ် ၄၀။

လောကီနှင့် လောကုတ္တရာ အကျယ်ပေါင်း၍ စိတ် အ
ကျယ် တရဒွန်ဆွဲတပါး။

ဤသို့....ပြဆိုအပ်ပြီးသော စိတ်အကျဉ်း တခုယုတ် ကိုး
ဆယ် အကျယ်တရဒွန်ဆွဲတပါးကို အထူးသိမှု အပေါင်း
အစုဖြစ်သောကြောင့် ဝိညာနက္ခန္ဓာ-ဟု ခေါ်ပါသည်။

အထူးသိမှု စိတ်အစု မှတ်ရှုဝိညာနံ။
မျက်လှည့်အသွင် လိမ်လည်အင် ရှုမြင်ကြိမ်ဖန်ဖန်။

ခန္ဓာ လေးပါး ပြီးပြီ။

“အာယတနအပြား ဘယ်နှစ်ပါး ဗရားဟောပါသနည်း”

- ၁။ စက္ခာယတန၊
- ၂။ သောတာယတန၊
- ၃။ ဃာနာယတန၊
- ၄။ ဇိဝှာယတန၊
- ၅။ ကာယာယတန၊
- ၆။ မနာယတန-ဟူသော အဇ္ဈတ္တိက အာယတန ခြောက်ပါး။

- ၁။ ရူပါယတန၊
- ၂။ သဒ္ဓါယတန၊
- ၃။ ဂန္ဓာယတန၊
- ၄။ ရသာယတန၊
- ၅။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာယတန၊
- ၆။ ဓမ္မာယတန- ဟူသော ဗာဟိယ အာယတန ခြောက်ပါးအားဖြင့် အာယတန ၁၂ ပါး အပြားရှိပါသည်။

“စက္ခာဒိကာ ခေါ်ဆိုရာ သညာဘုယ်သို့နည်း”

ရူပက္ခန္ဓာ၌ ဖေါပြုအပ်ပြီးသော ရုပ် ၂၈ ပါးတွင်....
 မျက်စိအကြည်ဟူသော စက္ခုပသာဒကို စက္ခာယတန၊
 နားအကြည်ဟူသောသောတပသာဒကိုသောတာယတန၊
 နှာခေါင်းအကြည်ဟူသောဃာနပသာဒကိုဃာနာယတန၊
 လျှာအကြည်ဟူသော ဇိဝှာပသာဒကို ဇိဝှာယတန၊
 ကိုယ်အကြည်ဟူသော ကာယပသာဒကို ကာယာယတန၊

စိတ်တခုယုတ် ၉၀ အကျယ် ၁၂၁ပါးကို မနာယတန၊
 အဆင်း-ရူပါရုံ ဟူသမျှကို ရူပါယတန၊
 အသံ-သဒ္ဒါရုံ ဟူသမျှကို သဒ္ဒါယတန၊
 အနံ့-ဂန္ဓာရုံ ဟူသမျှကို ဂန္ဓာယတန၊
 အရသာ-ရသာရုံ ဟူသမျှကို ရသာယတန၊
 ပထဝီ ဧတဇော ဝါယော- ဟူသော အတွေ့အထိ
 ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာယတန၊
 ပြဆိုအပ်ပြီးသော အာယတနတို့၌ ပါဝင်သော ဩဋ္ဌာရုံ
 ကရုပ် ၁၂ပါး၊ သုခုမရုပ် ၁၆ ပါး၊ စေတသိက် ၅၂ ပါး၊
 နိဗ္ဗာန်တရားကို ဓမ္မာယတန-ဟု မှတ်သားရပါသည်။

စက္ခု၊ သောတ ဃာန၊ ဇိဝှာ ကာယာ၊ မန ဤခြောက်ဝ
 မှတ်ကြအံ့စွတ္တာ။

ရူပ၊သဒ္ဒ ဂန္ဓ၊ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ ဓမ္မ-ဗာဟိယာ။
 အဇ္ဈတ်ခြောက်လုံး ရွာဆိုးကုန်း ပုံနှုန်းမှတ်စရာ။
 ဗာဟိယာယတန ကြွင်းခြောက်ဝကို ဒါးမြီဗိုလ်ကြီး ပမာမှီး
 တနည်းမှတ်စရာ။

ရှည်မြင့်သံသာ ကာလကြာအောင် ဆွဲဆောင်ချွဲတတ် ဆွဲ
 နှစ်ရပ် ခေါ်မှတ်အာယတနာ။

စက္ခာဒိက ခြောက်ခွါရမှ ပြင်ပသူရီး အာရုံဆိုးတို့ ငွံလျှိုး
 ဝင်လျှောက် အတွင်းရောက်က လက်ထောက်ချထား တွင်းခိုး
 သားနှင့် စကားဆုံစီး ပေါင်းမိပြီး၍ ပစ္စည်းထွတ်မြတ် ကု
 သိုလ်ဓာတ်ကို ဖွင့်လှပ်ယူငင် ပြောင်ပြောင်စင်သည် တွင်းပြင်
 သူရီးမစောင့်သော်။

အာယတန ၁၂ ပါး ပြီးပြီ။

“ဓာတ်အပြားကား ဘယ်နှစ်ပါး ဗရားဟောပါသနည်း”

- ၁။ စက္ခုဓာတ်၊
- ၂။ သောတဓာတ်၊
- ၃။ ဃာနဓာတ်၊
- ၄။ ဇိဝှာဓာတ်၊
- ၅။ ကာယဓာတ်၊
- ၆။ မနောဓာတ်အားဖြင့် အခံဓာတ် ခြောက်ပါး။

- ၁။ ရူပဓာတ်၊
- ၂။ သဒ္ဓဓာတ်၊
- ၃။ ဂန္ဓဓာတ်၊
- ၄။ ရသဓာတ်၊
- ၅။ ဖေါဗ္ဗဓာတ်၊
- ၆။ ဓမ္မဓာတ်အားဖြင့် အတိုက်ခံတံ ခြောက်ပါး။

- ၁။ စက္ခုဝိညာနဓာတ်၊
 - ၂။ သောတဝိညာနဓာတ်၊
 - ၃။ ဃာနဝိညာနဓာတ်၊
 - ၄။ ဇိဝှာဝိညာနဓာတ်၊
 - ၅။ ကာယဝိညာနဓာတ်၊
 - ၆။ မနောဝိညာနဓာတ်အားဖြင့် အပေါ်ဓာတ်ခြောက်ပါး။
- ပေါင်း တဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားရှိပါသည်။

“ဓာတ်ဆဲ့ရှစ်ဖြာ ခေါ်ဆိုရာ သညာဘယ်သို့နည်း”

စိတ်တခုယုတ် ကိုးဆယ်တို့တွင်....

စက္ခုဝိညာန်ဒုက်ကို-	စက္ခုဝိညာနဓာတ်
သောတဝိညာန်ဒုက်ကို-	သောတဝိညာနဓာတ်
ဃာနဝိညာန်ဒုက်ကို-	ဃာနဝိညာနဓာတ်
ဇိဝှာဝိညာန်ဒုက်ကို-	ဇိဝှာဝိညာနဓာတ်
ကာယဝိညာန်ဒုက်ကို-	ကာယဝိညာနဓာတ်
ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇန်း သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယဒုက်ကို-	မနောဓာတ်
ကြွင်းသော စိတ် ၇၆ပါးကို-	မနောဝိညာနဓာတ်

စက္ခုဓာတ်စသော ရုပ်ဓာတ် ဆယ်ပါးနှင့် ရုပ်,နာမ်
ယောသော ဓမ္မဓာတ်တို့ကို စက္ခာယတန စသည်နှင့် အတူ
တူပင် မှတ်ယူခေါ်ဆိုရပါသည်။

တဆွေစ အာယတနတွင် မနအာယတနာ တခုသာလျှင်
ဝိညာနဓာတ် ခုနစ်ရပ်ဖြစ် ပေါင်းတွက်စစ် ဆွဲရှစ်ဓာတ်သည်။

စက္ခု,သောတ ဃာန,ဇိဝှာ ကာယာ,မန ဤခြောက်ဝ
မှတ်ကြအခံဓာတ်။

ရူပ,သဒ္ဓ ဂန္ဓ,ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗနှင့် ဓမ္မဟူသြား ဤခြောက်ပါး
မှတ်သားအတိုက်ဓာတ်။

စက္ခု,သောတ ဃာန,ဇိဝှာ ကာယာ,မနော ဝိညာန်နှော
မှတ်လောအပေါ်ဓာတ်။

ပုဂ္ဂိုလ်လိုရာ မလိုက်ပါဘဲ သူဘာသာအား ဖြစ်တတ်သြား
မှတ်သားဆွဲရှစ်ဓာတ်။

ဓာတ် ၁၈ ပါး ပြီးပြီ။

“သစ္စာအပြား ဘယ်နှစ်ပါး ဗရားဟောပါသနည်း”

- ၁။ ဒုက္ခသစ္စာ၊
- ၂။ သမုဒယသစ္စာ၊
- ၃။ နိရောဓသစ္စာ၊
- ၄။ မဂ္ဂသစ္စာ အားဖြင့် လေးပါးအပြားရှိပါသည်။

“လေးရပ်သစ္စာ ခေါ်ဆိုရာ သညာဘယ်သို့နည်း”

- (၁) လောကီစိတ်ရှစ်ဆွဲတပါး လောဘမှတစ်ပါး လောကီစေတသိက် ငါးဆွဲတပါး ရုပ်နှစ်ဆွဲရှစ်ပါးကို ဒုက္ခသစ္စာ၊
- (၂) လောဘကို သမုဒယသစ္စာ၊
- (၃) နိဗ္ဗာန်ကို နိရောဓသစ္စာ၊
- (၄) သီလကုသိုလ် လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်တို့၌ ပါပင်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသဏ္ဌပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ ဒါနကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ်တို့၌ ပါဝင်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသဏ္ဌပ္ပ၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိဟူသောမဂ္ဂင်ငါးပါးကို မဂ္ဂသစ္စာခေါ်ပါသည်။

ဒုက္ခ၊ သမုဒယ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂသညာ ဤလေးဖြာ သစ္စာမြတ်တရား။

ပိဋက၊ သဋ္ဌတ သန္တာဝ၊ ဝိပရိဏာမာ ဤလေးဖြာ မှတ်ပါဒုက္ခနက်။

အာယူဟန၊ နိဒါနာ သံယောဂါ၊ ဗလိဗောဓံ ဤလေးဝ မှတ်ကြသမုဒယနက်။

နိဿရဏာ ဝိဝေကနှင့် အသဋ္ဌတာ၊ မတ ဤလေးဝ
မှတ်ကြနိရောဓနက်။

နိယျာန၊ တေတု မှတ်ရူဒဿန ဓိပတေယျ မဂ္ဂလေး
အနက်။

သစ္စာ ၄ ပါး ပြီးပြီ၊

“အဘယ်တရားကို ပရမတ် ခေါ်ဆိုပါသနည်း”

၁။ စိတ်၊

၂။ စေတသိက်၊

၃။ ရုပ်၊

၄။ နိဗ္ဗာန်-ဤလေးတန်ကို ပရမတ်ခေါ်ဆိုပါသည်။

“အဘယ်တရားကို ပညတ် ခေါ်ဆိုပါသနည်း”

အထယ်ကိုယ် ရှာမရသော အနက်သဘောနှင့် အ
ခေါ်အဝေါ်မျှဖြစ်သော စကားကို ပညတ် ခေါ်ပါသည်။

ရှိ၊ မရှိအား နှစ်ပါးကွဲလတ် ထပ်ခြပ်ကို မည်ခေါ်ဆို
မြဲသိုပညတ္တိ။

ပရမတ် ပညတ် ပြီးပြီ၊

“ဝိပလ္လာသအပြား ဘယ်နှစ်ပါး ဗရားဟောပါသနည်း”

၁။ အနိစ္စကို- နိစ္စ၊

၂။ ဒုက္ခကို- သုခ၊

၃။ အနတ္တကို-အတ္တ၊

၄။ အသုဘကို သုဘ-ဟု အဆင်မှားခြင်းအားဖြင့်
လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ၎င်းလေးပါးကို သညာ၊ စိတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးနှင့် မြှောက်ပွား
လျှင် တဆွဲနှစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ အနတ္တနှင့် အသုဘအား ဤလေးပါး
မှတ်သားသဘောမှန်။

နိစ္စ၊ သုခ အတ္တ၊ သုဘာ ထင်မှတ်ကာ သူငါယွင်းဖောက်ပြန်။
သညာ၊ စိတ်၊ ဒိဋ္ဌိ မြှောက်ဟုံဘိ ဖြစ်၏ဆွဲနှစ်တန်။

‘ထင်အောင်မှတ်မှား ဘယ်တရား ဖုံးထားကွယ်ကာသနည်း’

(၁) အနိစ္စကို အနိစ္စ-ဟု အမှန်မသိမြင်၊ နိစ္စ-ဟု မှတ်
ထင်အောင် တခုပျက်လျှင် တခုဆက်၍ ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်
အစဉ် သန္တတိက ဖုံးထားပါသည်။

(၂) ဒုက္ခကို ဒုက္ခ-ဟု အမှန်မသိမြင်၊ သုခ-ဟု မှတ်
ထင်အောင် ဣရိယာပုထ် လေးပါးက ဖုံးထားပါသည်။

(၃) အနတ္တကို အနတ္တ-ဟု အမှန် မသိမြင်၊ အတ္တ-ဟု
ထင်မှတ်အောင် ကိုယ်ပုံကိုယ်ဟန် သဏ္ဌာန်ဃန အစိုင်အခဲ
ပညတ်က ဖုံးထားပါသည်။

(၄) အသုဘကို အသုဘ-ဟု အမှန် မသိမြင်၊ သုဘ-
ဟု ထင်မှတ်အောင် ဖီးလိမ်းပြုပြင် အဆင်တန်ဆာက ဖုံး
ထားပါသည်။

ရုပ်၊ နာမ်အစဉ် ပြုပြင်ဣရိယာ ခိုင်မာဃန လက္ခာရ
လေးဝဖုံးအုပ်ကာ။

သညာဒိ ဝိပလ္လာသေဟိ၊
ဥမ္မဇ္ဇန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ၊
တေ ဓမ္မေ သမ္မာဒညာယ၊
မောက္ခန္တိ တေဟိ ပဏ္ဍိတာ။

ပုထုဇ္ဇနာ- အဇ္ဈပုထုဇဉ် မျက်မမြင်သမားတို့သည်၊
သညာဒိဝိပလ္လာသေဟိ- သညာစသား အမှတ်မှားသည့် တ
ဆွဲနှစ်ပါးသော ဝိပလ္လာသတရားတို့ကြောင့်၊ ဥမ္မဇ္ဇန္တိ- မ
ရှက်တမ်း မကြောက်တမ်း သွက်ချာရမ်းအောင် ရူးနှမ်းကြ
လေကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာ- ပရမတ်မျက်စိ အမြင်ရှိသည့် အ
ရိယာဂိုဏ်းဝင် ကလျာဏပုထုဇဉ် အမျိုးကောင်းသား သွီး
တို့သည်၊ တေ ဓမ္မေ- ထိုတဆွဲနှစ်ပါး ဝိပလ္လာသတရား
တို့ကို၊ သမ္မာ အညာယ- ဗရားသာသနာ ဆရာမူန် ဆရာ
ကောင်း ခိုအောင်းဆည်းကပ် ကျက်မှတ်သင်နာ ကောင်း
မူန်စွာ တတ်မြောက် သိမြင်ကြကုန်ပြီး၍၊ တေဟိ- ထိုရုန့်
ကြမ်းဆိုးဝါး မှောက်မှားကြီးကျယ် ဝိပလ္လာသနယ်ကြီးတို့
မှ၊ မောက္ခန္တိ- အောင်မြေနှင်း၍ လွတ်ကင်းကြလေကုန်
သတည်း။

ဝိပလ္လာသ ၁၂ ပါး ပြီးပြီ။

“ဗောဓိပက္ခိယတရား ဘယ်နှစ်ပါး ဗရားဟောပါသနည်း”

သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး၊
 သမ္မပ္ပဓာန် ဓလေးပါး၊
 ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါး၊
 ဣန္ဒြေ ငါးပါး၊
 ဗိုလ် ငါးပါး၊
 ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး၊
 မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး-အားဖြင့် သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိ
 ပါသည်။

သတိ၊သမ္မ ဣဒ်၊ဣနိ၊ဗ ဗောဇ္ဈ၊မဂ္ဂင်တည်း။

သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားဘယ်သို့နည်း

၁။ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
 ၂။ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
 ၃။ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
 ၄။ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်- အားဖြင့် လေးပါး
 ဖြစ်ပါသည်။

ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ဆိုရန် နာမံဘယ်သို့နည်း

၁။ ဧကသာ- ဆံပင်၊
 ၂။ လောမာ-အမွှေး၊
 ၃။ နခါ-ခြေသည်းလက်သည်း၊
 ၄။ ဒန္တာ- သွား၊
 ၅။ တစော- အရေအားဖြင့် တစပုံဉ္စက ၅ ပါး။

- ၁။ မံသံ-အသား၊
 - ၂။ နှာရု-အကြော၊
 - ၃။ အဋ္ဌိ- အရိုး၊
 - ၄။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇ- ရိုးတုင်းခြင်ဆီ၊
 - ၅။ ဝက္က- အညှို့၊ အားဖြင့် ဝက္ကပဉ္စက ၅ ပါး။
 - ၁။ ဟဒယံ- နှလုံး၊
 - ၂။ ယကနံ- အသည်း၊
 - ၃။ ကိလောမကံ- အမြေး၊
 - ၄။ ပိယကံ- အပျဉ်၊
 - ၅။ ပပ္ဖူသံ- အဆုပ်အားဖြင့် ပပ္ဖူသပဉ္စက ၅ ပါး။
 - ၁။ အန္တိ-အူမ၊
 - ၂။ အန္တိဂုဏံ-အူသိမ်၊
 - ၃။ ဥဒရိယံ- အစာသစ်၊
 - ၄။ ကရိသံ-အစာဟောင်း၊
 - ၅။ မတ္တလုဂ္ဂံ-ဥျးနှောက်အားဖြင့် မတ္တလုဂ္ဂပဉ္စက ၅ ပါး။
- ပေါင်း ပထဝီဧကောဋ္ဌာသ ပထဝီကာယ နှစ်ဆယ်။

- ၁။ ပိတ္တံ-သည်းခြေ၊
- ၂။ သေမှံ-သလိပ်၊
- ၃။ ပုဗ္ဗော-ပြည်၊

- ၄။ လောဟိတံ-သွေး၊

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် သတိပဋ္ဌာနဝိတင်း စသော မရားဟော ပါဠိတော်များ၌ မတ္တလုဂ္ဂဧကောဋ္ဌာသ မပါ။ ပထိသန္တီဝါ မဂ်မှ ယူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာ ထည့်တော်မူသည်။

- ၅။ သေဒေါ- ချေး၊
- ၆။ မေဒေါ- အဆီခဲအားဖြင့် မေဒဆက္က ၆ ပါး။
- ၁။ အဿု- မျက်ရည်၊
- ၂။ ဝဿ- ဆီကြည်၊
- ၃။ ခေဠော- တံတော့၊
- ၄။ သိဠာဏိကာ- နှပ်၊
- ၅။ လသိကာ- အစေး၊
- ၆။ မုတ္တံ- ကျင်ငယ်အားဖြင့် မုတ္တဆက္က ၆ ပါး။

ပေါင်း အာပေါ ကောဋ္ဌာသ အာပေါကာယ ၁၂ ပါး။

- ၁။ သန္တပ္ပန- တရက်ခြားဖျားစသော နွေးနွေးအပူ၊
- ၂။ ဒဟန- ရက်ဆက်ဖျားစသော ပြင်းသောအပူ၊
- ၃။ ဝိရဏ- ခန္ဓာကိုယ်ကိုရင့်အိုကြီးပူီးစေတတ်သော
ကိုယ်ငွေ့၊
- ၄။ ပါစက- အစာကို ကျက်ကျေ စေတတ်သော
ဝမ်းမီးအားဖြင့် တေဇောကောဋ္ဌာ တေဇောကာယ ၄ ပါး။

- ၁။ ဥဒ္ဓဋ္ဌမဝါတ- အထက်သို့ ဆန်သောလေ၊
- ၂။ အဓောဂမဝါတ- အောက်သို့ စုန်သောလေ၊
- ၃။ ကုစ္ဆိသယဝါတ- ဝမ်းတွင်း၌ တည်သောလေ၊
- ၄။ ကောဋ္ဌာသယဝါတ- အူတွင်း၌ တည်သောလေ၊
- ၅။ အဂ္ဂမဂ္ဂနုသာရီဝါတ- အင်္ဂါကြီးငယ်လျှောက်
သောလေ၊
- ၆။ အဿာသ ပဿာသဝါတ- ထွက်သက်ဝင်သက်လေ
အားဖြင့် ဝါယောကောဋ္ဌာသ ဝါယောကာယ ၆ ပါး။

ဤသို့အားဖြင့် အမာခံဓာတ် လေးပါး အပြားလေးဆဲ့ နှစ်ပါးသော ရုပ်ကိုယ်ကောင်သည် “ဤရုပ်ကိုယ်ကြီးသည် အကောင်အထယ် ရှာမရ၊ ခံတ်တရား အစုအဝေးမျှသာ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တပါတကား....”ဟု အဖန်ဖန်ရှုမြင် ဉာဏ် နှင့် တွဲယှဉ်သော သတိတရားကို ကာယာ နုပဿနာ သတိ ပဋ္ဌာန် ခေါ်ပါသည်။

ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ဆိုရန် နာမံဘယ်သို့နည်း

ဝေဒနာနုပဿနာ၌ ပြအပ်ပြီးသော ဝေဒနာ သုံးပါးတို့၌ “ဤဝေဒနာဟူသည် ခံစားခြင်း သဘောမျှသာ၊ ငါ့၊ သူတ ပါး ယောက်ျား၊ မိန်းမ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါရှာမရ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ-အနတ္တပါတကား....”ဟု အဖန်ဖန်ရှုမြင် ဉာဏ်နှင့် တွဲယှဉ်သော သတိတရားကို ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ပါသည်။

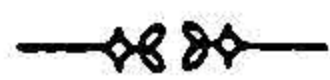
“စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ဆိုရန် နာမံဘယ်သို့နည်း”

ဝိညာနုပဿနာ၌ ပြအပ်ပြီးသော စိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ် တို့၌ “ဤစိတ်သည် လောဘမူစိတ် ဖြစ်၏၊ ဒေါသမူစိတ် ဖြစ်၏.... စသည်ဖြင့် ပိုင်းခြာဝေဘန် ဝိညာန် သဘောမျှ ဖြစ်သည်၊ ငါ့၊ သူတပါး ယောက်ျား၊ မိန်းမ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ရှာမရ၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တပါတကား....”ဟု အဖန်ဖန်ရှုမြင် ဉာဏ်နှင့် တွဲယှဉ်သော သတိတရားကို စိတ္တာနု ပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ပါသည်။

“ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ဆိုရန် နာမံဘယ်သို့နည်း”

ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တရား-စသည်တို့၌ “ဤတရားသည် ခန္ဓာသာ ဟုတ်၏၊ အာယတနသာ ဟုတ်၏၊ ဓာတ်သာ ဟုတ်၏၊ ငါ၊ သူတပါး ယောက်ျား၊ မိန်းမ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ရှာမရ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပါတကား” ဟု အဖန်ဖန်ရှုမြင် ဉာဏ်နှင့် တွဲယှဉ်သော သတိတရားကို ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ပါသည်။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ဉာဏ်ယှဉ်ငြား တပါးသတိထား။

သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး။

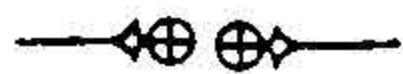
“သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားဘယ်သို့နည်း”

- ၁။ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားကို ပယ်ရှားရန် အားထုတ်ခြင်း- ဥပ္ပန္နပ္ပဟာနတပါး၊
 - ၂။ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တရားကို မဖြစ်ပွားရန် အားထုတ်ခြင်း- အနုပ္ပန္နာနုပ္ပာဒနတပါး၊
 - ၃။ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားကို ဖြစ်ပွားရန် အားထုတ်ခြင်း- အနုပ္ပန္နုပ္ပာဒနတပါး၊
 - ၄။ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားကို တိုးပွားရန် အားထုတ်ခြင်း- ဥပ္ပန္နဘာဝနာတပါးအားဖြင့်
- သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးဖြစ်ပါသည်။

အကုသိုလ်တရား မဖြစ်ပွားရန် ပယ်ရှားရန် ထက်သန် အားထုတ်ခြင်း။

ကုသိုလ်တရား အသစ်ပွားရန် တိုးပွားရန် ထက်သန်
အားထုတ်ခြင်း။

သမ္မာဝါယမ မည်ခေါ်ရသည့် ဗီရိယတရား ဤလေးပါး
ခွဲခြားနှလုံးသွင်း။

ဣဒ္ဓိပေါဒ် လေးပါး။

“ဣဒ္ဓိပေါဒ်လေးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားတယ်သို့နည်း”

၁။ ကောင်းကျိုးတရားကိုးရလိုခြင်း- ဆန္ဒိဒ္ဓိပေါဒ်တပါး၊

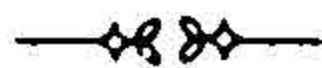
၂။ ကောင်းကျိုးတရားကို ရလိုသောအလိုက် ကြောင့်
ကြစိုက်ထုတ်ခြင်း- ဝီရိယိဒ္ဓိပေါဒ်တပါး၊

၃။ ကောင်းကျိုးတရားကို ရလိုသော အကြံ စိတ်တည်
မှန် ခိုင်မြဲခြင်း- စတ္တိဒ္ဓိပေါဒ်တပါး၊

၄။ ကောင်းကျိုးတရားကို ရလိုသော အရာ ပညာဖြင့်
ဆင်ခြင်ပြုလုပ်ခြင်း- ဝိမံသိဒ္ဓိပေါဒ်တပါးအားဖြင့်

ဣဒ္ဓိပေါဒ် လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဆန္ဒ၊စိတ္တ ဗီရိယနှင့် ဉာဏ်ဗိမံသာ ဤလေးဖြာ လိုရာ
ကျိုးပြီးကြောင်း။

ဣန္ဒြေ ငါးပါး။

“ဣန္ဒြေငါးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားတယ်သို့နည်း”

၁။ သဒ္ဓါစေတသိက်ဟူသော- သဒ္ဓိန္ဒြေတပါး၊

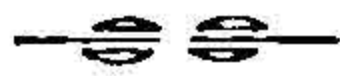
၂။ ဝီရိယစေတသိက်ဟူသော- ဝီရိယိန္ဒြေတပါး၊

၃။ သတိစေတသိက်ဟူသော- သတိန္ဒြေတပါး၊

၄။ ကေဂ္ဂတာစေတသိက်ဟူသော သမာဓိန္ဒြေတပါး၊
 ၅။ ပညာစေတသိက်ဟူသော ပညိန္ဒြေတပါးအားဖြင့်
 ဣန္ဒြေ ငါးပါးဖြစ်ပါသည်။

သဒ္ဓါ၊ဝီရိ သတိ၊ကေဂ္ဂတာ ပညာတပါး ဤငါးပါး
 မှတ်သားရာ၌။

သဒ္ဓါလွန်၌ ပညာကွန့် ခွံကွန့်မျှစေရာ၊
 သမာဓိကွန့် ဝီရိလွန် ကွန့်လွန်မျှစေရာ။
 သတိကိုကား မြှတ်သား လွန်ငြားမရှိပါ။

ဗိုလ် ငါးပါး။

“ဗိုလ်တရားငါးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားတယ်သို့နည်း”

၁။ သဒ္ဓါစေတသိက်ဟူသော-	သဒ္ဓါဗိုလ်တပါး၊
၂။ ဝီရိယစေတသိက်ဟူသော-	ဝီရိယဗိုလ်တပါး၊
၃။ သတိစေတသိက်ဟူသော-	သတိဗိုလ်တပါး၊
၄။ ကေဂ္ဂတာစေတသိက်ဟူသော-	သမာဓိဗိုလ်တပါး၊
၅။ ပညာစေတသိက်ဟူသော-	ပညာဗိုလ်တပါး

အားဖြင့် ဗိုလ် ငါးပါးဖြစ်ပါသည်။

သဒ္ဓါ၊ဝီရိ သတိ၊ကေဂ္ဂတာ ပညာတရား ဤငါးပါး
 မှတ်သားဗိုလ်တရား။

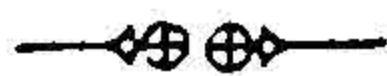
ဗောဇ္ဈင် ၇ ပါး။

“ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားတယ်သို့နည်း”

၁။ သတိစေတသိက်ဟူသော သတိသမ္ပောဇ္ဈင်တပါး၊

- ၂။ ပညာစေတသိက်ဟူသော- ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်တပါး၊
၃။ ဝီရိယစေတသိက်ဟူသော- ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်တပါး၊
၄။ ပီတိစေတသိက်ဟူသော- ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်တပါး၊
၅။ ပဿဒ္ဓိစေတသိက်ဟူသော- ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်တပါး၊
၆။ ကေဂ္ဂတာစေတသိက်ဟူသော- သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်တပါး၊
၇။ တတြမဇ္ဈတတာ စေတသိက် ဟူသော- ဥပေက္ခာ
သမ္မောဇ္ဈင်တပါးအားဖြင့်ဗောဇ္ဈင် ၇ ပါး ဖြစ်ပါသည်။

သတိ, ဓမ္မ ဝီရိယ, ပီတိ ပဿဒ္ဓိနှင့် သမာဓိ, ဥပေက္ခာ
ခုနစ်ဖြာ ပြတ် ိုဗောဇ္ဈင်တည်း။

မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး။

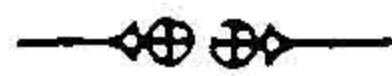
“မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားဘယ်သို့နည်း”

- ၁။ ပညာစေတသိက်ဟူသော- သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်တပါး၊
၂။ ဝိတက်စေတသိက်ဟူသော- သမ္မာသဏ္ဌပ္ပမဂ္ဂင်တပါး၊
၃။ သမ္မာဝါစာစေတသိက်ဟူသော-
သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်တပါး၊
၄။ သမ္မာကမ္မန္တစေတသိက်ဟူသော-
သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင်တပါး၊
၅။ ဝီရိယစေတသိက်ဟူသော- သမ္မာဝါယမမဂ္ဂင်တပါး၊

၇။ သတိစေတသိက်ဟူသော သမ္မာသတိမဂ္ဂင်တပါး၊
 ၈။ ကေဂ္ဂတာစေတသိက်ဟူသော သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်တ
 ပါး-အားဖြင့် မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။

ဒိဋ္ဌိ,သင်,ဝါ,ကမ် အာဇီဝံ တဖန်ဝါ,သ,သ။
 မြီဟွံယာဉ်တော် အမည်ခေါ် ရှစ်ဖော်မဂ္ဂင်။

ဗောဓိပက္ခယ ပြီးပြီ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ခွဲစက်။

“ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ် ထပ်ထပ်ဘယ်သို့လည်သနည်း”

အပိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သဠါရာ၊
 သဠါရာ ပစ္စယာ ဝိညာနံ၊
 ဝိညာန ပစ္စယာ နာမရူပံ၊
 နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနံ၊
 သဠာယတန ပစ္စယာ ဖဿော၊
 ဖဿ ပစ္စယာ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ၊
 တဏှာ ပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊
 ဥပါဒါန ပစ္စယာ ဘဝေါ၊
 ဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိံ၊

ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊
ဒေါမနဿု၊ ပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊
ဒေါမနဿု၊ ပါယာသ ပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာ သမ္ဘဝတိ၊ ဝေ မေ
တဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

မောဟ အဝိဇ္ဇာကြောင့်- ကံ သဠါရ ဖြစ်၏။

သဠါရကြောင့်- ဝိပါက်စိတ် ဝိညာန် ဖြစ်၏။

ဝိညာန်ကြောင့်- စေတသိက်နာမ်နှင့်ရုပ် ဖြစ်၏။

နာမ်နှင့် ရုပ်ကြောင့်- အာယတန ၆ ပါး ဖြစ်၏။

အာယတန ၆ ပါးကြောင့်- ဖဿ ဖြစ်၏။

ဖဿကြောင့်- ဝေဒနာ ဖြစ်၏။

ဝေဒနာကြောင့်- တဏှာ ဖြစ်၏။

တဏှာကြောင့်- ဥပါဒါန် ဖြစ်၏။

ဥပါဒါန်ကြောင့်- ဘဝ ဖြစ်၏။

ဘဝကြောင့်- ပဋိသန္ဓေ ဇာတိ ဖြစ်၏။

ဇာတိကြောင့်- အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း၊ စိုးရိမ်
ခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်း
ရဲခြင်း၊ ပြင်းစွာပင်ပန်း ဖြစ်ကုန်၏။

စိုးရိမ်ခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း

ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ကြောင့်- အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင်.... ချမ်းသာမဖက် ဆင်းရဲတုံး သက်သက်
ဖြစ်သော ကြောင်း ကျိုးနှစ်ရပ် ဆက်စပ်ဖြစ်ပွား ခန္ဓာ
ကောင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝင့်ရထားသည် မနားမရပ် အထပ်
ထပ် လည်၍ နေလေသတည်း။

အကြောင်းဖြစ်က ကျိုးဖြစ်ရ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ၊
- ၂။ သဒ္ဓါရ၊
- ၃။ ဝိညာန်၊
- ၄။ နာမ်ရုပ်၊
- ၅။ သဠာယတန၊
- ၆။ ဖဿ၊
- ၇။ ဝေဒနာ၊
- ၈။ တဏှာ၊
- ၉။ ဥပါဒါန်၊
- ၁၀။ ဘဝ၊
- ၁၁။ ဇာတိ၊
- ၁၂။ ဇရာ၊
- ၁၃။ မရဏ၊
- ၁၄။ သောက၊
- ၁၅။ ပရိဒေဝ၊
- ၁၆။ ဒုက္ခ၊
- ၁၇။ ဒေါမနဿ၊
- ၁၈။ ဥပါယာသ-ဟု ဘေဒအားဖြင့် ၁၈ ပါး။

၎င်းတို့တွင် ဇရာနှင့် မရဏကို တပေါင်းတည်းထား၊ တပါးတည်းယူ၊ သောက-စသော နောက် ၅ ပါးကိုလည်း ဇရာမရဏတည်းသို့ သွင်းမှုကား အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂ ပါးဖြစ်၏

အဝိဇ္ဇာ၊ သဒ္ဓါရ- အစနှစ်ပါးသည် အတိတ်အမှုနှင့် အတိတ်ကာလ မည်၏။

ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ အဆုံးနှစ်ပါးသည် အနာဂတ်အခွန် အနာဂတ်ကာလ မည်၏။

ဝိညာန်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ အလယ်ရှစ်ပါးသည် ပစ္စုပ္ပန်အခွန် ပစ္စုပ္ပန် ကာလမည်၏။

အတိတ်အခွန်၌- (၁) အဝိဇ္ဇာ၊ (၂) သဒ္ဓါရ နှစ်ပါးကို ဟောတော်မူသဖြင့် ကိလေသာချင်း၊ ကံချင်းတူသောကြောင့် (၃) တဏှာ၊ (၄) ဥပါဒါန်၊ (၅) ဘဝတို့ကိုလည်း ယူ၍ “အတိတ်အခွန်-အတိတ်ကာလ ၅ ပါး” ဖြစ်၏။

ပစ္စုပ္ပန်အခွန်၌- (၁) တဏှာ၊ (၂) ဥပါဒါန်၊ (၃) ဘဝတို့ကို ယူသဖြင့် ကိလေသာချင်း၊ ကံချင်းတူသောကြောင့် (၁) အဝိဇ္ဇာ၊ (၂) သဒ္ဓါရ တို့ကိုလည်း ယူ၍ “ပစ္စုပ္ပန်အခွန် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၁၀ ပါး” ဖြစ်၏။

အနာဂတ်အခွန်၌- ဇာတိ ဇရာမရဏတို့သည် ဂုဏ်ဌာနီမျှ ဖြစ်သောကြောင့် ဂုဏ်ဌာန ဖြစ်သော (၁) ဝိညာန်၊ (၂) နာမ်ရုပ်၊ (၃) သဠာယတန၊ (၄) ဖဿ၊ (၅) ဝေဒနာ တို့ကို ယူ၍ “အနာဂတ်အခွန် အနာဂတ်ကာလ ၅ ပါး” ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင်- ၁။ အဝိဇ္ဇာ၊
 ၂။ သဒ္ဓါရ၊
 ၃။ တဏှာ၊
 ၄။ ဥပါဒါန်၊
 ၅။ ဘဝအားဖြင့် အတိတ်အကြောင်း ၅ ပါး
 ၁။ ဝိညာန်၊

- ၂။ နာမ်ရုပ်၊
 ၃။ သဠာယတန၊
 ၄။ ဖဿ၊
 ၅။ ဝေဒနာ-အားဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ၅ ပါး။
 ၁။ တဏှာ၊
 ၂။ ဥပါဒါန်၊
 ၃။ ဘဝ၊
 ၄။ အဝိဇ္ဇာ၊
 ၅။ သဠာရ-အားဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း ၅ ပါး။
 ၁။ ဝိညာန်၊
 ၂။ နာမ်ရုပ်၊
 ၃။ သဠာယတန၊
 ၄။ ဖဿ၊
 ၅။ ဝေဒနာ-အားဖြင့် အနာဂတ်အကျိုး ၅ ပါး။

အလွှား လေးထပ် အစပ် သုံးသွယ် နှစ်ဆယ်သော အခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်တို့သည် ကိလေသဝင် မည်၏။

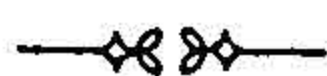
ကမ္မဘဝ၊ သဠာရတို့သည် ကမ္မဝင် မည်၏။

ဝိညာန်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာနှင့်တကွ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏဟူသော ဥပပတ္တိဘဝသည် ဝိပါကဝင် မည်၏။

အဝိဇ္ဇာသည် အာဂမနသမ္ဘာရ ရှေ့ပဉ္စက နှစ်ပါး ဒုဂ္ဂတိ သွားစက်၏ မူလ ဖြစ်၏။ တဏှာသည် ဂမန သမ္ဘာရ နောက် ပဉ္စက နှစ်ပါး ဒုဂ္ဂတိ သွားစက်၏ မူလ ဖြစ်၏။

အကြောင်းပျက်က ကျိုးပျက်ရ ငြိမ်းထသံသရာ။

ဝိသုဒ္ဓါရုံဝိပဿနာရူပာယ်။

နမော တဿ တဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓဿ။

အနိစ္စနုပဿနာ။

ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ အနိစ္စာ၊ ပလောကာ၊ စလာ၊
ပဘဠုနော၊ အဒ္ဓါဝါ၊ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မာ၊ အသာရ
ကာ၊ ပဘဝါ၊ သဋ္ဌတော၊ မရဏ ဓမ္မာ။

ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ-ရုပ် ဝေဒနာ သညာ သဋ္ဌာရ ဝိညာန ဟု
ပြားထင်းဖြာ ဤခန္ဓာတို့သည်.....

၁။ အနိစ္စာ-ဥပ္ပါဒ်ပေါ်က တင်သို့ကျ၍ ပျက်ရနောက်
စွန် မလွန်နိုင်ဘဲ စုဆုံးရှိပေ အမြဲမရှိကြချေကုန်၊

၂။ ပလောကာ- ဇာတိ၊ ဇရာ မရဏာကြောင့် ယူရာ
မရ ကြေမှုပြုန်တီး ပျက်စီးတတ်ချေကုန်၏။

၃။ စလာ- ဇာတိ၊ ဇရံ မရဏံနှင့် လောကဓံရှစ်ပါး
တရားတွေ့ကြုံ တုန်လှုပ်တတ်ချေကုန်၏။

၄။ ပဘဠုနော- သူ့ဘာသာအား လုံ့လအားဖြင့်
ပျက်ပြားလေ့ရှိချေကုန်၏။

၅။ အဒ္ဓါဝါ-မပြောင်းမလဲ တကြံ့ထဲဖြင့် တည်မြဲမနေ မျိုးဆွေခပ်သိမ်း ရွယ်ခပ်သိမ်းမှ ရှုပ်တိမ်းကျကြွ မခိုင်ခံ့ ချေကုန်၊

၆။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ-ဇရာ, မရဏံ ဘို့နှစ်တန်ဖြင့် ဖောက် ပြန်ပြောင်းယိမ်း ညွတ်တိမ်းတတ်ချေကုန်၏၊

၇။ အသာရကာ- အားစွမ်းနည်းငယ် အကာနှယ်သို့ ပျက်လွယ်စီးလွယ် ဖျက်ဆီးလွယ်၍ သုံးဖွယ်အနှစ် စင်စစ် မရှိချေကုန်၊

၈။ ဝိဘဝါ-စီးပွားမဲ့လျှင်း ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်တိုင်း ဖြစ်စေ တဏှာ ခိဋ္ဌိလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိချေကုန်၏၊

၉။ သဋ္ဌတာ- ဆက်ဆံ, မဆက်ဆံ စိတ်, ကံ, ဥ, ဟာ ဟေတုဒါက ပစ္စယတို့ တကွပေါင်းယှဉ် ပြုပြင်အပ်ချေကုန် ၏၊

၁၀။ မရဏဓမ္မာ ဇီဝိန်ပြတ်ကင်း သေဆုံးခြင်းခလေ့ ပြုကတေ့သဘောရှိချေကုန်၏၊

ဤကား အနိစ္စာနုပဿနာ ၁၀ ပါးတည်း။

ဒုက္ခာနုပဿနာ။

ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ, ရောဂါ, ဂဏှာ, သဏှာ, အဃာ, အာဗာဓာ, ဤထိ, ဥပဒ္ဓဝါ, ဘယာ, ဥပ သဂ္ဂါ, အတာဏာ, အလေနာ, အသာရဏာ, အာဒိ နဝါ, အဃမူလာ, ဝခကာ, သာသဝါ, မာရာမိသာ,

ဇာတိဓမ္မာ၊ ဇရာဓမ္မာ၊ ဗျာဓိဓမ္မာ၊ သောကဓမ္မာ၊
ပရိဒေဝဓမ္မာ၊ ဥပါယာသဓမ္မာ၊ သံကိလေသိကဓမ္မာ

ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ....တို့သို့၊

၁။ ဒုက္ခာ-ဥပ္ပါဒ်ဘင်္ဂစွန်း၊ ဖြစ်ပျက်စွန်းဖြင့် ညဉ်းပန်း
နှိပ်စက် သုံးချက်ဒုက္ခ အသာတ၏ မူလအကြောင်း ကြောက်
ဖွယ်ကောင်း၍ ခိုအောင်းဘေးခဲ ဆင်းရဲချေကုန်၏။

၂။ ရောဂါ- နေ့ညမစဲ ဆေးမှီဝဲမှ ကိုက်ခဲသက်သာ
လူမမာသို့ လေးဖြာပစ္စယ ဖြင့်မျှတလျက် နောက်ဆက်ပွား
တိုး ရောဂါဆိုး၏ ဖြစ်မျိုးမူလ ယာယုနာနှင့် တူချေကုန်၏။

၃။ ဂဏ္ဍာ- ဒုက္ခတံကျင် ထိုးကျင်မကွာ ကိလေသာမန်း
ပြည့်လျှမ်းယိုထွက် သုံးချက်ဓဏ ဖူးရောင်ကြွ၍ ပုပ်ပူမှည့်
ကျက် ကဲ့အက်ရွှံ့ရှာ အိုင်းအမာနှင့် တူချေကုန်၏။

၄။ သလ္လာ-မဂ်ဉာန်ဟူလျှင်း မွေးညှပ်ကင်းက နှုတ်ခြင်း
ငှာခဲ အတွင်းစွဲ၍ အမြဲထိုးကျင် စူးစိုက်ဝင်သည့် တံကျင်
မြှားညောင့်နှင့် တူချေကုန်၏။

၅။ အဿာ-စိပွားါးကင်းမဲ့ အဖြစ်ဖွဲ့၍ ကဲ့ရဲ့အပ်ရှောင်း
မကောင်းပါပဲ ဟူသမျှ၏ မူလအကြောင်း မကောင်းမှု
မည်ချေကုန်၏။

၆။ အာဗာဓာ- ကိုယ့်ကိုယ်မပိုင် သူများဆိုင်သည့် သူ
နှိုင်ကျန်စစ် ဖိညစ်ညှင်းပမ်း ဘေးဘျမ်းမူလ ယာယုနာမှ
ကြွင်းသောအနာနှင့် တူချေကုန်၏။

၇။ ဤထီ- တွက်ရေများစွာ ဗျာသနကို ပြုထရုံဖန် အာ
ဂန္ဓုကံ ဘေးရန်နှင့် တူချေကုန်၏။

၈။ ဥပဗ္ဗင်္ဂါ-မထင်မရှား များပြားစွာခွဲ အကျိုးမဲ့ပေါင်း ရာထောင်သောင်း၏ အကြောင်းမူလ ဘယံထွေထွေ ဖြစ် စေကြိမ်ဖန် အတွင်းပုန်းဘေးရန်နှင့် တူချေကုန်၏။

၉။ ဘယာ-ဘေးပေါင်းစုဝေး နိဗ္ဗာန်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အရေးကြောင့် ဘေးဘယမည်ကုန်၏။

၁၀။ ဥပသက္ကါ- များပြားစွာခွဲ အကျိုးမဲ့တို့သည် အစဉ် ဖွဲ့အပ် လှည့်ပတ်နတ်ဖျက် သည်းခံခက်စွာ အနတ္တနှင့် တူ ချေကုန်၏။

၁၁။ အတာဏာ- စောင့်ရှောက်ပါတုံ ခိုကိုးလှုံလည်း မလုံဘေးဘျမ်း မငြိမ်းချမ်း မေးမြေချေကုန်။

၁၂။ အလေနာ- ဆင်းရဲကင်းလို့ ချဉ်းကပ်ခိုလည်း ဆင်းရဲကို မတားမြစ်တတ် ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ မထိုက်ပါ၍ ပုန်းအောင်းရာ မဟုတ်တတ်ချေကုန်။

၁၃။ အသာရဏာ- ဇာတိစသား ဘေးအများကို ပျက် ပြားဖယ်ရှဲ မညှင်းဆဲတတ်ချေကုန်။

၁၄။ အာဒိနဝါ- အနိစ္စာဒိက အာကာရဖြင့် ဖြစ်ရ လေဘိ ပုဝတ္ထိဒုက္ခအစစ် အပြစ်အတိသာ ဖြစ်ချေကုန်၏။

၁၅။ အဃမူလာ- လုံးစုံပေါင်းစု မကောင်းမှုတို့၏ ဟေတုအမြစ် အကြောင်းရင်း ဖြစ်ချေကုန်၏။

၁၆။ ဝကော-မိတ်ကျမ်းဝင်ဟန် သေကြောင်းကြံသည့် ရန်သူအလား သူသတ်ယောက်ျားနှင့်တူချေကုန်၏။

၁၇။ သာသဝါ-အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ စီးပွား အပေါင်း နီးနားသော အကြောင်းတို့တည်း။

၁၈။ မာရာမိသာ- မစ္စ၊ ကိလေ မာရ်နှစ်ထွေ၏ ကိုက်
ချေသုံးသတ် စားဖတ်ဝါးဖတ်တို့သာတည်း။

၁၉။ ဇာတိဓမ္မာ- ပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်း သဘောရှိ
ချေကုန်၏။ (ဝါ)ဇာတိဓမ္မာ- သူသူငါငါ သတ္တဝါကို မညှာ
မငဲ့ အရှဲ့ အစောင်း ကောင်းမကောင်းနှင့် သောင်းပြောင်း
ဆိုးညစ် ဖြစ်ချစ်တိုင်းဖြစ်တတ်သော သဘောရှိချေကုန်၏။

၂၀- ဇရာဓမ္မာ- ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါး ပျက်ပြားယိုယွင်း
အိုမင်းခြင်းရှိချေကုန်၏။

၂၁။ ဗျာဓိဓမ္မာ- ကျင်နာခံခက် နှိပ်စက်ခြင်းသဘော
ရှိချေကုန်၏။

၂၂။ သောကဓမ္မာ- ပူပန်ညှိုးမိန် စိုးရိမ်ရခြင်းသဘော
ရှိချေကုန်၏။

၂၃။ ပရိဒေဝဓမ္မာ- အာ၊ လျှာသွေ့ခြောက် စိတ်ရှူး
နောက်အောင် မဆောက်တည်နိုင် ကြံ့မှိုင်ပူဆွေး ငိုကြွေး
မည်တမ်းရခြင်း သဘောရှိချေကုန်၏။

၂၄။ ဥပါယာသဓမ္မာ- သက်ပြတ်ခမန်း ဆည်မစွမ်း
အောင် ပင်ပမ်းနွမ်းဟိုက် ဖိုလှိုက်ရခြင်းသဘောရှိချေကုန်
၏။

၂၅။ သံကိလေသိကဓမ္မာ- တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ ဒုစ္စရိ၏ အာရုံ
ဖြစ်၍ ညစ်ညူးခြင်း သဘောရှိချေကုန်၏။

ဤကား ဒုက္ခနုပဿနာ ၂၅ ပါးတည်း။

အနတ္တာနုဿနာ။

ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ အနတ္တာ၊ ပရေ၊ ရိတ္တာ၊ တုစ္ဆာ
သုညာတိ။

ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ...တို့သို့၊

၁။ အနတ္တာ-သာမိနိဝါသိကာရက ဝေဒက အဓိဋ္ဌာယ
က ဟု ကြံဆခေါ်ဆို ကိုယ်ကောင်း မဟုတ်ချေကုန်၊ (ဝါ)
အနတ္တာ- ယူလွှဲဒိဋ္ဌိ ဆွဲခြောက်ရှိနှင့် ရှစ်ရှိလေးမြှောင့် အ
ထောင့်လုံးပြား အတ္တသား၏ လားလားမထင် နှစ်ကင်းစဉ်
၍ အရှင်ဇီဝ ပရမဟု အတ္တနှစ်ထွေ ဘယ်တခုမျှမရှိချေကုန်၊

၂။ ပရေ- အလိုမပါ စီရင်ရာ မရသည်ဖြစ်၍ သူစိမ်း
ပြင်ပနှင့် တူချေကုန်၏၊

၃။ ရိတ္တာ-အန္ဓဗာလ ယူကြံဆသည့် ဓုဝ, သုဘ သုခ,တ္တ
ဟု လေးဝကင်းလစ် အနှစ်မရှိချေကုန်၊

၄။ တုစ္ဆာ-အနှစ်ကင်းဖြည်း ဖျင်းသိမ်နည်း၍ အချိုးနှီး
သော တရားတို့သာတည်း၊ (ဝါ) ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ
မင်္ဂလာသုခ ဟူသမျှနှင့် မြူမျှမနီး အချည်းနှီးသော တရား
တို့သာတည်း၊

၅။ သုညာ- သာမိစသည် ထောက်တည်ရာမျိုး တစိုး
တစီ မရှိလုံးလုံး အသုံးမကျသော တရားတို့သာတည်း။

ဤကား အနတ္တာ နုပဿနာ ၅ ပါးတည်း။

သုံးစုပေါင်းလျှင် တောလေးဆယ်ခေါ် ဘဝနာလေးဆယ်
ဖြစ်၏။

စတ္တာလီသာယာ·ကာရေဟိ၊
ပဉ္စက္ခန္ဓေ သသံမသံ၊
လာဘီ နုလောမိကံ ခန္တိံ၊
ကမေ သမ္ပတ္တနိယမံ။

ဣတိ-ဤသို့၊ စတ္တာလီသာယာ- လေးဆယ်သော၊ အာ
ကာရေဟိ- အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စ- ငါးပါးကုန်သော၊
ခန္ဓေ- ခန္ဓာတို့ကို၊ သံမသံ သံမသန္ဓေ- အပြန်ပြန်အလှန်
လှန် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် သုံးသတ်ဆင်ခြင်သော၊ သ
သော- ဗရားသာသနာ ခေတ်အခါကို ရလာကြုံကြိုက် အ
ခွင့်ဆိုက်၍ အားတိုက်စိတ်ပါ ဝိပဿနာယာနိက အာစာရ
ကုလပုတ္တဖြစ်သော ထိုအမျိုးကောင်းသွီးသားသည်၊ အနု
လောမိကံ- အရိယမဂ်ဉာန် ရထိုက်တန်သော၊ ခန္တိံ-အာ
ရုံသဘော လိုက်လျောပိုင်းခြား ခံငြားသည်းခံ ဝိပဿနာ
ဉာန်ကို၊ လာဘီ- ရသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ သမ္ပတ္တနိ
ယမံ- မဖောက်မပြန် ဆုတ်လှန်မနစ် မြဲမြံစွာ ဖြစ်သော
အရိယမဂ်သို့၊ ကမေ- မကြာမတင် သက်ဝင်ဆိုက်ရောက်
ရလေ၏။

ဤကား လက္ခဏတ္တယာနုပဿနာ၏ အကျိုးတည်း။

တောလေးဆယ် ခေါ် ဘာဝနာ လေးဆယ် ပြီး၏။

ခန္ဓာ ငါးပါးကို ဥပမာအားဖြင့် ရှုနည်း။

ဖေဏ ပိဏ္ဍောပမံ ရူပံ၊
ဝေဒနာ ပုဗ္ဗုဋ္ဌောပမာ၊
မရီစိကူပမာ သညာ၊
သဒ္ဓါရာ ကဒလူပမာ၊
မာယူပမဉ္စ ဝိညာနံ၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ သာရဒဿိနာ။

ရူပံ- ဘူတရုပ်လေးခု စတုဝိသာ ဥပါဒါဟု အဋ္ဌဝိသ
ရုပ်စုမျှလျက် ဂါဟစွဲငုပ် ရုပ်ကောင်ပုတ်သည်။ ဖေဏပိဏ္ဍော
ပမံ- ပထဝီထင်းချောင်း ပြောင်းအိအာပေါ တေဇောချမ်း
ပူ လူလူလူငုံထ ဝါယောမှသည် စ၍များမြှောင် တောင်မျှ
တရှိ ကြီးဘိတမူ သုံးယူမဖြစ် အနှစ်မပါ အကာတိသာ
ပစ်စရာသည် ပမာရေမြှုပ်နှင့် တူချေသည်တကား။

ဝေဒနာ-မျက်စိအာရုံ နားအာရုံနှင့် အာရုံရသာ ခံစား
ပါလည်း အရာမရောက် ခါခါနပျောက်သည့် ခြောက်ပါး
သော ဝေဒနာစုသည်။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌောပမာ- ဆင်းရဲချမ်းသာ ရံ
ခါလျစ်လျူ ဆူလည်းယုတ်ယက် လျင်စွာပျက်၍ သုံးကွက်
သုံးရာ မထင်လာသည် ပမာရေပြွန်နှင့်တူချေသည်တကား။

သညာ- ဣတ္ထိ၊ ပုရိသ သတ္တ၊ ဇီဝါ ထင်မှတ်ပါလည်း
မှတ်ရာအမြဲ အထင်လွဲသော သညာအစုသည်။ မရီစိကူပမာ-
ရေဟုထင်မှတ် ကြိုးပမ်းလတ်၍ တမတ်မားမား လိုက်လေ
ငြားလည်း တောသားသမင် မောဟိုက်သွင်သို့ ဝိညာဉ်

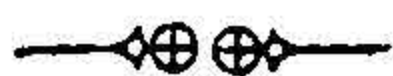
ဇီဝ သတ္တဆိတ်ညံ့ ပဉ္စကံကို အဟံ မမ ထင်မှားရအောင် များလှတောင်ကို ရုပ်ဆောင်လှည့်ပတ် အတွေးကပ်သည် တံလျှပ်နှင့်ပမာတူချေကုန်သည်တကား။

သဠာရာ - ဝိတက်,ဝိစာရ ဖဿမှသည် စ၍ရေတွက် နှစ် မဖက်သည့် သဠာရက္ခန္ဓာအပေါင်းတို့သည်၊ ကဒလူပမာ- အနှစ်တွေ့ခိုး အားအန်ကြိုး၍ အကျိုးတလျှောက် ထက် အောက်တွင်းပြင် ရှာသော်လျှင်လည်း တပင်လုံးသာ ကုန် လေပါ၏ အကလုံးလုံး အနှစ်သုန်းသည် ငှက်ပျောတုံးနှင့် ပမာတူချေကုန်သည်တကား။

ဝိညာနံ - စက္ခု,သောဟ ဃာန,ဇိဝှာ ကာယာနှစ်လုံး လက်ကသုံး၌ မှီအုံးခိုနေ လှူကိုမှုသည် ခြောက်ထွေသော ဝိညာဉ်အစုသည်၊ မာယူပမာ - ကျောက်အုတ်ခဲကို ဖောက် လဲပြုပြင် ရှေ့စင်မြသား ပဒမြားအရောင် သွင်ဟနီဆောင် ၍ ထင်အောင်ချက်ဖြုတ် ဥဒ္ဓမ္မုတ်သည် မျက်လှည့်ရုပ်နှင့် ပမာတူချေသည်တကား။

ဣတိ-ဤသို့၊ သာရဒဿိနာ- ဝိပဿနာဉာနံ နိဗ္ဗာန်တိုင် လစ် တရားနှစ်ကို စိစစ်မြ်သိ ပညာရှိသည်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗိ- နေ့ ညဉ့်မလပ် ရှုကြည့်အပ်၏။

ခန္ဓာ ၅ ပါးကို ဥပမာအားဖြင့် ရှုနည်း ပြီးပြီ။

သံဝေဂ လက္ခဏာများ။

လက္ခဏာသန်းခေါင် မိုးမှောင်တောလယ် လျှပ်ပန်းနွယ် နည်း
ငယ်ရံတခါ။

ဗရားပွင့်ရာ သာသနာရောင် ထွန်းလင်းပြောင် မြင့်ခေါင်
ထို့ထက်ကြာ။

သာသနာတွင်းမှ ပြုနိုင်ကြ ပုညဝိသေသာ။

ရုပ်,နာမ်နှစ်ရပ် ပိုင်ခြားလပ် သုံးသပ်လက္ခဏာ။

ရုပ်,နာမ်စီးဖြန်း ခြေတလှမ်း တသန်းတန်စေရာ။

ရုပ်,နာမ်နှစ်ပါး ပိုင်းခြားသုံးသပ် ရှုမြင်လတ်က ထိုးအပ်ရင်ဝ
သက္ကာယ-ဟု လှံကျွတ်နှုတ် ပါယ်မျိုးပြုတ် ငြိမ်းချုပ်သံသရာ။

တိုက်အိမ်အပေါင်း ကျောင်းတန်ဆောင်းနှင့် ဝတ်ကောင်းစား
ဖွယ် ငွေကြွယ်ရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်ဟူသမျှ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တာ။

ကြီးကြီးငယ်ငယ် ယွယ်ယွယ်လတ်လတ် ပျက်မြက်မဟု ရှင်လူ
ရဟန်း ပုံဗဏ္ဍိကလှမလှ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တာ။

အနိစ္စ,ဒုက္ခ အနတ္တနှင့် လက္ခဏာညွှန် ဤကိုးတန် ဖန်ဖန်မြင်
အောင်ရှု။

ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ် ဗရမာန် ပညတ်ကွာအောင်ရှု။

အသုဘရုပ် ဒုက္ခဝေဒနာ သညာ,သဠာရ အနတ္တတည်း အနိစ္စ
ဝိညာန် ခွဲဝေပြန် ဖန်ဖန်မြင်အောင်ရှု။

ဖြစ်ပြီးကုန်ထ ရှာမရ နိစ္စမဟုတ်ရှု။

ကိုက်ခဲကျင်နာ ကြောက်ဖွယ်ရာ နှစ်မြာဒုက္ခရှု။

လိုရာမပါ နှစ်ကင်းကွာ နှစ်ဖြာ နတ္ထရူ။

တဆွဲခြောက်မြောင့် ရှစ်လေးမြောင့်နှင့် သုံးထောင့်လုံးပြား
အတ္တသား မှတ်မှားမြူအဏု။

အသတ်ဝိညာန် ဇီဝနာမ်ကို မိုးယံမြဟွာ ထည့်သွင်းကာ၌ တူ
စွာရှေးလား သတ္တဝါး ယူမှားသူတို့ရူ။

ငါးပါးခန္ဓာ မမြဲပါ မကြာသေလတ္တံ့။

ငါးပါးခန္ဓာ ဆင်းရဲစွာ မကြာသေလတ္တံ့။

ငါးပါးခန္ဓာ လိုမပါ မကြာသေလတ္တံ့။

သေပြီးရုပ်လောင်း ပုတ်ညှီလှောင်း တွင်းခေါင်းမြေ၌မြုပ်လတ္တံ့။
အသေဆုံးကင်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ တက်လှမ်းရောက်မှ ဤကာယ
လုံးဝပယ်လတ္တံ့။

သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲယဉ်က ထက်ခွင်နိဗ္ဗူ ရောက်အောင်ဟူ သေ
သူမမည်မှတ်း

သတိသမ္ပဇဉ် ကင်းကွာလျှင် နေ့စဉ်သေကောင်မှတ်။

သူယုတ်မာချင်း ပေါင်းသင်းပြုလုပ် ခွေးကောင်ပုပ် ကျီးယုတ်
ကြိုက်သလို။

သူတော်ကောင်းချင်း ပေါင်းသင်းယောဇော မြတ်လေးတော
ရှင်မောဝိတုန်းလို။

ကလျာဏ ပုထုဇဉ်လုပ်နည်း ပြီးပြီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာကျင့်ထုံး။

နိ ဝါ နိ ။

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ထေရ်ဝနော၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံ ပမာပကံ၊
ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဥာနိယေန ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဝုတာဂမံ၊

ဇယတွာယံ ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော ပဒေသော။

(က) အပြင်ယဉ်ကျေးခြင်း (ကိုယ်နှင့် နှုတ်ယဉ်ကျေးခြင်း)
(ခ) အတွင်းယဉ်ကျေးခြင်း (စိတ်ယဉ်ကျေးခြင်း)ဟူ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ
သမ္မာဒိဋ္ဌိလူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးခြင်း နှစ်ဘေး ရှိသည်တွင် (က)ကို
အဆင်း၊ (ခ)ကို အချင်းဟူ၍လည်း ခေါ်ရသည်။

အဆင်းရှိမှ အချင်းပြည့်သည်ဟူသော ပညာရှိတို့၏ စကား
အရ....မဆွဥားစွာ အပြင် အလိုမ္မာဟူသော အဆင်းကို ပြည့်စုံ
စေရမည်ဖြစ်၍ များသောအားဖြင့် အဆင်းနှင့်စပ်သွယ် ကျက်လွယ်
မှတ်လွယ် ရွတ်ချင်ဖွယ်ကောင်းသော အတိုင်အဖောက် သံပေါက်
လင်္ကာများကို ရွေးဖူးတင်၍ စီစဉ်ရေးသားအပ်၏။

၎င်းနောက် အဆင်းကောင်းလျက် အချင်းပျက်သည်ဟူသော
ပညာရှိတို့၏ စကားအရ အပြင်က အဆင်းရှိသော်လည်း အတွင်း
က အချင်းမပြည့်လျှင် အပေါ်ယံ ရွှေမှုကြံ အထဲက နောက်ချေး
ခံ အဆံချောင်ဖြစ်ရာသောကြောင့် အဆင်းကောင်း အချင်းရှိ ယ
ဆံပြည့်ဖြစ်စေရန် ရည်သန်သောအားဖြင့် အချင်းဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်
များကို ဆက်လက် ရေးအပ်ပေးသတည်း။

အပြင်ယဉ်ကျေးခြင်း။

(အဆင်း)

ဗရားသံဃာ ဆရာသမား ထံတော်ပါး စေားဘယ်သို့
ဝင်မည်နည်း။

လက်ကန်တော့ထိုး လက်အုပ်မိုး ရှိခိုးဝင်ပါမည်။

ဝပ်ချခဲ့သော် တည်ငါးဖော် ညီလျော်ဘယ်သို့ချမည်နည်း။
နဖူးစူးလက် မြေထက်ကျငြား တည်ခြင်းငါး ဝပ်တူး
ချပါမည်။

အဘယ်တရား ကိုယ်တွင်းထား စေားရမည်နည်း။

ဂါရဝ၊ မေတ္တာ သဒ္ဓါ၊ ဆန္ဒ ဓမ္မဂရုတာ ငါးဖြာတရား
ကိုယ်တွင်းထား စေားရပါမည်။

ဆရာသမား ခွင့်လွှတ်ငြား ထသွားဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။

တည်ခြင်းငါးဖြာ ညီညာဝပ်ချ နောက်ဆုတ်ထ တုပ်ကွ
လက်အုပ်ချီပါမည်။

မိမိနေရာ ထေရ်သံဃာ ကြွလာဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။

ရှေးရှုထလျက် လက်အုပ်ချီကာ နေရာခင်းပေး အကြောင်း
မေး မြတ်လေးရိုသေပြုပါမည်။

လမ်းသွားလမ်းလာ တေရ်သံဃာ တွေ့ခါဘယ်ပြုမည်နည်း။

အခွင့်သာလျှင်ထိုင် မထိုင်သာလျှင် လက်အုပ်မိုး ရှိခိုးလမ်း
ဖယ်လွှားပါမည်။

ရဟန်းသံဃာ တွေ့သောခါ ဥးစွာဘယ်သို့လျှောက်မည်
နည်း။

လိုရာတောင်းနှင့် ဆုံးမရန် ဖိတ်မလျှောက်ပါမည်။

ဗရားသံဃာ ရွှေတော်မှာ ကောင်းစွာဘယ်သို့နေမည်နည်း
မျက်လွှာချလျက် လက်အုပ်ရှက် နှစ်ဖက်စူးပေါ်ထားပါမည်
ရိုသေနည်းပါး ကိုယ်တော်စား စကားဘယ်သို့သုံးမည်နည်း
ဥပဇ္ဇင်း၊ ကိုရင် အရှင်ဘုန်းကြီး တသီးဆရာတော် ဤ
ငါးဘော်၏ နောက်သော်ဗရား ထည့်စွက်ငြား
လျှောက်ထားခေါ်ဆိုရပါမည်။

လျှောက်ထားဖွယ် သွယ်သွယ်စကား နောက်ဆွယ်ဖျား စ
ကားဘယ်သို့ထည့်မည်နည်း။

လျှောက်ထားဖွယ် သွယ်သွယ်စကား နောက်ဆွယ်ဖျား
ပါဗရား-ကို ထည့်ပါမည်။

ဘယ်သူဘယ်ဝါ မေးသောခါ ကောင်းစွာ ဘယ်သို့လျှောက်
မည်နည်း။

ဗရားတပည့်တော် နာမည်ဖော်၍ နောက်သော် ပါဗရား
ထည့်ဆက်ငြား ပြန်ကြားလျှောက်ပါမည်။

စားဖွယ်သုံးရာ အဖြာဖြာ ကောင်းစွာဘယ်သို့ကပ်မည်နည်း
နှစ်တောင့်ထွာတွင်း ဝဲဖက်ချဉ်းလျက် စူးစုံယှက် နှစ်ဖက်
ကပ်ပါမည်။

ထိုထိုအရာ ပေးသောခါ ကောင်းစွာဘယ်သို့ယူမည်နည်း။

ကိုယ်ကိုညွတ်လျက် လက်အုပ်ရှက် နှစ်ဖက်ယူပုံပင်။

ကပ္ပိယဒကာ လှောက်သောခါ ကောင်းစွာဘယ်သို့
လှောက်မည်နည်း။

အပ်သောအရာ တောင်းခံပါ လိုရာညွှန်းတို့လှောက်ပါမည်
(လျှောက်ပုံ) ခရီးတန် အပ်သော ဆွမ်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓသောပစ္စည်း
များကို အလိုရှိသောအခါ တောင်းတော်မူပါဗုရား၊
လုံခြုံရာ အရပ်ကို ညွှန်ပြတော်မူပါဗုရား။

ကပ္ပိယဒကာ လှဲသောခါ ကောင်းစွာ ဘယ်သို့လှောက်မည်
နည်း။

(က) ကပ္ပိယဒကာ သနားပါ ဥးစွာလှောက်ပါမည်။

(ခ) အပ်သောအရာ သူ့ထံမှ တောင်းပါလှောက်
ပါမည်။

(လျှောက်ပုံ) ကပ္ပိယဒကာ သနားတော်မူပါဗုရား၊ အရှင်ဗုရား
၏ ကပ္ပိယဒကာ (မောင်ဖြူ)ထံ ခရီးတန် အပ်သော
ပစ္စည်းများကို အလိုရှိသောအခါ တောင်းတော်မူပါ
ဗုရား။

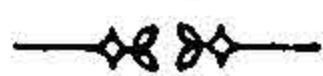
ပစ္စည်းလေးပါးဒကာ ဖိတ်သောခါ ကောင်းစွာ ဘယ်သို့
လှောက်မည်နည်း။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ဆုံးမပါ လိုရာတောင်းတို့လှောက်
ပါမည်။

(လျှောက်ပုံ) ဗုရားတပည့်တော် (မောင်ဖြူ)ပါဗုရား၊ အလိုရှိ
သော ပစ္စည်းများကို တောင်းတော်မူပါဗုရား၊ လောကီ
လောကုတ္တရာ လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူပါ
ဗုရား၊ တပည့်ဒကာ အမှတ်ပြုတော်မူပါဗုရား။

မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် ထွက်ဝင်ဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။
 ဗရားအသွင် ရှိဥါးတင် ထွက်ဝင်ပြုပါမည်။
 လူကြီးမိဘ တွေ့ဆုံက တုတ်ကုဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။
 ရိုသေလေးစား ကိုယ်ညွတ်တွား ရှောင်ရှားပေးပါမည်။
 အိပ်ရာဝင်လျှင် မအိပ်ခင် နေ့စဉ်ဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။
 ဗရား၊ သံဃာ ဆရာ၊ မိဘ ရှိဥါးချ သီလယူပါမည်။

အပြင်ယဉ်ကျေးခြင်း (အဆင်း) ပြီးပြီ။

အတွင်းယဉ်ကျေးခြင်း။

(အဆင်း)

“ဒုစ္စရိတ်တရား အကျဉ်းအား အပြားဘယ်မျှနည်း”
 ကာယကံ သုံးပါး၊
 ဝစီကံ လေးပါး၊
 မနောကံ သုံးပါး-ပေါင်းဒုစ္စရိတ်အကျဉ်း ဆယ်ပါး
 ဖြစ်ပါသည်။

ကာယသုံးပါး ဝစီလေးပါး သုံးပါး၊ မနော အားလုံးနှော
 မှတ်လောဒုစ္စရိတ်အကျဉ်း ဆယ်ပါးတည်း။

“ကာယကံသုံးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားဘယ်သို့နည်း”
 သူ့သက်သတ်ခြင်း- ပါဏာတိပါတတပါး၊
 သူ့ဥစ္စာခိုးယူခြင်း- အဒိန္နာဒါန်တပါး၊
 သူ့သားမယား ကျူးလွန်ပြစ်မှားခြင်း- ကာမေသု
 မိစ္ဆာစာရတပါး ပေါင်း ကာယကံ သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 သူ့သက်သတ်ခြင်း ခိုးယူခြင်း မှားခြင်းသူ့မယား။

“ဝစီကံလေးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားတယ်သို့နည်း”

လှည့်စားခြင်း-	မုသာဝါဒတပါး၊
ကုန်းတိုက်ခြင်း-	ပိသုဏဝါဒတပါး၊
ဆဲရေးခြင်း-	ဖရသဝါဒတပါး၊
အဖျင်းပြောခြင်း-	သပ္ပပ္ပလာပတပါး

ပေါင်း ဝစီကံ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

လှည့်စား၊ ကုန်းချော အဖျင်းပြော ကြမ်းသောဆဲစကား။

“မနောကံသုံးပါး ဟူသည်ကား မှတ်သားတယ်သို့နည်း”

သူ့ဥစ္စာကို ကိုယ်ဥစ္စာပြုလိုမှု ရှေးရှုကြံခြင်း-	
	အဘိဇ္ဈာတပါး၊
သူတပါးကိုပျက်စီးစေလိုခြင်း-	ဗျာပါဒတပါး၊
အယူမှားခြင်း-	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတပါး

ပေါင်း မနောကံ သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဟာလိုချင် ပျက်စေချင် အမြင်ယူဖောက်ပြား။

“ဒုစ္စရိတ်တရား အကျယ်အား အပြားတယ်မျှနည်း”

ကိုယ်တိုင် ပြုခြင်း-	သာဟတ္ထိက ဆယ်ပါး၊
တိုက်တွန်းခြင်း-	အာဏတ္ထိက ဆယ်ပါး၊
ချီးမွမ်းခြင်း-	ဝဏ္ဏဘာသဏ ဆယ်ပါး၊
စိတ်တူခြင်း-	သမနုညာ ဆယ်ပါး

ပေါင်း ဒုစ္စရိတ် အကျယ် လေးဆယ် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်တိုင်၊ တိုက်တွန်း ချီးမွမ်း၊ စိတ်တူ မြှောက်ပွားမှု မှတ်ယူဒုစ္စရိတ်အကျယ် လေးဆယ်တည်း။

“သုစရိတ်ဝယ် ကျဉ်း၊ အကျယ် မှတ်ဖွယ်ဘယ်သို့နည်း”
 ဒုစရိတ်တရား ရှောင်ရှားသမှု ကောင်းအောင်ပြု မှတ်ရူ
 သုစရိတ်ကျဉ်း၊ ကျယ်တံည်း။

“ပုညကြိယာဝတ္ထုတရား အကျဉ်းအား အပြားဘယ်မျှနည်း”
 အလှူပေးခြင်း- ဒါနတပါး၊
 ကိုယ်နှုတ်စောင့်ထိမ်းခြင်း- သီလတပါး၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပွားများခြင်း- ဘာဝနာ တပါး၊
 အသက်သိက္ခာကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေပြုခြင်း-

အပစာယနတပါး၊
 အသက်သိက္ခာ ကြီးသောသူတို့၏ အမှုကိစ္စ၌
 ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်း- ဝေယျာဝစ္စ တပါး၊
 မိမိကုသိုလ်အဘို့ဘာဂကို အမျှပေးဝေခြင်း- ပတ္တိဒါနတပါး၊
 မိမိသူတပါးတို့၏ ကုသိုလ်ကို နှစ်လို ဝမ်းမြောက်စွာ
 သာဓုခေါ်ခြင်း- ပတ္တာနုမောဒနတပါး၊

တရားနာခြင်း- ဓမ္မဿဝဏတပါး၊
 တရားဟောခြင်း- ဓမ္မဒေသနာတပါး၊
 အယူကိုဖြောင့်မှန်စွာပြုခြင်း- ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မတပါး

ပေါင်း ပုညကြိယာဝတ္ထု အကျဉ်းဆယ်ပါးဖြစ်ပါသည်။
 အလှူပေးခြင်း စောင့်ထိမ်းခြင်း ပွားခြင်းဘာဝနာ။
 ရိုသေပြုခြင်း မှုဆောင်ခြင်း ခေါ်ခြင်းဘိဘာဂ။
 သာဓုခေါ်ခြင်း ကြားနာခြင်း ဟောခြင်းယူဖြောင့်စွာ။

“ပုညကြိယာဝတ္ထုတရား အကျယ်အား အပြားဘယ်မျှနည်း”
 မပြုခင်တိုင်ရင်အားထုတ်ခြင်း- ပုဗ္ဗစေတနာဆယ်ပါး၊
 ပြုဆဲ- မုဉ္ဇစေတနာ ဆယ်ပါး၊

ပြုပြီးနောက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း- အပရစေတနာဆယ်ပါး၊
ပေါင်း ပုညကြိယဝတ္ထုအကျယ် သုံးဆယ်ဖြစ်ပါသည်။

ပုဗ္ဗ မုဉ္ဇ အပရဟု သုံးဝစေတနာ မြောက်ပွားကာ မှတ်ပါ
ပုညကြိယ ဝတ္ထုအကျယ် သုံးဆယ်တည်း။

(တနည်း) ဒုစ္စရိတ်တရားကဲ့သို့ မြောက်ပွား၍ အကျယ်
အားဖြင့် လေးဆယ်ဖြစ်သင့်ပါသေးသည်။

ကိုယ်တိုင်၊တိုက်တွန်း ချီးမွမ်းစိတ်တူ မြောက်ပွားမှုမှတ်ယူ
ပုညကြိယဝတ္ထုအကျယ် လေးဆယ်တည်း။

“ပုညကြိယ ဝတ္ထုဆယ်ပါးကို ဒါန သီလ ဘာဝနာသုံးပါးသို့
သွင်းလျှင် အဘယ်ကို အဘယ်သို့ သွင်းမည်နည်း”

ပတ္တိဒါန၊ပတ္တာနုမောဒန နှစ်ပါးကို ဒါနသို့သွင်းပါမည်။

အပစာယန၊ဝေယျာဝစ္စနှစ်ပါးကို သီလသို့သွင်းပါမည်။

ဓမ္မဿဝဏ၊ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မသုံးပါးကို ဘာဝနာ
သို့သွင်းပါမည်။

တနည်း ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မကို သုံးပါးလုံးသို့ သွင်းပါမည်။

ဒါန သီလ ဘာဝနာ သုံးဖြာစဉ်၍ခင်း။

စ၊နှစ်လယ်မှာ လယ်စမှာ နောက်မှာနောက်သုံးသွင်း။

တနည်းသော်ကား နောက်တပါး သုံးပါးလုံးသို့သွင်း။

“လူမိုက်လက္ခဏာ မှတ်ဖွယ်ရာ ကျမ်းလင်္ကာတယ်မျှ ရှိသနည်”

မကောင်းသော အကြံကို ကြံခြင်း-ဒုစ္စိန္တာတပါး၊

မမှန်သောစကားကို ပြောခြင်း-ဒုတ္တာသာတပါး၊

မတရားသောအမှုကို ပြုခြင်း- ဒုက္ကိရိယာတပါး၊

ပေါင်း ...လူမိုက်လက္ခဏာ သုံးပါးဖြစ်ပါသည်။

မကောင်းသောအကြံ မမှန်သောစကား မတရားသော

အမှု ဤသုံးခု မှတ်ရူလူမိုက်လက္ခဏာ။

“ပညာရှိလက္ခဏာ မှတ်ဖွယ်ရာ ကျမ်းလာဘယ်မျှရှိသနည်း”
 ကောင်းသောအကြံကို ကြံခြင်း- သုစိန္တာတပါး၊
 မှန်သောစကားကို ပြောခြင်း- သုဘာသာတပါး၊
 တရားသော အမှုကို ပြုခြင်း- သုကိရိယာတပါး
 ပေါင်း ပညာရှိလက္ခဏာ သုံးပါးဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းသောအကြံ မှန်သောစကား တရားသောအမှု
 ဤသုံးခု မှတ်ရှု ပညာရှိလက္ခဏာ။

အတွင်းယဉ်ကျေးခြင်း (အချင်း). ပြီးပြီ။

ဒုစ္စရိတ် သုစရိတ် အပြစ် အကျိုး။

၁။ ပါဏာတိပါတ် သူ့သက်သတ်က ချို့လတ်အင်္ဂါ မဲ့
 ပြာရပ်သွင် အားအင်ယိုယွင်း လျင်ခြင်းလည်းဝေး ဘေး
 ကိုကြောက်တတ် အသတ်ခံရာ အနာများလျက် ချွေရံပျက်
 ၍ အသက်တိုလျ ပြစ်များစွာ၏။

၂။ သူများဥစ္စာ ခိုးဖိပါမှု ဥစ္စာနည်းမဲ့ ဆင်းရဲငတ်ထ လို
 မရနှင့် ဘောဂပျက်စီး ရေမီးသူခိုး မွေခံဆိုးနှင့် မင်းဆိုး
 အပြား ရန်မျိုးငါးကြောင့် ပျက်ပြားဥစ္စာ ပြစ်များစွာ၏။

၃။ မိစ္ဆာစာရ လွန်ကျူးကမှု မုန်းကြသူများ ရန်သူပွား
 ၏ ပါးရှားလာဘ ချမ်းသာပ၍ မိန်းမပဏ္ဍုက် မျိုးယုတ်
 ခါခါ မျက်နှာမလှ အရှက်ရဘည်း လက္ခဏာညွှနွေ ယွင်း
 သွေချို့သိမ် စိုးရိမ်များစွာ ချစ်သူကွာ၏။

၄။ မုသားစကား ဆိုဒိဌားမှု စကားမပီ သွားမညီနှင့်
 ပုတ်ညှီပစပ် ခြောက်ကပ်ကိုယ်ရေ ဣန္ဒြေနောက် ပုံယွင်း

ဖေါက်၏ မရောက်အာဏာ နှုတ်လျှာကြမ်းထော် လျှပ်ပေါ်
လော်လည် စိတ်မကြည်တည်း။

၅။ သေရည်သောက်နှင့် သင့်မသင့်၌ ရေးခွင့်မသိ ပျင်း
ရိမိုက်ရူး ကျေးဇူးမဆပ် ဟိရောတ္တပ်ကင်း ခပင်းများထို
အကုသိုလ်ကို မငြိမ္မာလွယ်စွာ ပြုဖြစ်ရာ၏။

ပါဏာတိပ စသည်ငါးတန် စောင့်ထိမ်းမှန်လည်း အ
ပြန်ထိုမှ ကောင်းကျိုးရဟု သာရတ္ထသဋ္ဌဟေ ကျမ်းဆိုပေ
သည် ငါးထွေသီလ ဖြစ်ကျိုးတည်း။

သိ ဣ လော ဝါဒ သုတ် ထွက် ကျင့်ဝတ်များ။

တလောကလုံး ညွတ်ရုံးဥးချ နှိုင်းမမျှသား ဗရားရွှေ
စက် ရောင်ပြီးပြက်ကို ဥးထက်တင်ထား ရိညွတ်တူး၍
သားနှင့်မိဘ တပည့်စသည် ပြုရအံ့ဝတ် ချွတ်မူပါယ်ရွာ
လားမည်တာကြောင့် သုတ်ပါထေယျ ကျမ်း၌ပြသည် လော
ကကျင့်ရာ အကျဉ်းမှာပိမ့် နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သားသွီးကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

ကျွေးမွေးမပျက် ဆောင်ရွက်စီမံ မွေခံထိုက်စေ လှူမျှဝေ
၍ စောင့်လေမျိုးနွယ် ဝတ်ငါးသွယ် ကျင့်ဖွယ်သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

မကောင်းမြစ်တာ ကောင်းရာညွှန်လတ် အတတ်သင်
စေ ပေးဝေနှီးရင်း ထိမ်းမြားခြင်းလျှင် ဝတ်ငါးအင် ဖခင်
မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။

ညီညာထကြွ ဆုံးမနာယူ လာမူကြိုဆီး ထံနည်းလုပ်
ကျွေး သင်တောင်းအံ့ရုတ် တပည့်ဝတ် မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

အတတ်လည်းသင် ပဲ့ပြင်ဆုံးမ သိပ္ပံမချန် ဘေးရန်
ဆီးကာ သင့်ရာအပ်ပို့ ဆရာတို့ ကျင့်ဖို့ဝတ်ငါးဖြာ။

လင်ကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

မထေမဲ့ကင်း အပ်နှင်းဥစ္စာ မိစ္ဆာမမှား ဝတ်စားဆင်
ယင် မြတ်နိုးကြင် ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ၊

မယားကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

အိမ်တွင်းမှုလုပ် သိမ်းထုပ်သေချာ မိစ္ဆာကြည်စရှောင်
လျှော်အောင် ဖြန့်ချိပျင်းရိမမှု ဝတ်ငါးဆူ အိမ်သူကျင့်အပ်စွာ

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

ပေးကမ်းချီးမြှင့် ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား စီးပွားဆောင်
ရွက် နှုတ်မြှက်ချိုသာ သစ္စာမှန်စေ ဝတ်ငါးထွေ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

ဝစ္စာကျွေးမွေး ပြုရေးစီရင် နာလျှင်ကုစေ ငှဝေရသာ
အခါကိုလွှတ် အရှင်ဝတ် မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။

အိပ်သော်နောက်ကျ ထသော်ကားရှေး ပေးမှယူအပ်

စေ့စပ်ဆောင်ရွက် ကျေးဇူးမြှောက် ငါးချက်ကျန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ၅ပုဒ်။

မေတ္တာစိတ်သက် ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင် ခင်မင်နှုတ်ချို
လိုလျှင်ဖိတ်ထား တတ်အားလှစေ ဝတ်ငါးထွေ ပြုလေဒါ
ယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၅ပုဒ်။

မကောင်းမြစ်တာ ကောင်းရာညွှန်လစ် အသစ်ဟော
ကြူး နာဘူးထပ်မံ နတ်ထံတင်ရာ မေတ္တာလည်းပြု ရဟန်း
မှု ခြောက်ခုလွန်သေချာ။

ကျမ်းသိဋ္ဌါလ သုတ်ဝယ်ပြ သုံးဝမြတ်ဆရာ။

ကျင့် ဝတ် မ ပြေ ပါယ် လေး ထွေ လားလေရှည်
မြင့်ကြာ။

ဤသည့်ဝတ်ကုန် ဆွေမျိုးစုံ ခြောက်တုံထက်နတ်ရွာ။

လှည်းဘီးပြင်က နားစောင့်ချသို့ မိအနှင့်သား မယား
နှင့်လင် အရှင်နှင့်ကျွန် ထေရ်မွန်ဒကာ မိတ်သဟာနှင့် ဆရာတပည့်
တည့်တည့်မချွတ် ကျင့်ဝတ်စုံလင် ဖြူသန့်စင်မှု ရှင်လည်းမ
ကွေ သေလည်းမကွာ နတ်ရွာလူ့ပြည် လှည့်လည်အတူ
စံစားမှု၍ နိဗ္ဗာန်ရပြည် ဝင်အံ့သည်တည့် မတည်ကျင့်ဝတ်
ချွတ်သူတို့မှာ မလွတ်သာသည် လေးရွာသို့လုံးလုံး လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ၆ ပုဒ်။

သေစာသောက်စား လမ်းသွားခါမဲ့ ရှဉ့်သတင် ပျော်
ရှင်အန်လောင်း မကောင်းမိတ်ဖျင်း ပျင်းရိခြင်းကား ယို
ယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေရည်သေရက် သောက်စားခြင်း အပြစ် ၆ ပါး။

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း ငြင်းခုံများစွာ ရောဂါထူပြော ကျော်
စောမဲ့တုံ မလုံအင်္ဂါ ပညာနည်းရှား ဤခြောက်ပါးကား
သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့ သွားလာခြင်း အပြစ် ၆ ပါး။

ကိုယ့်သားမယား တခြားဥစ္စာ လုံစွာမဲ့ရှောင်း မကောင်း
အရာ ရှံရှာလေအပ် ရိုးစွပ်ရောက်မှု ဆင်းရဲစု ခြောက်ခု
ခါမဲ့သွားပြစ်တည်း။

သသင် ပွဲလမ်း အပြစ် ၆ ပါး။

ကခြင်းတလီ သီခြင်းတသီး မှုတ်တီးတသင်း ပြိန်ဖျင်း
တအုပ် လက်ခုပ်တတည် အိုးစည်တဖြာ ရှိရာရှာ၍ ဥစ္စာ
ပျက်မှု ဤခြောက်ခုကား ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတန်းကဝားသူ အပြစ် ၆ ပါး။

အောင်သူရန်ပွား ရှုံးသားစိုးရိမ် စည်းစိမ်လျှော့ပွား တ
ရားသဘင် မဝင်သက်သေ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို မလိုတိမ်းပြား
ဤခြောက်ပါးကား ပျော်ပန်းကြွေအန်အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ၆ ပါး။

ကြွေအန်ကျူးထ မိန်းမကျူးထွေ သေစာကျူးမှု အတု
ပြုငြား လှည့်စားတထောက် မျက်မှောက်လှည့်ချက် နိုင်
ထက်လုယူ ဤသူခြောက်ပါး မိတ်ဖြစ်လားကြောင့် ပျက်
ပြားမိတ်ဆွေအပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ၆ ပါး၊

အချမ်းပြင်းဝှန် အလွန်ပူနိုး မိုးချုပ်လှမော စောလှ
လွန်းယောင် ဆာလောင်ပြင်းပြ ဝမ်းဝလွန်းထွေ နေက
ပညာ မပွားရာသည် ခြောက်ဖြာပြင်းသူအပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲ ကျင့်ဝတ် ၆ ပါး။

ထကြ၊ နိုးကြား သနား၊ သည်းခံ ဝေန်တန်၊ ကြည်ရူ ဤ
ခြောက်ခုကား ကြီးသူ့ကျင့်ရာတရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးကိုသာ ငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု ၄ ယောက်။

လက်ချည့်လာ၍ ဥစ္စာဆောင်သယ် နည်းငယ်ဖြင့်သာ
များစွာလို၍ ဘေးထိရောက်ခါ ပြုတုံလာဘိ မိမိကျိုးငှာ မှီ
လာပေါင်းယှဉ် လေးယောက်စဉ်ကား အညစ်အကြေးရဟတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်တတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု ၄ ယောက်။

ရှေးဖြစ်စေ့စပ် တထပ်နောက်မှီး ချည်းနှီးသပြိုဟ် ပေး
လိုစဟန် ပစ္စုပ္ပန်မှ ပြည့်နုပျက်ပြား ဤလေးပါးကား မှတ်
သားဝစီပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာ ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု ၄ ယောက်။

မကောင်းခွင့်ပြု ကောင်းမှုကိုလျှင် ဆင်ခြင်မရ ခွင့်ပြု
သည်ပင် ရှေ့တွင်ချီးမွန်း ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင် ကဲ့ရဲ့ချင်သည်
လေးအင်ပီယဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှက်သောင်တတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄ ယောက်။

မေ့လျော့စောင့်လာ ဥစ္စာစောင့်ရှောက် ဘေးရောက်

ကိုးကွယ် ပြုဘွယ်ရှိက နှစ်ဆဥစ္စာ ချေပေးလာသည် လေး
ဖြာဥစ္စာကရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်း၁၈ ၄ ယောက်။

လျှိုဝှက်စကား ကြားစေတုံလျက် သူလျှိုဝှက်၍ ဘေး
တွေ့မစွန့် မတုန်တိုပါသူ ကိုညွှာလျက် ကိုယ်သက်စွန့်မြောက်
ဤလေးယောက်ကား မျှလောက်ချမ်းသာဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကိုပြောကြားတတ်သောအဆွေခင်ပွန်း၁၈ ၄ယောက်

မကောင်းမြစ်ထာ ကောင်းရာ သွင်းထား မကြားစ
တောင်း အကြောင်းကြားလာ နတ်ရွာလမ်းပြ ဤလေးဝ
ကား မည်ရ အတ္ထကွာယီတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်း၁၈ ၄ ယောက်။

ဥစ္စာခမ်းနား မပွားသဖြင့် မနှစ်လိုငြား ပွားကရွှင်မြူး
ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုသော်တားမြစ် ကျေးဇူးဖြစ်ကို ဆိုသော်
ချီးမွမ်း သူတို့တမ်းကား မိတ်ကျမ်းအနုကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော အရပ် ၆ ဇွန်နှာ။

အရှေ့မိဘ တောင်မှာဆရာ နောက်မှာမယား မြောက်
ကားမိတ်ဆွေ အောက်ခြေ ကျွန်များ အထက်ဖျားကား
ပုဏ္ဏားရဟန်းခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သောသူ ၄ ယောက်။

သောဏ်ထုတ်သေရက် ညဉ့်နက်လမ်းသွား ရှုစားသဘင်
ပျော်ရွှင်အနိစာ လေးရပ်မှာပင် တကူထင်သည် လေးအင်
ပါပသမဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော် ၆ ပါ။

လောဘဒေါသ မောဟကင်းလို့ တော်ခိုတဖြာ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက် ဝင့်မှထွက် ခြေချက်လောင်းလျာလိုတော်တည်း။

မပြတ် ဆင်ခြင်ရာသော တရား ၅ ပါး။

အိုခြင်းတဖြာ နာခြင်းတထွေ သေခြင်းတခြား ကွဲပြား
တတန် ကံလျှင်ဥစ္စာ ဤငါးဖြာကို မကွာနေ့ည ဉာဏ်သက်
ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရား တပါး။

သေခြင်းတပါး ဤတရားကား စီးပွားများမြှောင် အ
ကျိုးဆောင်သည် အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆုတောင်း။

ဤသို့ပြုရ ကုသလကြောင့် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ပူဇော်ငြိမ်း၍
ပျော်ကိမ်းစံရာ မြှိုက်ချမ်းသာသို့ လျင်စွာထုတ်ချောက် ကုန်း
မထောက်ဘဲ ဆိုက်ရောက်ရလို့ တောင်းဆုဆို၏ ထိုထိုမြင့်
ရှည် ဖြစ်လေသည်၌ ဇာနည်ဥက္ကဋ္ဌ ယောက်ျားမြတ်တည်း
အတတ်ပညာ တတ်ကောင်းရာကို ကြားကာမြင်မျှ တတ်စွမ်း
ရလို့ တောက်တပိုတည်း ကုသိုလ်ထုံမှီ ပါရမီလည်းရှင်
ကြည်မြေ ဖြည့်ကျင့်ရလို့ မကောင်းဆိုက အနိဋ္ဌတို့ ဝေးမှ
ရှောင်သွေ ကြဉ်ဖဲစေတည်း ကောင်းလေသမျှ တွေ့ကြိမ်ရ၍

အတ္တပရာ . လွယ်ကူစွာဖြင့် ချမ်းသာလေအောင် ကြိုးပမ်း
ဆောင်သည့် ဥာန်ရောင်အလင်း ဆိုးကောင်းခြင်းကို ဖောက်
ထွင်းသိမြင် သမ္မုတေဉ်လည်း အစဉ်မကွာ နတ်ဗြဟ္မာနှင့် ဗိုလ်
ပါလူများ မေတ္တာအားဖြင့် လေးစားကြည်ညို ကိုယ်အလိုသို့
မပြုလိုက်စေ သူလိုပေလည်း မသွေလွယ်စွာ ဖြည့်ပေးရလို
ဘောဂရိပ်ငြိမ် ရွှေနန်းအိမ်နှင့် စည်းစိမ်ကြွယ်ဝွေး ကိုယ်မ
ပေးက တရားလောက်ပင် ချည်တမြင်မျှ ယူငင်ခိုးဝှက် မလု
ယက်စေ သဒ္ဓါစေ့၍ ဖြန့်ဝေရွှင်လန်း ပေးလှူဒါန်းလည်း မ
ခမ်းကုံလုံ နယ်လုံးတုန်၍ ဆန်စုန်လူနတ် ပါယ်မကပ်ပဲ ထက်
ရပ်ကချည်း စံ၍ငြီးသော် ကန့်ကော်ပင်မြေ ပလ္လင်ဗေဉ်
လေးထွေသစ္စာ ခိုင်ရွှေကြာကို ဥားစွာဆုတ်ခူး သောင်းတိုက်
မှူး၏ ဖြန့်ဖြူးဝေငှ မြတ်ဓမ္မကို ပဒနှင့်သာ နာယူကာဖြင့် လျှင်
စွာမြင်သိ ခေါ်ဟေနှင့် ဥဒ္ဓါရိတဉ် အမည်တွင်သည့် ထေရ်
ရှင်မဟာ ဖြစ်ရစေသား ခြောက်ထွေဘိညာ ဈာန်ရှစ်ဖြာနှင့်
လေးဖြာပတိသမ် ဘွဲ့ထူးခံ၍ နာမံထင်ရှား သတိများကို မ
ခြားကိုယ်တူ ဘေးမဲ့သူ ဆောင်ယူရလို မပြင်ညိုတည်း ကု
သိုလ်ပုည ဖို့ဘာဂကို နန္ဒဂိုဏ်းဝင် မွေးမိခင်နှင့် ဖခင်ဆ
ရာ ယမရွာဘည်း လူ့ရွာနတ်ရပ် ကြွင်းမလပ်စေ ပေးငှ
ဝေ၏ သက်သေခံပြု မြေအထူသည် သာဓု-သာဓု ကောင်း
ချီးဓပးစေသော် ...။

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ကောသလ္လဿ၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဗဟာဟုနော၊
ဝိသုဒ္ဓါရုံ လန္ကာရဿ၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံ နယောအယံ၊

ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆုတောင်း ပြီး၏

ဂေါတမ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ် ဝန္တနာ

အကျဉ်းချုပ် ဗုဒ္ဓဝင် ဗျာဓိရိုး ကဗျာ။

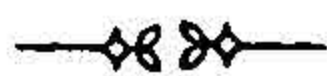
- (၁) ဒီပဋ္ဌရ ဗုဒ္ဓရှေ့မှာ
သုမေလောင်းဟိတ် ဗျာဒိတ်ခံကာ
ပါရမီပေါင်း စုဆောင်းပြီးခါ
တုသိနန်း စံမြန်းပေတော့ရှာ။
- (၂) သေတကေတု ခေါ်မှုနတ်တွင်
နတ်မြဟ္မာပေါင်း ခညောင်းဥားတင်
စုတေဆင်းကြ ကပိလတွင်
မာယာမိ စွဲညီသန္ဓေဝင်။
- (၃) နေပြည်တော်များ အကြား၌သာ
လုမ္ဗနီတော သာမောဘွယ်ရာ
လေကမ္မဇ လှုပ်ကြွထိုမှာ
သားတော်လောင်း ကောင်းကောင်းဘွားမြင်လာ။
- (၄) သိဒ္ဓတ်လောင်းညွှောက် ဆွဲခြောက်နှစ်သော်
ရမ္မသုဘ သုရမ္မခေါ်
သုံးဆောင်နန်းမ လှည့်ကြစံပျော်
ယသော်အား မြှောက်စားဒေဝီမေဉ်။
- (၅) တနေ့သော်ကား ထွက်သွားဥယျာဉ်
သူအို-စသား လေးပါးကိုမြင်
ယသော်အိပ်တုံး တိပ်ပုံးညဉ့်တွင်
မောင်ဆန်အား ခေါ်သွားတော့သို့ဝင်။
- (၆) အနော်မာကမ်း စခမ်းရောက်လျှင်
ဆံတော်ပယ်ဖြတ် မိုးရပ်မြှောက်တင်
ကြာတော်သင်္ကန်း ဆင်မြန်းကိုယ်တွင်
မောင်ဆန်လည်း ဝမ်းနည်းပြည်တော်ဝင်။

- (၇) အစဉ်ကြာသွား ရောက်ငြားရာဇဂြိုဟ်
ထိုမြို့တော်တွင်း ခံလျှင်းဆွမ်းကို
တောင်ပဏ္ဍဝ ဘေးမှကပ်ခို
ဆွမ်းယောထွေး ဘုန်းပေးရှာတော့ကို
- (၈) ဈာန်ယဉ်ပျော်မွေ့ ရသေ့နှစ်ဘော်
အာဠာရနှင့် ဥဒကခေါ်
ယင်းတို့ထံနီး ကပ်ပြီးလောင်းတော်
နှစ်မတွေ့ ပစ်၍ကြပြန်သော်။
- (၉) ဥရဝေတော ရှင်မောဒိဝင်
ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးအရင်
ဉာဏ်တော်မပေါက် ညှိုးခြောက်အားအင်
မဟုတ်သေး ကြံတွေးဆွမ်းခံပင်။
- (၁၀) ပြည်ညောင်ပင်ရင်း ကပ်ချဉ်းနေစဉ်
သုဇာတာလည်း ထံနီးခိုဝင်
ဂဏာနို့ဆွမ်း လှူဒါန်းယူငါ့
နေရဉ်ကမ်း ကြွမြန်းသုံးဆောင်ရှင်။
- (၁၁) လုံးစုံမုနိသ် ကိသိက်ခံရာ
အောင်မြေဗေဓိ ဘူမိတွင်ခြာ
ပလ္လင်တော်ထက် ရွှေဘက်လှည့်ကာ
ညောင်ကျောပြု ထိုင်မှုလောင်းလျှာ။
- (၁၂) ထိုသို့ထိုင်လျှင်း မာရ်မင်းသေနာ
ဝန်းကျင်လေးရပ် ချဉ်းကပ်လိုလှာ
ပါရမီဆွဲ ထိုင်မြဲထိုင်ကာ
မာရ်နတ်စစ် တွန်းပစ်ပယ်လှန်ခွါ။
- (၁၃) ထိုညဉ့်အတွင်း ဖောက်ထွင်းဉာဏ်တွေ
မာရ်လျှင်ငါးပါး ပယ်ရှားအောင်လေ
အာရုဏ်ကျင်း၍ အလင်းရောင်ဝေ
ဘုံသုံးပါး ဗရားဖြစ်ခဲ့ပေ။

- (၁၄) ပလ္လင်ဗေဒမိ အနိမိသာ
စက္ကမနှင့် ရတနဃရာ
အဇပါလ မုလိန္ဒာ
ရာဇာယ ညွှန်းပြသတ္တဌာ။
- (၁၅) ပလ္လင်ဌာန ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
ခုနစ်ရက်လုံး စွဲသုံးမွေ့ကာ
ထိုနည်းတူဘိ ကြွင်းသည့်ဌာနာ
မြတ်ဗရား လှည့်သွားစံခဲ့ပါ။
- (၁၆) သဟမ္ပတိ မည်ရှိမြဟ္မာ
တောင်းပန်လျှောက်ထား သနားငဲ့ညွှာ
ရှေးဥျားအစ မိဂဒါမှာ
ပဉ္စဝဂ် ဟောမြွက်မြတ်စကြာ။
- (၁၇) ပဉ္စဝဂ်အား ဟောကြားပြီးခါ
ထိုထိုတိုင်းမြို့ လှည့်လွှဲကြကာ
လေးဆယ်နှင့်ငါး တရားမိုးရွာ
လောကတွင်း ပူပြင်းအေးစေပါ။
- (၁၈) သက်တော်သီတိ ရောက်ရှိမြတ်စွာ
ကုသိနန်းမြို့ နှမ်းလွှဲကြွရွာ
ဥယျာဉ်အင်ကြင်း အတွင်းညဉ့်မှာ
ပရိနိဗ္ဗိ ဆုံးပိတ်စံတော့ပါ။
- (၁၉) ဤသို့ထုပ္ပတ် ဖွင့်လှပ်စုံစွာ
အာရုံစွဲကပ် လေးမြတ်ကြည်သာ
ရှင်တော့ဂုဏ်များ စဉ်းစားခါခါ
လက်စုံမိုး ရှိခိုးကန်တော့ပါ။
- (၂၀) ဤသို့ညွတ်လျှိုး ရှိခိုးရပါ
ကုသိုလ်မျိုးကြောင့် ဘေးဆိုးကင်းကွာ
တဏှာမြစ်ရင်း ပယ်ခွင်းလျင်စွာ
အမြိုက်ပန်း ဆင်မြန်းရလိုပါ။ ။

ဓမ္မစကြာအမွှန်း။

နိမိတ်ကြီး (၃၂)ပါး။

သုံးလူထွင်ထား တို့စောဖျား၏ တည်ဖွားဖြစ်ရာ စက်လှည့် ခါ၌ ကမ္ဘာမြေမိုဗ်း ဖြန်းဖြန်းကျိုးသည့် တန်ခိုးရှေ့ဖြစ် သုံးဆွဲနှစ် ကို ညှိလစ်ကျမ်းချင်း လက်ကျင်းအံ့.... ၁ဆင် ၂မြင်း ၃တူရိယာ ၄အလင်္ကာတို့ ဘာသာမည်ကြ ၅ကာဏ်း ၆ဆွံ ၇အနှင့် ၈ဟုံးကွ ဇနားပင်း ၉သတ်ကင်းတည့် ၁၀နှောင်သွင်းအပ်သူ ၁၁နာသော သူတို့ သွင်မူပြောင်းကြ ချမ်းသာရ၏ ၁၂စုနထဆန်ပေ သင်္ဘော လှေလည်း တည်နေဆိပ်ရင်း ကပ်လာချဉ်း၏ ၁၃ပြောင်ဝင်းနဝရတ် မိုးမြေရပ်တည်း ၁၄ရှစ်ထပ်ငရ မီးငြိမ်းစ၏ ၁၅မြစ်ထရေတန့် ၁၆ မိုက်မှောင်ပြန့်သည် လောကန့်ထိန်လင်း ၁၇သမုဒ်တွင်း၌ ဖြန့်ခင်း သင်ဖြိုး ၁၈ရေချိုထူး၏ ၁၉လေရှားမလာ ၂၀ငင်ရကွာကို ဝေဆာပွင့် သီး ၂၁နေမင်းကြီးလည်း ထန်သီးမပူ ၂၂လစန်းမူထား ဖြိုက်တူနကွတ် ရောင်ခြည်လွှတ်၏ ၂၃မိုးရပ်သစ်ပင် ငှက်ဝေဟင်တို့ ငါးတွင်ခကြ ၂၄လေးဒီပ၌ ချိုမြရေမိုး ရွာသွန်းဖြိုး၏ ၂၅ဘုံကြိုးပိုင်လတ် အံ နတ်နတ်တို့ တီးခပ်ဆိုက ပျော်မြူးကြ၏ ၂၆ပွင့်ထတံခါး ၂၇လူအ များတို့ ကင်းငြားငတ်မွတ် ၂၈ရန်ဖက်ဓာတ်လည်း ချစ်လတ်ချင်း ချင်း ၂၉ထွေဆုံလျှင်းက ချစ်တင်းဆိုကြ ၃၀ပြိတ္တာဝ၏ ၃၁လော ကဓာတ်ပေါင်း တိုက်တသောင်း၌ ပန်းပေါင်းနံ့သာ မိုးထုံရွာ၌ ကြက်လျှာတံခွန် ဖြိုးဖြိုးဝှန်သည် ထူးချွန်အံ့ဖွယ်ဘုန်းတည်း။

ဓမ္မစက္က ပဝတ္တန သုတ္တံ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဆေတာရံ ဘဝစက္ကဿ၊ ဓမ္မစက္ကမဝတ္ထယံ၊

စက္ကဝတ္တိ ဝရော နာထော၊ သုတ္တန္တန္တံ ဘဏာမဟေ။

ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟ
ရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ၊ တတြခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စ
ဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ၊

ဒွေ မေ ဘိက္ခုဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတုဗ္ဗာ၊
ကတမေ ဒွေ၊ ယောစာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာ
နုယောဂေါ ဟိနော ဂါမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော
အနတ္ထသံဟိတော၊ ယောစာယံ အတ္ထ ကိလမထာနုယော
ဂေါဒုက္ခော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော၊ ဧတေ ခေါ
ဘိက္ခုဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ ပတိပဒါ တထာ
ဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာနကရဏီ ဥပသ
မာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ၊
ကံတမာ စ သာ ဘိက္ခုဝေ မဇ္ဈိမာ ပတိပဒါ တထာဂတေန
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာနကရဏီ ဥပသ မာယ
အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ၊

အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ၊ သေယျထိဒံ
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသက္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တော၊
သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာ
ဓိ၊ အယံ ခေါ သာ ဘိက္ခုဝေ မဇ္ဈိမာ ပတိပဒါ တထာဂ

တေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဥာနကရဏီ ဥပသမာယ
အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ၊

(က) ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဇာတိ
ပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာ ပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိ ပိ ဒုက္ခော၊ မရဏဗျာဓိ ဒုက္ခံ၊
အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ
ဒုက္ခော၊ ယမိစ္ဆံ န လဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိန္တေန ပဉ္စ
ပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ။

(ခ) ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ သမုဒယော အရိယ
သစ္စံ၊ ယာယံ တဏှာ + ပေါနော ဘဝိကာ နန္တရာဂ သဟ
ဂတာ တတြ တတြာ အဘိနန္တနီ၊ သေယျထိဒံ - ကာမဏှာ၊
ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ။

(ဂ) ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ နိရောဓော အရိယ
သစ္စံ၊ ယော တဿှာ ယေဝ တဏှာယ အသေသ ဝိရာဂ
နိရောဓော စာဂေါ ပတိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

(ဃ) ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ နိရောဓေါ မိနီ ပတိ
ပဒါ အရိယသစ္စံ၊ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌဋ္ဌိကော မဂ္ဂေါ၊
သေယျထိဒံ - သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ။

(င) ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ
အနန္တညုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု၊ ဥဒပါဒိ၊ ဥာနံ ဥဒပါဒိ၊
ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(စ) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညေယျန္တိ
မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနန္တညုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု၊ ဥဒ

ပါဒိ၊ လ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၃) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယ သစ္စံ ပရိညာတန္တိ
မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၁) ဣဒံ ဒုက္ခသမုဒယော အရိယ သစ္စန္တိ မေ တိက္ခဝေ
၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၂) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခ သမုဒယော အရိယသစ္စံ ပ
ဟာတဗ္ဗန္တိ မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၃) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယော အရိယသစ္စံ ပ
ဟိနန္တိ မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၁) ဣဒံ ဒုက္ခ နိရောဓော အရိယသစ္စန္တိ မေ တိက္ခဝေ
၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၂) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓော အရိယသစ္စံ သစ္စိ
ကာတဗ္ဗန္တိ မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၃) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓော အရိယသစ္စံ သစ္စိ
ကတန္တိ မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၁) ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပတိပဒါ အရိယ သစ္စန္တိ
မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၂) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပတိပဒါ အရိယ
သစ္စံ ဘာဝေတဗ္ဗန္တိ မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

(၃) တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပတိပဒါ အ
ရိယ သစ္စံ အာဝိတန္တိ မေ တိက္ခဝေ၊ လ၊ ဥဒပါဒိ။

ယာဝကီဝဉ္စ မေ တိက္ခဝေ ဣမေသု စတုသု အရိယသစ္စေ
သု ဧဝံ တိ ပရိဝဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာနုဒဿ

နံ န ဝိသုဒ္ဓိံ အဟောသိ။ နေဝ တာဝါဟံ ဘိက္ခဝေ သ
ဒေဝကေ လောကေ သ မာရကေ သ ဗြဟ္မကေ သဿမ
ဏ ဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သ ဒေဝမနုဿာယ အနုတ္တရံ
သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ပစ္စညာသိ။ ယတော စ
ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတုပ္ပံ အရိယသစ္စေသု ဧဝံ
တိ ပရိဝုဋ္ဌံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာက္ကံ ဉာနဒဿနံ သု ဝိ
သုဒ္ဓိံ အဟောသိ။ အထာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လော
ကေ သ မာရကေ သ ဗြဟ္မကေ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ
ပဇာယ သ ဒေဝမနုဿာယ အနုတ္တရံ သမ္မာ သမ္ဗောဓိံ အ
ဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ပစ္စညာသိ။ ဉာနဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဉဒပါဒိ။
အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိံ၊ အယ မန္တိမာ ဇာတိံ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပု
နတ္တဝေါတိ။

ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ။ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။
ဘဂဝတော ဘာသိတ မဘိနန္ဒန္တိ။

ဝဗ္ဗဝက္က ပဝတ္တနံ သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

နိဂမနံ။

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ အာ
ယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ ဝိရဇံ ဝိတမ္ဘလံ ဓမ္မ စက္ခု ဉဒပါဒိ၊
ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗန္တံ နိရောဓ ဓမ္မန္တိ။

ဧဝံ ပဝတ္တိတေ ပန ဘဂဝတာ ဓမ္မစက္ကေ ဘူမာ ဒေ
ဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသု။ ဧတံ ဘဂဝ ဘာဗရာဏသိယံ ဣသိ
ပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပတိဝတ္တိ

ယံ သမဏေနာဝံ ဗြဟ္မဏေနာဝံ ဒေဝေနာဝံ မာရေနာဝံ
ဗြဟ္မာနာဝံ ကေနာဝံ လောကသိန္နိ။

ဘူမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတံ စာတု မဟာရာဇိကာ
ဒေဝံ၊ ပ၊ တာဝတိံသာဒေဝါ၊ ပ၊ ယာမာဒေဝါ၊ ပ၊ တု
သိတာဒေဝါ၊ ပ၊ နိဗ္ဗာနရတီဒေဝါ၊ ပ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္ထိ
ဒေဝါ၊ ပ၊ ဗြဟ္မကာသိကာဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာစေသုံ၊ တေ
ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနတ္တရံ
ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထိဘံ အပ္ပတိဝတ္ထိယံ သမဏေနာဝံ ဗြဟ္မဏေ
နာဝံ ဒေဝေနာဝံ မာရေနာဝံ ဗြဟ္မာနာဝံ ကေနာဝံ လော
ကသိန္နိ။

ဣတိဟ ဘေန ခဏေန တေန လယေန တေန မု
ဟုတ္တေန ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ သဒ္ဓေါ အတ္တဂ္ဂဉ္စိ၊ အယဉ္စ
ဒသ သဟဿိ လောကဓာတု သံကမ္ပိ၊ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဓိ၊
အပ္ပမာဏောစ ဥဠာရော ဩဘာသော လောကေ ပါတုရ
ဟောသိ အတိဉ္စမ္ပ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝံ။

အထခေါ ဘဂဝံ၊ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ “အညာသိ
ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော အညာသိ ဝတ ဘော
ကောဏ္ဍညော”တိ၊ ဣတိ ဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညသ္မ
အညာသိ-ကောဏ္ဍညောတေဝ နာမံ အဟောသိ။

အထခေါ အာယသ္မာ အညာသိ ကောဏ္ဍညော ခိဋ္ဌ
ဓမ္မော ပတ္တဓမ္မော ဝိဒိတဓမ္မော ပရိယောဂါဋ္ဌဓမ္မော
တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော ဝိဂတကထံကထော ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော
အပရပ္ပစ္စယော သတ္ထု သာသနေ ဘဂဝန္တိ ဘေဒဝေါစ၊

လဘေယျဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပပ္ပဇ္ဇံ
 လဘေယျံ ဥပသမ္ပဒန္တိ၊ ဟေတိက္ခန္တိတိ ဘဂဝါ အဝေါစ
 သုက္ခာတော ဓမ္မော၊ စရဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာဒုက္ခသ္မ အန္တ
 ကိရိယာ ယာတိ၊ သာဝ တဿ အာယသ္မတော ဥပသမ္ပ
 ဒါ အဟောသီတိ။

နိဂမနံ သမ္ဘတ္တံ။

အနတ္တ လက္ခဏ သုတ္တံ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
 အတ္တာယတမနာတုမ၊ ဘာဝါယယမဒေသယိ၊
 အနတ္တ လက္ခဏံ နာထော၊ သုတ္တန္တန္တိ ဘဏာမဟေ။
 ဧဝံမေသုတံ၊ ကေသမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟ
 ရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ၊ တတြခေါ ဘဂဝါ ဟူ
 ဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘဒ္ဒန္တေတိ
 တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စသ္မောသုံ၊ ဘဂဝါ တေ
 ဒဝေါ စ။

ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ရူပဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ
 အဘဝိဿာ၊ နယိဒံ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ
 လတ္တေထ စ ရူပေ ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ
 မာအဟောသီတိ၊ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တာ၊
 တသ္မာ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လတ္တတိ ရူပေ

ဝေံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဝေံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီတိ။

ဝေဒနာ တိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ စ ဟိဒံ တိက္ခဝေ
အတ္တာ အဘဝိဿာ၊ န ယိဒံ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ
သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ ဝေဒနာယ ဝေံ မေ ဝေဒနာ
ဟောတု၊ ဝေံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီတိ၊ ယသ္မာ
စ ခေါ တိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ
အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ န စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ ဝေံ
မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဝေံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီတိ။

သညာ တိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ သညာ စ ဟိဒံ တိက္ခဝေ
အတ္တာ အဘဝိဿာ၊ န ယိဒံ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေ
ယျ၊ လဗ္ဘေထ စ သညာယ ဝေံ မေ သညာ ဟောတု၊
ဝေံ မေ သညာ မာ အဟောသီတိ၊ ယသ္မာ စ ခေါ တိက္ခဝေ
သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ စ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊
န စ လဗ္ဘတိ သညာယ ဝေံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဝေံ
မေ သညာ မာ အဟောသီတိ။

သဋ္ဌါရာ တိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ သဋ္ဌါရာ စ ဟိဒံ တိက္ခဝေ
အတ္တာ အဘဝိဿိသု၊ န ယိဒံ သဋ္ဌါရာ အာဗာဓာယ
သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ သဋ္ဌါရေသု ဝေံ မေ သဋ္ဌါရာ
ဟောန္တု၊ ဝေံ မေ သဋ္ဌါရာ မာ အဟေသုန္တိ၊ ယသ္မာ စ
ခေါ တိက္ခဝေ သဋ္ဌါရာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သဋ္ဌါရာ အာဗာဓာ
ယ သံဝတ္တေယျ၊ န စ လဗ္ဘတိ သဋ္ဌါရေသု ဝေံ မေ သဋ္ဌါရာ
ဟောန္တု၊ ဝေံ မေ သဋ္ဌါရာ မာ အဟေသုန္တိ။

ဝိညာနံ တိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ဝိညာနန္တ ဟိဒံ တိက္ခဝေ

အတ္တာ အဘဝိဿာ၊ န ယိဒံ ဝိညာနံ အာဗာဓာယ
သံဝုတ္တယျ၊ လတ္တထ စ ဝိညာနေ ဧဝံ မေ ဝိညာနံ
ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာနံ မာ အဟောသီတိ၊ ယသ္မာ
စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာနံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝိညာနံ
အာဗာဓာယ သံဝုတ္တတိ၊ န စ လတ္တတိ ဝိညာနေ ဧဝံ
မေ ဝိညာနံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာနံ မာ အဟောသီတိ။

တံကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ရူပံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ၊
အနိစ္စံ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ၊
ဒုက္ခံ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ
နုတံ သမနုပဿိတုံ ဧတံ မမ ဒေသောဟမသ္မိ ဒေသော မေ
အတ္တာတိ၊ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

ဝေဒနာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ၊ အနိစ္စာ ဘန္တေ၊
ယံ ပနာ နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ သုခံ ဝါတိ၊ ဒုက္ခံ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ
နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နုတံ သမနုပဿိတုံ ဧတံ
မမ ဒေသောဟ မသ္မိ ဒေသော မေ အတ္တာတိ၊ နော ဟေတံ
ဘန္တေ။

မညာ နိစ္စာဝါ အနိစ္စာဝါတိ၊ အနိစ္စာ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ
နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ၊ ဒုက္ခံ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ နိစ္စံ
ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နုတံ သမနုပဿိတုံ ဧတံ မမ
ဒေသောဟ မသ္မိ ဒေသော မေ အတ္တာ၊ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

သဠါရာ နိစ္စာဝါ အနိစ္စာဝါတိ၊ အနိစ္စာ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ
နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ၊ ဒုက္ခံ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ နိစ္စံ
ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နုတံ သမနုပဿိတုံ ဧတံ မမ

ဧသောဟ မသ္မိ ဧသော မေ အတ္တာတိ နော ဟေတံ ဘန္တေ၊
 ဝိညာနံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ၊ အနိစ္စံ ဘန္တေ၊ ယံပ
 နာ နိစ္စံ ဒုက္ခံဝါ တံ သုခံဝါတိ၊ ဒုက္ခံ ဘန္တေ၊ ယံ ပနာ
 နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နုတံ သမနုပဿိတုံ ဧတံ
 မမ ဧသောဟ မသ္မိ ဧသော မေ အတ္တာတိ၊ နောဟေတံ
 ဘန္တေ။

တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံကိဉ္စိ ရူပံ အတိတာ နာ
 ဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓံဝါ ဩဠာရိကံဝါ သုခမံ
 ဝါ ဟိနံဝါ ပဏိတံဝါ ယံ ဒုရေ သန္တိကေဝါ သဗ္ဗရူပံ
 နေတံ မမ ဧသောဟ မသ္မိ န မေသော အတ္တာ တိ ဧဝ
 မေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ယာကာစိ ဧဝနာ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ
 အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓံဝါ ဩဠာရိကာပါ သုခမာဝါ ဟိနာဝါ
 ပဏိတာဝါ ယာဒုရေ သန္တိကေဝါ သဗ္ဗာ ဧဝနာ နေ
 တံ မမ ဧသောဟ မသ္မိ န မေသော အတ္တာ တိ ဧဝ မေ
 တံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ယာကာစိ သညာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံဝါ
 ဗဟိဒ္ဓံဝါ ဩဠာရိကာဝါ သုခမာဝါ ဟိနာဝါ ပဏိတာဝါ
 ယာဒုရေ သန္တိကေဝါ သဗ္ဗာ သညာ နေတံ မမ ဧသော
 ဟမသ္မိ န မေသော အတ္တာတိ ဧဝ မေတံ ယထာဘူတံ
 သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ယာကာစိ သဋ္ဌိရာ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ
 အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓံဝါ ဩဠာရိကာဝါ သုခမာဝါ ဟိနာဝါ

မဏိတာဝါ ယေဇူရေ သန္တိကေဝါ သဗ္ဗေ သဋ္ဌါရာ နေ
တံ မမ နေသောဟ မသ္မိ နမေသော အတ္တာတိ ဝေ မေ
တံ ယာထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ယံကိဉ္စိ ဝိညာနံ အတိတာ နာဂတာ ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ
ဝါ ဗဟိဒ္ဓံဝါ ဩဠာရိကံဝါ သုခုမံဝါ ဟိနံဝါ ပဏိတံဝါ ယံ
ဇူရေ သန္တိကေဝါ သဗ္ဗံ ဝိညာနံ နေတံ မမ နေသောဟ
မသ္မိ နမေသော အတ္တာတိ ဝေ မေတံ ယာထာဘူတံ
သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဧဝံ ပဿ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယ သာဝကော
ရူပသ္မိမ္မိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ
သဋ္ဌါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဝိညာနသ္မိမ္မိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ နိဗ္ဗိန္ဒ ဝိရဇ္ဇတိ
ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ ဝိမုတ္တသ္မိ ဝိမုတ္တမိတိ ညာဏံ ဟောတိ ခိ
ဏာဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ ကုတံ ကရဏီယံ နာပရံ
ဣတ္ထတ္တာ ယာတိ ပဇာနာတိတိ၊ ဣဓ မဝေါစ ဘဂဝါ
အတ္ထမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ဘာသိတ မဘိ
နန္ဒန္တိ။ ဣမသ္မိ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိ ဘညမာနေ
ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိ သူတိ။

အနတ္တ လက္ခဏ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ၊

PRESS INTELLIGENCE AND RESEARCH DIVISION DIRECTORATE OF INFORMATION	
Acc: No	ကမ္ဘာ့စုံစမ်းစစ်မှုဦးစီးဌာန စစ်ကြည့်တိုက်
Date	

ဓမ္မဒါနံ ။

ပညာဓိကဆုတောင်း ။

[ကောရိဒ်]

ယောဝေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ ဒေသိတော
ပညတ္တော၊ သော ဝေါ မမစ္ဆယေန သတ္တံ။....

အမှတ်တော်ရှိ ပါဠိအရ ဗုဒ္ဓကိုယ်စား ကျမ်းစာများကို တည်ထား
ကိုးကွယ် မရားတယ်၏ တသွယ်မိန့်ထုတ် ကျမ်းသံဃုတ်အရ အမ
တဟူ နိဗ္ဗာန်လှူကို ကြည်ဖြူရှင်လန်း ပေးလှူဒါန်း၏ အခန်းခန်း
အစို့စို့ ကောင်မျိုး မင်္ဂလာ အလိမ္မာသည် သုံးဖြာပိဋကတ် စာ၌ဝပ်
ကြောင်း ရှေးထုံးဟောင်းကို ပြန်ပြောင်းဆင်ခြင် ပညာပင်ကို ကြည်
လင်ဝမ်းမြောက် ပျိုးစိုက်ဆောက်၏ ဗုံထောက်မူလ ဤပုညကြောင့်
ဘဝနောင်ခါ ဖြစ်လေရာ၌ ပညာကလွန် မြတ်မွန်မျိုးဇာတ် လူနှင့်
နတ်တည်း အဟတ်ပညာ တတ်ကောင်းရာကို ရှည်ကြာနေည မဆင်
ရဲဘဲ နားကကြားရုံ မြင်တွေ့ရုံနှင့် ဥဿုတတ်မြောက် လျှုံးလျှုံး
တောက်စေ မဖောက်မပြန် ယူဖြောင့်မှန်၍ ကျမ်းဂန်သဘော မိမိ
ဟောက လိုက်လျောကြစေ သူဟောပေလည်း မသေမလှန် လိုက်နာ
ခံ၍ ကျင့်ရန်တရား ကျင့်ဝတ်များကို မခြားတက ဖြည့်ကျင့်ရလို မ
ကောင်းဆိုက အနိဋ္ဌတို့ ဝေးမှရှောင်လျှော့ ကြဉ်ဖစေတည်း ကောင်း
လေသမျှ မျိုးဣဋ္ဌနှင့် နိစ္စိတ္တေသုံ တွင်းပြင်စုတ်လည်း လောကီလို
ပြည့်မီ ဘဝတို့နှင့် မဂ်ဖိုလ်အောင်ပန်း ဆွတ်ယူလှမ်းသည် ဇံမြန်း
နိဗ္ဗာန်ဝင်လိုသော်၌.....။

ကုသိုလ်ရှင်

.....တို့၏

ဓမ္မဒါနအမတ်လက်ဆောင် ဘုရားရေ()